

Viivi Kemppi ei arkaile sanoa tavoitteitansa ääneen

KOVA TAHTO
KORKEALLE

Vehasen maljan ja Pohjolan maljan voittajat → 24-25

Holmberg huipulla neljällä vuosikymmenellä → 47

Brittiläiset päävalmentajat haastatteluissa → 6-7, 10-11

LAPUA

TESTAA PARHAISTA PARHAAT PATRUUNAT JA VOITA PALKINTO!

Varmista onnistumisesi harjoituksissa ja menestyksesi kilpailuissa. Testauta aseesi Lapua-pienoiskiväärinpatruunoilla ja valitse parhaiten aseesi sopiva patruunaerä! Kaikille testauspalvelua käyttäneille ja vähintään 3000 kpl Lapua-pienoiskiväärinpatruunoita ostaneille asiakkaille annetaan Lapua T-paita. Lisäksi jokainen osallistuu 2500 kpl .22 LR Center-X –pienoiskiväärinpatruunoiden arvontaan! Kampanja on voimassa 1.5.-5.6.2022.

TESTAUSPALVELUA TARJOAVAT

LAPUALLA:

T:mi Punkari Olli
Olli Punkari
Vanhanpaukuntie 1
62100 LAPUA
0407374955
olli.punkari@hotmail.com

KONNEVEDELLÄ:

Best-Tester Oy
Veijo Sivula
Voipiovuorentie 50
44300 KONNEVESI
045 6770599
vsivula@gmail.com

PASSION FOR PRECISION

lapua.com

PERUSTETTU 1927

94. vuosikerta. Viisi numeroa/vuosi.
ISSN 0789-516X

JULKAISIJA

Suomen Ampumaurheiluliitto ry

PÄÄTOIMITTAJA

Lassi Palo, puh. 050 339 0644
lassi.palo@ampumaurheiluliitto.fi

OSOITTEENMUUTOKSET

Olli Törni, puh. 0400 930 527
olli.torni@ampumaurheiluliitto.fi
Tilaushintaa 50 euroa/kalenterivuosi.

MAINOSTILAN MYYNTI

Juha Halminen, puh. 050 592 2722
juha.halminen@kolumbus.fi

ULKOASU

Rauno Hietanen, Sanatakomo Oy

PAINOPAikka

PunaMusta, Forssa

ARTIKKELIVASTUU

Jutut edustavat kirjoittajansa henkilökohtaista mielipidettä lukuunottamatta SAL:n virallisia tiedotuksia.

TEKSTIN LAINAAMINEN

Sallittu julkaisijan luvalla, julkaisija mainiten.

SUORAMARKKINOINTI

Lehden osoitteistoa voidaan käyttää suoramarkkinointiin.

SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITTO RY

Osoite: Valimotie 10, 00380 Helsinki

Puhelin: 0400 930 527

Faksi: (09) 147 764

Sähköposti: etunimi.sukunimi@ampumaurheiluliitto.fi

SAL:N HENKILÖKUNTA

Toiminnanjohtaja Anne Laurila

Taloussihteeri Sanna Hellgren

Palvelusihteeri Olli Törni

Viestintäpäällikkö Lassi Palo

Nuoriso- ja koulutuspäällikkö Timo Rautio

Valmennuksen johtaja Henna Torpo

Ympäristö- ja olosuhdepäällikkö

Lotta Laitinen

Seurakehittäjä Marko Keskitalo

KANNEN KUVAT: LASSI PALO

Värikäs vuoden alku

LASSI PALO

AMPUMAUURHEILUSSA on koettu värikäs alkuvuosi – niin kansallisesti kuin kansainvälisestikin. Kun koronarajoituksia on hiljalleen tai jo kokonaan purettu, on kilpailutoimintakin virinnyt koronavuosia edeltäneelle tasolle. Tiukkojen koronarajoitusten kanssa elettiin runsaan kahden vuoden ajan eli vuoden 2020 maaliskuusta lähtien.

Uudestaan virinnyt toiminta ja koronarajoitusten poistuminen näkyvät tämän Urheiluampuja-lehden sivuilla: on artikkeleja ja kuvia kotimaisista ja kansainvälisistä kisapahtumista ja kuvissa esiintyvillä on enää harvoin kasvat peittävä maski yllään.

SIBBO SKYTTEGILLE voitti jälleen kerran Pohjolan maljan. Tämä oli jo 14. kerta peräkkäin, kun SSG vie maljan. Ampumaurheiluliiton uusi nuorisopalkinto Vehasen malja sen sijaan meni uuteen osoitteeseen, kun Tornionseudun Ampujat sai eniten pisteitä. Vehasen malja jaettiin viime vuonna ensimmäisen kerran, ja sen voitti Isonkyrön Metsästys- ja Ampumaseura. Onnea voittajille!

Trap-ampuja Mopsi Veromaa on yksi SSG:n menestyneistä haulikkoampujista.

URHEILUAMPUJAN tämän numeron juttuja värittävät vahvasti loppuvuoden aikana järjestettävät kansainväliset arvokilpailut, joissa jaetaan ensimmäisiä maapaikkoja seuraaviin eli Pariisissa vuonna 2024 järjestettäviin kesäolympialaisiin.

Mycs kotimaassa tapahtuu. Esimerkkinä mainittakoon kesä-heinäkuussa Salossa järjestettävä SM-kisaviikko, jossa on esillä ampumaurheilun yksi laji eli Action air.

Kaikista näistä enemmän tässä lehdesä, lukuilo!

SISÄLTÖ LEHDESSÄ 2/2022

4 Pääkirjoitus: "Nollatoleranssi?"

5 Uusin finaalisäännöin Pariisiin olympialaisiin * 6 kiperää: Pasi Saarinen.

6 Pistoolin päävalmentaja John Leighton-Dyson

8 Pekka Kuusisto avaa sääntöprosessia.

10 Trapin uusi päävalmentaja Leslie Goddard.

12 Yhteenveto ilma-aseiden EM-kilpailuista.

14 Kansijuttu: kivääriampuja Viivi Kemppe.

16 Para-ampuja Sari Posio.

17 Kasa-ammunnan esittelypäivä.

18 Mikael Ekberg ja Jaakko Viitala Puolassa.

20 Urheilija arjessa: Joonas Kallio.

22 Yhteenveto liittovaltuuston kokouksesta.

24 TorSA voitti Vehasen maljan.

25 Pohjolan malja SSG:lle.

26 Seuraesittely: NoSA.

28 Torpon teesit.

29 Satunurkka.

31 Esittelyssä tehoryhmäurheilija: Emma Malinen.

32 Tiesitkö, että... -juttusarja.

34 Ase-esittely: Caesar Guerini.

37 SM-tulosivu.

JAAKKO VIITALAN ALBUMI

38 Mitäs nyt kuuluu, Kari Lakka?

40 Nuorisooukeama.

42 Tiedotuksia * tapahtumia.

44 Svenska sidor.

46 Sarjakuva. 10 napakkaa: Jussi Ahomäki.

47 Finaali: Krister Holmberg.

hakuammuntaa

SARI POSION kisaennätys on 633,3 pistettä, jonka hän teki maaliskuussa Norjan Hamarissa järjestetyissä para-ammunnan EM-kilpailuissa. Kivääriampuja Posio teki tuloksensa sarjassa R5. * sivu 15

633,3

Nollatoleranssi?

Viime aikoina Olympiakomitea on saanut poikkeuksellisen paljon julkisuutta. Mediassa on paisunut kohu, jonka alkupisteenä oli julkisuuteen noussut tieto huippu-urheiluyksikön johtajana toimineen Mika Lehtimäen aiemmin saamasta varoituksesta, joka oli tiedossa jatkopestistä päättäneillä.

Tapauksessa on monta osa-aluetta: Lehtimäen käytös ja siitä saatu varoitus, jatkopestistä päättäminen, tutkinnassa olevat häirintäpäilyt sekä viestintä. Virheitä on tullut vähintään jatkopestin päätöksenteossa ja viestinnässä – juuri muuta ei ulkopuolinen pysty arvioimaan.

Olympiakomitea on saanut ryöpytystä mittavaa vastuullisuustyötä tekevän järjestön näin näyttämistä esimerkistä. Moni on kohun kuohuissa vaatinut nollatoleranssia seksuaaliseen häirintään urheilussa.

Mitä nollatoleranssi tarkoittaa? Sitä, että häirintää ei esiinny lainkaan, vai sitä, että jokaiseen tapaukseen puututaan?

Se, että Lehtimäki sai varoituksen naiseen kohdistuvasta epäasiallisesta käytöksestä ja että muitakin häirintäpäilyjä on tutkinnassa, kertoo siitä, että tapauksiin on puututtu. Vaikka jokainen tapaus on liikaa, Olympiakomitea on tehnyt paljon hyvää työtä häirinnän ja epäasiallisen käytöksen kitkemiseksi urheilussa ja auttanut tässä ja muussakin vastuullisuustyössä myös lajiliittoja.

Olympiakomitean uudeksi toimitusjohtajaksi valittu Taina Susiluoto sanoi Helsingin Sanomissa (HS 9.4.2022) tietävänsä HR-johtajana, ”että moni työntekijä kohtaa samanlaisia tilanteita kuin Olympiakomiteassa, mutta ne eivät päädy yhtä kovaan yhteiskunnalliseen keskusteluun. Se osoittaa, että Olympiakomitea kiinnostaa.”

Kiinnostaa, ja siltä myös vaaditaan suunnannäyttäjänä oikeutetusti enemmän. Harvassa yrityksessä häirintätapaukset tutkisi ulkopuolinen riippumaton tahon.

Häirinnästä epäilty Anni Vuohijoki on kertonut käyttävänsä ronskia kieltä ja puhuvansa avoimesti seksuaalisuudesta. Hänen mukaansa ”seksistä puhumisesta on kuitenkin pitkä matka seksuaaliseen häirintään”.

Tuntematta lainkaan tapauksen yksityiskohtia en voi olla asiasta samaa mieltä. On hyvä ymmärtää, että seksuaaliseen häirintään tai epäasialliseen käytökseen ei tarvita sanojen lisäksi muuta. Se ei myöskään tee kielenkäytöstä hyväksyttävämpää, jos puhuja on nainen.

Olympiakomitea ei voi yksin kitkeä urheilun piirissä tapahtuvaa häirintää. Tähän tarvitaan meitä kaikkia urheilussa mukana olevia. Meillä jokaisella pitää olla nollatoleranssi. Vain sitä kautta kaikkiin tapauksiin puututaan ja ennen pitkää kulttuurin muuttumisen myötä tapauksia pystytään entistä kattavammin ennaltaehkäisemään.

Jos kohtaat tai havaitset häirintää, puutu siihen, poistu tilanteesta tai auta häirintää kohtaavaa poistumaan. Kerro tilanteesta ja ota tarvittaessa yhteyttä Et ole yksin -palveluun (www.etoleyksin.fi).

Nolltolerans?

På den senaste tiden har Olympiska kommittén fått exceptionellt mycket publicitet. En stor uppståndelse har väckts i medierna efter att det blev känt att Mika Lehtimäki, som fungerat som topidrottschef, fått en varning och hans kontrakt efter det förlängts trots att personer som beslutit om saken varit medvetna om varningen.

Fallet har flera delområden: Lehtimäkis beteende och varningen det lett till, beslutet om att förlänga kontraktet, de misstänkta trakasserier som utreds och kommunikationen. Ätminstone i beslutet om förlängning av kontraktet och i kommunikationen har misstag begåtts – mer än det kan en utomstående person inte bedöma.

Olympiska kommittén har kritiserats för exemplet den visar i egenskap av en organisation som gör ansvarsarbete. Många har varit ytterst upprörda och krävt nolltolerans mot sexuella trakasserier inom idrotten.

Vad betyder då nolltolerans? Att inga trakasserier alls förekommer eller att man ingripes i vartenda ett fall?

Det att Lehtimäki fick en varning på grund av osakligt beteende mot kvinnor och att utredningar av andra misstänkta trakasserier pågår visar att man ingripit i fallen. Varje fall är naturligtvis ett fall för mycket, men Olympiska kommittén har arbetat hårt för att utrota trakasserier och osakligt beteende inom idrotten och hjälpt grenförbunden med såväl det här som med annat ansvarsarbete.

Taina Susiluoto, som valts till ny vd för Olympiska kommittén, sade i Helsingin Sanomat (HS 9.4.2022) att hon som HR-direktör vet ”att många arbetstagare upplever likadana situationer som i Olympiska kommittén, men de blir inte föremål för en likadan samhällsdebatt. Det bevisar att Olympiska kommittén intresserar”.

Det gör den, och eftersom den har en ledande roll är kraven som ställs på den med rätta hårdare. Det är inte många företag där trakasserifallen skulle utredas av en oberoende extern aktör.

Anni Vuohijoki, som också misstänkts för trakasserier, har berättat att hon kan uttrycka sig grovt och att hon talar öppet om sexualitet. Hon menar att ”det är en lång väg från prat om sex till sexuellt trakasserier”.

Utan att överhuvudtaget känna till detaljerna i fallet kan jag inte dela den åsikten. Det är bra att förstå att sexuellt trakasserier eller osakligt beteende inte kräver mer än ord. Det att orden yttras av en kvinna gör dem inte heller mer acceptabla.

Olympiska kommittén kan inte ensam utrota trakasserier inom idrotten. Det här kräver en insats av oss alla som sysslar med idrott. Vi måste alla ha nolltolerans. Det är det enda sättet att ingripa i alla fall och inom kort, i och med att kulturen förändras, allt effektivare förebygga dem.

Om du blir utsatt för eller observerar trakasserier ska du ingripa, avlägsna dig ur situationen eller hjälpa den som utsatts för trakasserier att avlägsna sig. Berätta om det som hänt och kontakta vid behov tjänsten Et ole yksin (www.etoleyksin.fi).

ANNE LAURILA
SAL:n toiminnanjohtaja /
Sportskytteförbundets
verksamhetsledare

YHTEISTYÖSSÄ:

Opetus- ja
kulttuuriministeriö

Sopivalla sykkeellä.

Uusin finaalisäännöin kohti Pariisia

Ampumaurheilun ensimmäiset maapaikat Pariisin olympialaisiin jaetaan Larnakassa ja Wrocławissa järjestettävissä EM-kilpailuissa.

Teksti & kuva LASSI PALO

Euroopan ampumaurheiluliitto (ESC) teki maaliskuussa päätöksen, jonka mukaan haulikkolajien EM-kilpailut järjestetään 24.8.–12.9. Kyproksen Larnakassa. 25/50m kivääri- ja pistoolilajien EM-kilpailut ovat Puolan Wrocławissa 5.–18. syyskuuta. Alun perin kisat piti järjestää elokuun alussa Moskovan alueella.

Larnakassa ja Wrocławissa ovat EM-mitalien lisäksi jaossa ensimmäiset kuusitoista maapaikkaa Pariisin olympialaisiin, jotka järjestetään heinä-elokuussa 2024.

Larnakassa on jaossa paikkoja seuraavasti: miesten skeet 2, naisten skeet 2, miesten trap 2 ja naisten trap 2.

Wrocławissa paikkoja jaetaan: miesten 25m olympiapistooli 2, miesten 50m pienoiskivääri 3x40 ls 2, naisten 25m urheilupistooli 2 ja naisten 50m pienoiskivääri 3x40 ls 2.

Edellä mainittujen paikkojen lisäksi tänä vuonna jaossa on 60 maapaikkaa, jotka voi saavuttaa haulikkolajien MM-kilpailuissa

Aleksi Leppä miesten ilmakiväärin EM-joukkuefinaalissa Norjan Hamarissa maaliskuussa.

Kroatian Osijekissa (16 paikkaa), kivääri- ja pistoolilajien MM-kilpailuissa Egyptin Kairossa (32) sekä Perun Limassa järjestettävissä American-mestaruuskisoissa (12).

Loput 264 paikkaa jaetaan vuosina 2023–2024. Viimeinen mahdollisuus saavuttaa maapaikka on 9. kesäkuuta 2024.

ISSF JULKISTI huhtikuun 4. päivänä uudet finaalisäännöt, joilla kilpaillaan matkalla kohti Pariisin olympialaisia ja itse kisoissakin.

Haulikkolajien (skeet ja trap) säännöt ovat samat kuin ne, joilla kilpailtiin Kyproksen ja Perun maailmancupissa aiemmin keväällä.

Kivääri- ja pistoolilajien uusia finaalisääntöjä käytettiin ensimmäisen kerran Brasilian Rio de Janeirosa huhtikuussa järjestetyssä maailmancupissa. ⚙️

Sääntöasioista lisää sivulla 8

6 kiperää

1 2 3 4 5 6

PASI SAARINEN, 59, on edustanut Suomea para-ammunnan kansainvälisissä arvokilpailuissa. Hänen seuransa on Orimattilan Seudun Urheiluamputajat (OSU). Saarinen on OSU:n haulikkojaoston puheenjohtaja.

PEKKA MAUNULA

- Mitä seurallasi OSU:lle kuuluu?** Hyvää, koska neljäs trap-rata edistyy hyvää vauhtia. Se pitäisi saada valmiiksi elokuussa järjestettäviin PM-kisoihin mennessä.
- Kuinka paljon vietät aikaa OSU:n radalla?** Voi sanoa, että tämä on toinen kotini – olen täällä aamusta iltaan.
- Millaiset viimeksi kuluneet kaksi koronavuotta ovat olleet?** Seuran kannalta hyviä, koska radat olivat auki ja täynnä melkein koko ajan. Seuralle tuli hyvin rahaa, joten saimme kunnostettua paikkoja radalla.
- Podet juuri nyt kivuliasta iskiasta. Mikä on vointisi?** Ari Simola juuri "runnoi" minua, ja

oloni on nyt huomattavasti parempi. Harmi, etten ole voinut ampua nyt para-ampujen leirillä. Kyllä se tästä menee ohi.

5 Miten aiot viettää 60-vuotissyntäreitäsi, jotka ovat heinäkuussa?

Olen varannut OSU:n paviljongin, jonne kutsun sukuni juhlimaan. Tapaamme yleensä hautajaisissa, mutta nyt on juhlien vuoro.

6 Mitkä ovat tämän vuoden päävoitteesi?

Syksyllä järjestettävät MM-kilpailut ja pidemmällä tähtäimellä Los Angelesin paralympialaiset (2028), missä trapin pitäisi olla yhtenä lajina. Nyt ei pitäisi vanheta, vaan päästä treenaamaan kunnolla!

LASSI PALO

”Ampumaurheilun varmistusolympiastatuksensa”

Ampumaurheiluliiton pistoolilajien päävalmentaja John Leighton-Dyson on huolissaan lajin tulevaisuudesta. ”Sen on varmistettava olympiastatuksensa.”

Teksti & kuva LASSI PALO

Brittiläinen John Leighton-Dyson aloitti Ampumaurheiluliiton pistoolilajien päävalmentajan työt vuoden 2021 alussa. Hän on työskennellyt ampumaurheilun eri johtotehtävissä ja maajoukkueen päävalmentajana niin Isossa-Britanniassa kuin Kuwaitissakin. Hänellä on ollut ja on edelleen henkilökohtaisia valmennettavia useissa lajeissa, ja hän on konsultoinut muun muassa kotimaansa poliisivoimia ja puolustusministeriötä.

Leighton-Dyson on erittäin verkostoitunut valmentaja, mikä oli helppo havaita esimerkiksi Norjan Hamarissa maaliskuussa järjestetyissä ilma-aseiden EM-kilpailuissa. Tuttuja ja juttuseuraa löytyi muutaman metrin välein.

LEIGHTON-DYSON ON ollut ampumaurheilussa mukana useiden vuosikymmenien ajan, eikä hän muista, että koskaan aikaisemmin kansainvälinen arvokilpailu päättyisi vasta viikolla 43, kuten tänä vuonna tapahtuu, kun kivääri- ja pistoolilajien MM-kilpailut Egyptin Kairossa päättyvät lokakuun 25. päivänä.

– Kausi täytyy rytmittää hyvin ja pitää taukoja, koska kukaan ei voi ampua huipputasolla tauotta lokakuun loppuun asti. Hienoa on se, että kansainvälinen kilpailukalenteri näyttää taas toteutuvan koronan aiheuttaman tauon jälkeen, Leighton-Dyson sanoi helmikuun lopussa.

Samalla Leighton-Dyson alkoi miettiä laajemminkin olympialaisten ampumaurheilun tilannetta ja tulevaisuuden näkymiä. Asiaan palattiin muutaman viikon kuluttua EM-Hamarissa.

– Olemme nyt kriittisessä pisteessä, ja tämä on tärkeä hetki määritellä missä ampumaurheilu menee ja mihin suuntaan se on menossa. Ampumaurheilu on olympialaji, mutta juuri nyt me taistelemme paikasta kisoissa. Tämä on realismia, Leighton-Dyson sanoi.

AMPUMAUURHEILU ON ollut olympialaisten kilpailuohjelmassa ensimmäisistä nykyai-

John Leighton-Dyson kuvattuna ilma-aseiden EM-kilpailuissa Norjan Hamarissa.

kaisista olympialaisista lähtien lukuun ottamatta vuosia 1904 ja 1928. Vuodesta 1932 lähtien se on ollut ohjelmassa jokaisissa kesäolympialaisissa.

– Näillä faktoilla ei ole enää mitään merkitystä. Ampumaurheilun on tultava hyväksyttäväksi suuren yleisön silmissä. Kaikki on nyt kiinni muun muassa medianäkyvyydestä ja suuren yleisön kiinnostuksesta. Laji on valtavan iso laji maailmanlaajuisesti, sillä ammuntaa harrastetaan kaikkialla maailmassa, ja olympialaisissa ampumaurheilua enemmän maita osallistuu käsittääkseni vain yleisurheiluun ja uintiin.

Hänen mukaansa kriteeri maailmanlaajuisuudesta täytyy. Toinen on sukupuolten välinen tasa-arvo, jossa ampumaurheilu on ollut merkittävä edelläkävijä, Leighton-Dyson sanoo ja viittaa aikoihin, jolloin miehet ja naiset kilpailivat samassa sarjassa.

Nykyään miehet ja naiset ovat ampu-

maurheilussa todella tasa-arvoisessa asemassa, ja sen voi havaita ihan jokainen päivä lajissa kuin lajissa, Leighton-Dyson korostaa. Ampumaurheilu täyttää siis kaksi erittäin olennaista kriteeriä.

– Nyt ampumaurheilun olisi osoitettava suurelle yleisölle, että tämä on merkityksellinen ja jännittävä laji. Palaan hetkeksi ajassa taaksepäin eli vuoteen 1995, jolloin ilma-aseiden EM-kilpailut järjestettiin Vantaalla. Kisoissa kokeiltiin tuolloin erilaisia asioita, ja kisat saivat runsaasti tv-näkyvyyttä. Mielestäni kokeilut olivat hyviä, mutta en ole koskaan saanut tyhjentävää vastausta siihen, miksi niihin ei koskaan palattu. Ne toimivat Suomessa hyvin, eikä meidän nyt tarvitsisi keksiä pyörää uudestaan. Tarvitavat uudistukset tehtiin jo 27 vuotta sitten!

LEIGHTON-DYSON sanoo useaan kertaan haastattelun aikana, että ampumaurheilun

stettava

pitää todella taistella olemassaolostaan ja tehdä itsestään viihdyttävämpi ja ymmärrettävämpi laji kuin se nykyisellään on.

– Mutta mitä onkaan tapahtunut? Finaalit ovat erittäin tylsiä, kun niiden pitäisi olla jännittäviä, napakoita ja mediaa kiinnostavia noin 10-12 minuuttia kestäviä tapahtumia. Ne kestivät Hamarissa melkein puoli-toista tuntia. Kukaan ei edes tiennyt, kuinka kauan finaalit lopulta kestävät. Näytämme typeriltä, jos tällaisia finaalieja näytetään liveinä. Nyt on sovittu säännöt, joilla mennään Pariisiin asti. Kultamitaliottelun kesto on nyt tiedossa, mutta pronssimitalistia ei näytetä juurikaan arvostettavan.

Leighton-Dysonin mukaan asioita ei mietitä riittävästi eikä juuri kukaan ole tyytyväinen – ei pistooliin, kivääriin eikä haulikon finaalieihin.

– Tämä on ihan hullua! On puhuttu, että finaali saisi kestää enintään kaksikymmentä

minuuttia, mutta eräässä kokouksessa kuulemma sanottiin, että me teemme näin eikä sillä ole mitään väliä, kuinka kauan finaalit kestävät. Piste.

Leighton-Dyson katsoo tämän kommenttinsa jälkeen haastattelijaa suoraan silmiin eikä sano muutamaa sekuntiin mitään. Ikään kuin kysyäkseen: mitä tässä voi tehdä?
– Niinpä.

LEIGHTON-DYSON nostaa esiin myös ampumaurheilun turvallisuuden ja ympäristöasiat, joiden puolesta laji on koko ajan puhunut ja pitänyt näkyvästi esillä. Aseet tulevat ampumaurheilun ansiosta tutuiksi myös nuorille. Jos laji putoaa olympiaohjelmasta pois, olisi sillä Leighton-Dysonin mukaan ”massiivisia vaikutuksia”.

– Jos näin tapahtuu, voi käydä niin, että joissain maissa ampumaurheilua kielletään kokonaan. Mihin aseita jatkossa tarvitaan? Mihin tarvitaan pistooleja? Mihin tarvitaan kiväärejä? Joku aseita vastustava voi sanoa, että vain metsästyksen.

Leighton-Dyson palauttaa tässä yhteydessä mieleen sen, mitä on tapahtunut niille lajeille, joiden olympiastatus on poistunut: liikkuva maali, kaksoistrap, 50m kiväärin makuu, 50m pistooli.

– Ne ovat melkein kokonaan hävinneet. Pelkään, että sama tapahtuisi koko ampumaurheilulle, jos laji ei olisi enää olympialaisten ohjelmassa.

BRITTI VALMENTAJA ON olympiastatuksen lisäksi huolissaan muistakin ampumaurheiluun liittyvistä asioista. Yksi niistä on MM- ja EM-kilpailujen kesto. Ne voivat kestää jopa kolme viikkoa, kuten Italiassa vuonna 2019, kun siellä kilpailtiin ensin haulikkolajeissa Lonatossa, sitten kivääri- ja pistoolilajeissa Bolognassa ja lopuksi vielä 300m kiväärilajeissa Tolmezzossa. Etelä-Korean Changwonin MM-kilpailut kestivät 18 päivää vuonna 2018.

Norjan Hamarissa maaliskuussa järjestetyt ilma-aseiden EM-kilpailut kestivät kymmenen päivää, ja alussa mainitut kivääri- ja pistoolilajien MM-kilpailut kaksi viikkoa. Normaali maailmancupitkin kestävät nykyään kymmenisen päivää.

– Taloudellisesti tilanne muuttuu kestävämmäksi. Miksi esimerkiksi Kyproksella ammuttiin maaliskuussa skeetiä ja trapia kolmen päivän ajan? Viimeisenä päivänä ammuttiin yksi sarja eli 25 kiekkoa ja finaalit. Minusta tämä näyttää silkalta rahanteekokoneelta.

– Radat, kuljetukset ja henkilökunta maksavat mitä maksavat. Kaikkia näitä tarvitaan, ja niiden järjestäminen on helppoa.

Kisajärjestäjän ainoa tapa tehdä rahaa on ostaa hotellihuone 50 eurolla ja myydä se 200 eurolla.

– Yhteistyökumppanit antavat tuotteita ja tarvikkeita, mutta ei yleensä rahaa. Jotain tukea voi saada urheiluministeriöstä ja hallitukselta, mutta ainoa lisäraha – osanottajamaksujen lisäksi – tulee hotellimajoituksesta. Ainoa tapa saada budjetti tasapainoon on siis ostaa halvalla ja myydä kalliilla. Hotellit ja kisajärjestäjät ovat tyytyväisiä, koska ne saavat rahaa ja näkyvyyttä. Se on heille on win-win-tilanne – ja me lopulta maksamme kaiken.

LEIGHTON-DYSONIN MUKAAN ”pelin” uusi piirre on se, että kisat kestävät kauan, jolloin majoituskustannuksia tulee koko ajan lisää. Arvokisojen aikataulut laaditaan nykyisin niin, että esimerkiksi iso- ja vakiopistoolin urheilijoiden pitää varata majoitus kymmeneksi päiväksi, koska kilpailujen välissä on useita päiviä. Aiemmin ne on ammuttu peräkkäisinä päivinä, kuten edelleen Lapua Eurooppa cupissa.

– Urheilijat eivät ole edes voineet harjoitella välipäivien aikana. Nyt ihmisiä pidetään radoilla edellä mainitun esimerkin ja haulikkolajien kolmen päivän peruskilpailujen tavoin, Leighton-Dyson paheksuu.

– En suinkaan pidä huonona sitä, että urheilijoilla on enemmän mahdollisuuksia kilpailla, kuten esimerkiksi parikisoissa, jotka ovat olympialajeja. Nykyisenkaltaiset joukkuekilpailut sen sijaan ovat vain yksi keino tehdä rahaa. Läheskään kaikilla mailalla ei ole kolmea ampujaa kisoissa mukana. Isojen maiden ampujat saavat näin taas lisää kilpailuja ja kokemusta, joka on yksi menestyksen tukipilareista.

Leighton-Dyson laskee, että kun pienen maan ainoa urheilija ampuu ainoana maansa edustajana henkilökohtaisen kilpailun kahdessa kansainvälisessä arvokilpailussa (EM ja MM) ja neljässä maailmancupissa, hän osallistuu kuuteen kansainväliseen kilpailuun vuoden aikana. Kun ison maan ampujat kilpailevat samoissa kisoissa kolmessa eri kilpailussa (henkilökohtainen kilpailu, joukkue- ja parikilpailu), he saavat vuoden aikana arvokasta kokemusta 18 kilpailusta.

– Yhden olympiadin aikana tämä tarkoittaa yhdelle pienen maan urheilijalle 24 kilpailua ja ison maan urheilijoille peräti 72 kilpailua. Tämä on järkyttävän iso ero, jolla on merkitystä. Pienet maat alkavat olla vaikeuksissa, koska jos niillä ei ole mahdollisuuksia, ne eivät voi saavuttaa säännöllisesti menestystä, joka on avain taloudellisiin tultiin. Yksittäisiä onnistumisia voi toki tulla ja tuleekin. 🌟

”Tokion kisojen siirtyminen aiheutti omat ongelmansa”

”Jos Tokion olympialaiset olisi pidetty ajallaan, tilanne olisi nyt huomattavasti helpompi matkalla Pariisiin”, sanoo Kansainvälisen ampumaurheiluliiton hallituksen suomalaisjäsen Pekka Kuusisto ja viittaa paljon keskustelua aiheuttaneisiin finaalien sääntömuutoksiin.

Teksti & kuva LASSI PALO

Kuten aiemmin tässä lehdessä (sivu 5) kerrotaan, Kansainvälinen ampumaurheiluliitto (ISSF) julkisti huhtikuun 4. päivänä uudet finaalisäännöt, joilla kilpaillaan matkalla kohti Pariisiin olympialaisia ja itse kisoissa-kin.

Haulikkolajien (skeet ja trap) säännöt ovat samat kuin ne, joilla kilpailtiin Kyproksen ja Perun maailmancupissa aiemmin keväällä. Kivääri- ja pistoolilajien uusia finaalisääntöjä käytettiin ensimmäisen kerran Brasilian Rio de Janeirossa huhtikuussa järjestetyssä maailmancupissa.

ISSF:N HALLITUKSEN suomalaisjäsen **Pekka Kuusisto** pitää parhaillaan käynnissä olevaa muutosvaihetta ongelmallisena. Yksi syy on se, että Tokion olympialaiset siirtyivät vuodella eteenpäin koronaviruspandemian takia. Kisat pidettiin viime heinä-elokuussa, ja nyt seuraaviin kesäolympialaisiin on aikaa enää vain runsaat kaksi vuotta.

– Tilanne sääntömuutosten kanssa olisi nyt paljon helpompi, jos Tokion kisat olisi pidetty oikean aikataulun mukaisesti vuonna 2020. Nyt ensimmäinen kansainvälinen arvokilpailu, jossa uusia sääntöjä kokeiltiin, oli ilma-aseiden EM-kilpailut Norjan Hamarissa maaliskuussa. Siellä olivat monet ihmeissään, Kuusisto sanoo.

KUUSISTO TIETÄÄ vuosikymmenien kokemuksellaan, että muutokset herättävät aina ”valtavasti intohimoja”.

– Useilla tahoilla, kuten urheilijoiden,

Pekka Kuusisto toimi teknisenä delegaattina maaliskuussa Norjan Hamarissa järjestetyissä ilma-aseiden EM-kilpailuissa.

”Aikatauluongelma oli nyt ilmeinen, ja tilanne jatkossa rauhoittunee.”

Pekka Kuusisto

valmentajien ja toimitsijoiden keskuudessa. Se johtuu tietysti siitä, että kaikki suhtautuvat ampumaurheiluun intohimoisesti – ja kaikki tietysti ajattelevat asioita omista näkökulmistaan. Kansainvälisten järjestöjen on sitten löydettävä edes jollain tavalla yhteinen hyvä tapa toimia.

Nyt tehtyjen sääntömuutosten taustalla ovat Kansainvälisen olympiakomitean (KOK) vaatimukset, jotka esitettiin Tokion kisojen jälkeen. Vaatimukset olivat Kuusiston mukaan perin yksinkertaiset: KOK vertaili Tokion olympialaisten lajien katsojalukuja, eikä ollut tyytyväinen ampumaurheilun finaalien lukuihin.

– Kukaan ei ole kuitenkaan kertonut meille, miten sääntöjä pitäisi muuttaa. Todettiin vain, että ”tehkää jotain”. Olisikin helppoa, jos joku kertoisi meille, että muuttakaa finaalisääntöjä tällä tavalla, hän nauhrahtaa.

ISSF JA Euroopan ampumaurheiluliitto (ESC) toivat uudet finaalisäännöt EM-Hamariin, mutta finaalien kestoa moitittiin liian pitkäksi. Kieltämättä olihan se niin, sillä finaalitapahtuma saattoi kestää kauemmin kuin peruskilpailu.

Sääntöjä rukattiinkin Hamarin jälkeen vielä kerran, ja nyt nykyisten sääntöjen pitäisi olla voimassa Pariisiin ja vuoteen 2024 asti.

Kuusisto pohtii jo, onko käsillä jatkuva prosessi, kenties jopa ikuisuuskyseminen, eli todetaanko Pariisin jälkeen sama kuin Tokion jälkeen: finaalit ovat liian pitkäväteisiä, muuttakaa sääntöjä!

– Ihmiset ajattelevat asioista eri tavalla. On makuasia, onko olympialaisten ammuntafinaalin sata miljoonaa katsojaa vähän verrattuna miesten 100 metrin olympiafinaaliin miljardiin katsojaan, Kuusisto hiveneen kärkeä.

– Kansainvälisiä järjestöjä osoitetaan aina sormella, kun muutoksia tehdään. ISSF tekee kuitenkin parhaansa ja kuuntelee muutoksia pohtiessaan eri tahoja, kuten esimerkiksi urheilijakomiteaa. Emme me mitään vedä hatusta. Aikatauluongelma oli nyt ilmeinen, ja tilanne jatkossa rauhoittunee. Kuvittelen, että tässäkin tapauksessa. Eli lopulliset muodot on nyt löydetty matkalla kohti Pariisia. 🌸

Kiitos yhteistyöstä vuonna 2021!

Hienoa, että monet seurat lähtivät rohkeasti mukaan uudistamaan asujaan. Jos seurallasi asia on ajankohtainen vuodelle 2022, niin palvelemme mielellään.

Ota rohkeasti yhteyttä.

noname

SEURA- JA ORGANISAATIOASUT

nonamesport.com

Yhteydenotot:

Kari Arponen

040 5527 988

kari.arponen@nonamesport.com

Rakkaudesta valmentamiseen

Valmentaminen sytyttää palavan innon Ampumaurheiluliiton uudessa trapin päävalmentajassa Lesley Goddardissa.

Teksti & kuva LASSI PALO

Ampumaurheiluliiton hallitus valitsi helmikuun kokouksessaan trapin päävalmentajaksi brittiläisen **Lesley Goddardin**, 64. Goddard seurasi tehtävässään **Kari Kopraa**.

– Olen erittäin innoissani, kun pääsen aloittamaan työt suomalaisten ampujien kanssa. Voin tehdä nyt jotain, mistä todella pidän ja joka sytyttää minussa palavan innon. Olin erittäin iloinen saadessani vahvistussähköpostin valinnastani, Goddard kertoi valintansa varmistuttua.

Goddardia luonnehdittiin tuolloin avoimeksi, täsmälliseksi, iloiseksi ja ”hyväksi tyyppiä”.

– Lesley on hyvä mahdollisuus meille. Hän on oikein hyvä tälle porukalle, eräs suomalainen huippuampuja sanoi.

GODDARD ON VALMENTAJA, urheilusykologi ja -konsultti, joka asui Yhdysvalloissa Montanan osavaltiossa, mutta muutti kevään aikana takaisin kotikonnuilleen Lincolnshireen Isoon-Britanniaan. Hän toimi Kuwaitissa trapin maajoukkuevalmentajana vuosina 2010–2012 ja on tehnyt vuodesta 1995 lähtien töitä useiden lajien parissa, joista mainittakoon ampumaurheilun lisäksi kelkkailu, nyrkkeily ja golf.

Goddardilla on Kansainvälisen ampumaurheiluliiton (ISSF) C-tason valmentajalisenssi.

Goddard on entinen huippuampuja, jonka parhaisiin saavutuksiin kuuluvat muun muassa MM-kilpailujen naisten trapin neljäs sija 2006 ja seitsemäs sija 2003. Hän kilpaili MM-kilpailuissa kaikkiaan kuusi kertaa. Goddardin maailmancupin paras saavutus tuli vuonna 2007 Lonatossa, kun hän sai hopeaa. Hänen paras sijoituksensa EM-kilpailuissa oli kahdeksas (2002). Hän kilpaili MM- ja EM-tasolla kaksoistrapissa 1990-luvulla.

GODDARD OLI Suomen joukkueen mukana huhtikuussa Italian Lonatossa järjestetyssä maailmancupissa ja matkusti sieltä ensimmäisen kerran uudessa tehtävässään Suomeen tutustumaan ihmisiin ja toimintaan. Hän muun muassa osallistui nuorten trap-ampujien ja para-ampujien leirille Orimattilassa.

Goddard sanoikin aiemmin, että ensimmäisen päävalmentajavuotensa aikana hän

Lesley Goddard haluaa antaa kaikkensa kaikille valmennettavilleen, jotta nämä saisivat kokea laan.”

”Päätin, että minun valmennettavani todella uskovat itseensä ja tietävät, kuinka hyviä ampumaurheilijoita he oikeasti ovat.”

Lesley Goddard

tutustuu urheilijoihin ja katsoo kuinka he toimivat.

– Tarkkailen varmistaakseni, että tekninen osaaminen on kunnossa. Töitä tehdään myös henkisen valmennuksen parissa. Odotan myös innolla yhteydenpitoa ja yhteistyötä muiden valmentajien kanssa, jotta teemme kaikki töitä yhdessä ja ymmärrämme ampujien tarpeet.

– Tavoitteemme on saavuttaa ensin maa- paikkoja Pariisiin olympialaisiin (2024) ja sitten kultamitali. Ei ole hyvä vain osallistua olympialaisiin, vaan on oltava paras, kun kisoissa kerran ollaan.

Goddard tunsi ”joitakin” Suomen joukkueen urheilijoita useiden vuosien ajan.

– Kunnioitan suuresti heidän taitojaan, omistautumistaan ja lahjakkuuttaan. Tiimillä on paljon tietoa ja kokemusta. Toivon, että kaikki toimii hyvin. Ihana, uusi luku elämässäni on alkamassa! Kuinka onnekas olenkaan, Goddard sanoi helmikuussa.

GODDARD ISTUU nyt Orimattilan haulik- koradan paviljongissa ja suhtautuu huumo-

miseen

hienoja onnistumisen hetkiä. ”Yksi kiekko kerralla

rilla Suomen viileälle keväälle.

– Minulla on kolme vaatekerrastoa päällä. Näytän ihan siniseltä Michelin-ukolta! Totuin toki Montanassa asuessani kylmiin ilmoihiin.

Goddard on puhelias ja helposti lähestyttävä. Keskustelu lähtee vaivatta käyntiin heti. Suomen trap-maajoukkueen sisältä kerrotaan samaa:

– Lesley on meille oikeanlainen valmentaja. Hän on saanut meistä kaikista hyvän ja positiivisen otteen.

Goddard oli tehnyt saman havainnon:

– Olen havainnut, että ihmiset ovat iloisia työskennellessään minun kanssani. Suomalaiset ampumaurheilijat tekivät lujasti töitä Lonatossa. Olin siitä erittäin iloinen! Se oli ensimmäinen kerta, kun tapasin heidät. Kuuntelin heitä ja tein joitain pieniä muutoksia. Opin tuntemaan ampujia ja he oppivat tuntemaan minua.

Goddard vakuutti maajoukkueampujat näkemyksillään ja osaamisellaan. Eikä mikään ihme, sillä hän on valmentanut 27 vuoden ajan. Ja mikä parasta, nyt suomalaisilla

trap-ampujilla on valmentaja, joka ”rakastaa valmentamista”. Se näkyy hänen olemukseensa; Goddard on silmännähdessä innostunut työstään.

– Kun valmennan, tunnen olevani kuin karkkikaupassa. Vau, tuo on ihanaa! Tuo on tosi hyvä! Olen ilmeisesti vähän hullu vai kuinka? Käytän usein sanontaa ”coaching lights my fire” eli haluan palavasti jakaa eteenpäin kaikkea sitä, mitä minä olen oppinut urheilijana, valmentajana ja psykologina.

– Aloitin junioreiden kanssa vuonna 1995. Yksi näistä silloisista junioreista kilpaili Tokion olympialaisissa viime kesänä.

GODDARD PAINOTTAA useaan otteeseen haastattelun aikana positiivisten sanojen ja tekojen tärkeyttä ja merkitystä. Hän esimerkiksi karsii kaikki negatiiviset puheet ja keskittyy vain positiivisiin asioihin ja haluaa joukkuekavereiden tukevan toisiaan.

Goddard kiinnostui henkisestä valmennuksesta, koska hän itse tarvitsi sitä, eikä kukaan osannut auttaa häntä.

– Pehdyin hypnoterapiaan, jota aloin käyttää, jotta minusta tulisi henkisesti vahvempi. Opin tuolloin valtavasti siitä, miten ihmisen mieli toimii. Aloin tutkia sitä lisää, esimerkiksi sitä mitä sanoja pitää käyttää. Vaikka olisi kuinka hyvä ja lahjakas ampumaurheilija, siihen pitää myös uskoa, sillä kukaan ei sitä kerro urheilijalle. Päätin tuolloin, että minun valmennettavani todella uskovat itseensä ja tietävät, kuinka hyviä ampumaurheilijoita he oikeasti ovat.

Goddardin mukaan huippuampujan ja hyvän ampujan välinen ero on siinä, että huippuampuja todella uskoo itseensä.

– Siksi olen käyttänyt henkisen valmennuksen metodeja kehittääkseni urheilijoitani yhä paremmiksi.

Oikeiden sanojen käyttäminen valmennuksessa on erittäin tärkeää. Sana yritä pitää heittää pois sanavarastosta, koska se tarkoittaa vaikeaa. Jos sanon, että ”do not miss the clay”, urheilija alitajuisesti kuulee vain sanat ”miss the clay”.

Valmentajan pitää siis Goddardin mukaan olla erittäin tarkka siitä, mitä sanoja hän käyttää.

– Se voi olla vaikeaa, koska sanat vain tupsahtavat ulos suustamme. Valmentaminen ei siis ole vain urheilijoiden suorituksen ja tekniikan katsomista ja seuraamista, vaan oikeiden sanojen käyttämistä ja urheilijoiden itseluottamuksen vahvistamista, vaikka urheilijat eivät tätä aina tietäisikään tai ymmärtäisikään.

GODDARD PITI ERITTÄIN tärkeänä sitä, että hän tutustui Orimattilassa esimerkiksi **Pekka Maunulaan** ja **Maija Hoppuun**, jotka kuuluvat Ampumaurheiluliiton trapin valmennustiimiin. Goddard kävi ”antoisia keskusteluja” muun muassa Hopun kanssa

trapin valmentamisesta.

Goddard myös näki suomalaisten trap-junioreiden suorituksia. Toisena päivänä hän seurasi Maunulan valmentamista ja para-ampujien suorituksia.

– Minä kuuntelin, katsoin ja opin, kun Pekka valmensi ja ampujat ampuivat, Goddard hymyili.

Goddardin mukaan Suomen trapin maajoukkueessa on paljon lahjakkuutta. Hän ei mainitse nimiä, koska ei halua nostaa ketään muiden yläpuolelle.

– Lonatossa oli paljon hyvää, enkä ole pettynyt, vaikka miehet eivät aivan onnistuneetkaan. Meillä on nyt pohja, josta lähemmeponnistamaan. Minä tunnen heidät nyt, ja he tuntevat minut. Lähemmestä nyt liikkeelle.

Goddard tapasi myös maajoukkueampujia Orimattilassa ennen lähtöään takaisin kotiinsa. Hän palaa Suomeen Polar GP-kilpailuun, matkustaa Saksaan Maunulan ja junioriampujien kanssa, palaa hetkeksi kotiinsa ja lähtee sitten Bakun maailmancupiin.

– En ole ihan varma kaikista päivämääristä, koska tämä on niin kiireistä aikaa, Goddard naurahi.

Hänen sopimukseensa Ampumaurheiluliiton kanssa kuuluu 120 työpäivää vuodessa.

GODDARDIN MUKAAN suomalaisten trap-ampujien pitäisi saavuttaa maapaikka Pariisin olympialaisiin viimeistään ensi vuoden aikana.

– Olen erittäin pettynyt, jos näin ei tapahtu. Minun näkökulmani on tosin erilainen moniin muihin valmentajiin verrattuna, koska en niinkään mieli tulosta, vaan haluan urheilijan kehittyvän niin hyväksi kuin mahdollista. Jos näin tapahtuu, sitten kiekkokin menee rikki. Pelkän tuloksen ajatteleminen aiheuttaa liikaa paineita.

– Eli kun harjoittelemme, ajattelemme sen olevan kilpailu, ja kun kilpailemme, on se kuin harjoitus. Minun ajatusmaailmassani kilpailu ja harjoitus ovat sama asia. Harjoituksissa pitää olla laatua eikä vain määrää. Totta kai määrääkin pitää tehdä, mutta kun tekniikka on ”selkäytimestä”, laatu ratkaisee. Mieli ja keho väsyvät, jos ampuu kymmenen tai kaksitoista sarjaa päivässä. Se on huonoa harjoittelua, minä haluan täydellistä harjoittelua.

– Kun opitut asiat ovat menneet niin sanotusti selkäyttimeen, jokaisen laukauksen on oltava kuin se olisi se ainoa laukaus, joka urheilijalla on. Kun kilpailussa tekee saman minkä on tehnyt laadukkaasti harjoituksissa, kaiken pitäisi sujua hyvin. Urheilijan pitää olla valmis jokaiseen kiekkoon: yksi kiekko kerrallaan.

– Kyse ei ole suinkaan minusta valmentajana, vaan urheilijasta, jonka haluan kehittyvän niin hyväksi kuin mahdollista – ja menestyvän. 🌟

Yhteenvedo Hamarin hyvän fiiliksen EM-kisoista

Vilkas arvokilpailuvuosi käynnistyi ISSF:n lajien osalta maaliskuussa Norjan Hamarissa, missä kilpailtiin ilma-aseiden EM-mitaleista.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Ilma-aseiden EM-kilpailut järjestettiin 18.–28. maaliskuuta Norjan Hamarissa. Kisoissa ammuttiin 10m ilmakiväärin, ilmapistoolin ja liikkuvan maalin lajit.

Norja oli isännöinyt ilma-aseiden EM-kilpailuja aiemmin kolme kertaa: Oslolla vuonna 1980, Stavangerissa 1988 ja Meråkerissa 2010.

EM-kilpailut järjestettiin komeassa Hamarin Vikinglaiva-hallissa, joka rakennettiin vuonna 1993 seuraavana vuonna käytettyä Lillehammerin talviolympialaisia varten. Ilmakiväärin ja -pistoolin finaalit ammuttiin lähellä sijaitsevan hotellin Hamar-hallissa.

Hamarin EM-kisoihin osallistui kuusi toista suomalaista ampumaurheilijaa. Yhdeksän kilpaili kiväärissä, kaksi pistoolissa ja viisi liikkuvan maalin lajeissa.

Ilma-aseiden EM-kilpailut järjestettiin edellisen kerran omina kisoinaan Puolan Wroclawissa helmi-maaliskuussa 2020. Kisat piti järjestää vuosi sitten Lohjalla Kisakallion urheiluopistossa, mutta ne jouduttiin perumaan koronan takia.

SUOMI SAAVUTTI Hamarin EM-kilpailuisa neljä mitalia, jotka tulivat kaikki liikkuvan maalin lajeissa. **Aino Vaittinen** sai kaksi hopeaa tyttöissä ja **Aaro Vuorimaa** kaksi pronssia pojissa.

Suomen tytöt (**Essi Heiskanen**, **Viivi Kemppe**, **Alexandra Rosenlew**) olivat neljänsiä ilmakiväärin joukkuekilpailussa. Suomi (**Aleksi Leppä** – **Emmi Hyrkäs**) sijoittui seitsemänneksi ilmakiväärin parikilpailussa. Kemppe oli myös seitsemäs tyttöjen ilmakiväärissä, ja neljäs sija tuli miesten ilmakiväärin joukkuekilpailussakin (**Riku Koskela**, **Aleksi Leppä**, **Sebastian Långström**).

Liikkuvan maalin ampumaurheilijat ovat pitäneet Suomen arvokisojen mitalikannas-

sa monta kertaa aiemminkin. Nyt laji kuitenkin kärsi osanottajapulasta, koska Venäjä ja Ukraina jäivät kisoista pois Venäjän sotatoimien takia. Ne ovat tavallisesti lähettäneet täydet joukkueet kaikkiin sarjoihin. Liikkuvan maalin osanottajamäärät olivat poisjääntien seurauksena Hamarissa pienet.

Suomen kokenut liikkuvan maalin erikoismies **Krister Holmberg** onkin huolestunut lajinsa tulevaisuudesta:

– Se näyttää huonolta. Ampumaurheilua ei aina kehitetä urheilun kannalta, vaan muiden intressien perusteella. Toivottavasti jotain olisi vielä tehtävissä, mutta fakta on, että lajin tilanne on huono, Holmberg sanoo toisaalla tässä lehdessä (sivu 47).

EM-HAMARIN kisajärjestelyt toimivat erinomaisesti. Niihin olivat tyytyväisiä myös paikan päällä olleet suomalaiset kisaturistit, monille tutut **Heikki Pääkkönen** ja **Pekka Heiskanen**, He kutsuivat itseään leikkisästi kisaturisteiksi, mutta he kuitenkin tarkkailivat ja havainnoivat kisoja asiantuntijan silmin.

Pääkkönen ja Heiskanen ovat monessa mukana suomalaisessa ampumaurheilussa. He ovat molemmat liittovaltuutettuja – Pääkkönen Itä-Suomesta ja Heiskanen Kaakkois-Suomesta. Pääkkönen kuuluu myös Ampumaurheiluliiton nuorisovaltiokuntaan ja aluejaostoon ja Heiskanen Pieksämäen Seudun Ampujien (PieksA) hallitukseen. Heiskanen on alueensa puheenjohtaja ja on myös mukana tyttärensä **Essi Heiskasen** valmennuksessa. Essi edusti Suomea EM-kilpailuissa tyttöjen ilmakiväärissä.

Pääkkönen ja Heiskanen ovat myös kokeneita kotimaisten kisojen järjestäjiä. Heidät nähdään usein myös TA:n roolissa. Pääkkösen ura ampumaurheilun parissa alkoi vuonna 1976, Heiskasen yksitoista vuotta sitten.

KAKSIKON PÄÄTÖKSENTEKOA lähtee EM-kisamatkalle helpotti se, että kisat järjestettiin lähellä Suomea, joten matkustaminen oli vaivatonta. Pääkkönen oli ollut EM-kisoissa paikan päällä kymmenen vuotta sitten, kun kisat järjestettiin Vierumäellä. Kaksikko seurasi kisoja neljän päivän

Suomen miesten ilmakiväärijoukkue (**Riku Koskela**,

Suomi (Emmi Hyrkäs – Aleksi Leppä) sijoittui seitsemänneksi ilmakiväärin parikilpailussa.

ajan. Mitä Hamarin EM-kisareissu heille sitten antoi?

– Nämä olivat ekat isot kisat, joissa olin paikan päällä. Kaikesta näkee, että ne oli tehty isolla rahalla. Kaikki toimi hyvin, Heiskanen aloitti.

– Tilat olivat hulppeat eikä ahdasta ollut. Viikinkilaiva-hallissa oli käytössä kaikkiaan 156 rataa – peruskisassa 96 rataa ja harjoittelua varten 60 rataa. Peruskisaradan takana olisi voinut olla enemmän tilaa, mutta ymmärrän tehdyn ratkaisun katsomon takia, Pääkkönen jatkoi.

Pääkkönen ja Heiskanen kiinnittivät huomiota tuomariryöskentelyyn:

– Kukaan ei puuttunut esimerkiksi kivääriampujien kävelyyn. Nyt urheilijat kä-

Sebastian Långström, Aleksi Leppä) kamppaili tiukasti EM-pronssimitalista, mutta sijoittui lopulta neljänneksi.

Suomen kivääriytöt ”kirkaissa valoissa” eli EM-finaalitapahtumassa: Viivi Kemppi, Alexandra Rosenlew ja Essi Heiskanen.

velivät jopa finaalaradalle ja sieltä pois ihan ”tönkköjaloin”. Näimme myös, kuinka aseiden piiput tulivat naapurin puolelle ja heiluivat toisen näkökentässä. Sinänsä pikkujuttuja, mutta niihinkin olisi voinut puuttua, he sanoivat.

KAKSIKKO KEHUI Hamarin EM-kisajärjestelyjä kokonaisuudessaan: kuljetukset hotellilta radalle toimivat, etäisyydet olivat lyhyet ja kilpailut pysyivät aikataulussa.

– Kaiken kaikkiaan kisat järjestettiin

hyvällä filiksellä ja kisoissa oli hyvä henki. Vaatimusten mukaisesti myös terveysturvallisuuden liittyvät asiat oli hoidettu mallikkaasti. Esimerkiksi urheilijahotellin ravintolassa oli jokaisella maalla omat nimetyt pöytänsä. Lisäksi sää suosi kymmenen minuutin kävelyä kisahotellilta radalle.

Ainoa asia, jota Pääkkönen ja Heiskanen kritisoivat, olivat ilmakiväärin ja -pistoolin finaalisäännöt, joita Hamarissa kokeiltiin. Heidän mukaansa ei ollut hyvä, jos finaalitapahtuma kesti kauemmin kuin peruskilpailu.

– Säännöt eivät tietenkään ole kisajärjestäjien vastuulla. Silloisten sääntöjen mukainen finaali oli aika sekava ja kesti liian kauan.

He ehdottivat, että aikaa olisi pystyttävä lyhentämään esimerkiksi niin, että semifinaalin kaksi ryhmää ampuisi samaan aikaan eikä erikseen, kuten Hamarissa. Kaikki kahdeksan yhtä aikaa siis viivalle samoilla kornemoilla.

Sen jälkeen putoaisi neljä ampujaa pois eli kaksi kummastakin ryhmästä. Eka vaihe lyhenisi näin edes jonkin verran, Pääkkönen ja Heiskanen pohtivat.

Näin sittemmin tapahtuikin melkein päi yksi yhteen pian EM-Hamarin jälkeen järjestetyssä Rio de Janeiron maailmancupissa. Vielä kerran uusituilla säännöillä mennään nyt Pariisiin olympialaisiin asti (2024).

TÄMÄN LEHDEN mennessä painoon haulikkolajien maailmancup Italian Lonatossa on juuri päättynyt. Tämän vuoden maailmancupeista on siis käyty Kairo ja Rio de Janeiro (kivääri ja pistooli) sekä Lima ja Nikosia ja edellä mainittu Lonato (haulikko). Katseet suunnataan seuraavaksi Azerbaidžanin Bakuun, missä kilpailaan touko-kesäkuun vaihteessa.

Suomen toistaiseksi parhaista sijoituksista on vastannut **Satu Mäkelä-Nummela**, joka sijoittui naisten trapissa seitsemänneksi Limassa ja neljänneksi Lonatossa. 🛠️

Viivi Kemppi haluaa mah

Viivi Kemppi vietti viime vuonna ylioppilasjuhliaan. Ensi vuonna hän voisi jo viettää "10-vuotistaiteilijajuhliaan", sillä hän aloitti ampumarheiluharrastuksensa vuonna 2013.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Myllykosken Ampujia edustava kivääriampuja **Viivi Kemppi** täyttää syyskuussa 20 vuotta. Lista hänen saavutuksistaan on kuitenkin jo melkoisen pitkä ja kunnioitusta herättävä, sillä saavutuksia on jo vaikka mitä. Parasta on, että niitä tulee vielä lisää – niin motivoitunut ja innostunut hän edelleen on!

Kempille ojennettiin Vuoden nuori ampuja -palkinto vuonna 2018, kun hän oli kautta aikain kuudes suomalainen, joka ylsi mitaleille nuorten kesäolympialaisissa (Youth Olympic Games). **Jukka Jokisen** valmentama Kemppi sijoittui parinsa kanssa kolmanneksi ilmakiväärin parikilpailussa Buenos Airesissa järjestetyissä kilpailuissa. Kemppi oli yhdeksäs henkilökohtaisessa ilmakiväärkilpailussa.

Lisäksi Kemppi kuului Suomen tyttöjen joukkueeseen, joka saavutti aiemmin samana vuonna hopeaa ilma-aseiden EM-kilpailuissa Unkarin Győrissä. Joukkueen muut ampujat olivat **Marianne Palo** ja **Henna Viljanen**.

Vuonna 2017 Kemppi oli kolmas YOG:n karsintakilpailussa Azerbaidžanin Bakussa, ja vuonna 2016 hänet valittiin Vuoden kultahippuampujaksi.

Kun Kempiltä kysyttiin yhteenvetoa kaudesta 2018, hän tiivisti sen näin: "Tänä vuonna on tapahtunut paljon hienoja juttuja. Olen päässyt reissaamaan paljon ja kehittynyt huomasti. Tästä on hyvä jatkaa ensi vuoteen!"

KEMPIN SAAVUKSIIN kuuluu myös useita SM-mitaleja, joista viimeisin tuli huhtikuun 2. päivänä Turussa, kun hän voitti N20-sarjan Suomen mestaruuden. Hän teki peruskilpailussa tuloksen 624,1, ja finaalin voittopisteet olivat 249,1.

Pari viikkoa aikaisemmin Kemppi edusti Suomea ilma-aseiden EM-kilpailuissa Norjan Hamarissa. Hän oli seitsemäs ilmakiväärin henkilökohtaisessa kilpailussa ja tähtäsi peruskisassa 624,9 pistettä. Vieläkin parempi sijoitus tuli joukkuekilpailussa, kun Suomi sijoittui hienosti neljänneksi. Kempin lisäksi joukkueessa ampuivat **Alexandra Rosenlew** ja **Essi Heiskanen**.

Viivi Kemppi tuuletti ilma-aseiden EM-kilpailuissa Norjan Hamarissa, kun paikka tyttöjen ilmakiväärin

EM-joukkuekilpailun karsinnan toisessa vaiheessa Suomi sijoittui hienosti kolmanneksi ja eteni pronssimitaliotteluun, jossa vastaan asetui nelonen Saksa. Kempin tulos 209,9 oli karsinnan tämän vaiheen toiseksi paras.

Saksa meni pronssiottelussa 4-0-johdoon, ja pian oltiin tasatilanteessa 8-8. Pisterot olivat pieniä, pienimmillään vain 0,1 pistettä. Suomi siirtyi 12-10-johdoon, kun se teki 1,5 pistettä paremman tuloksen kuin Saksa. Saksa voitti kuitenkin kolme viimeistä laukausta 0,4, 1,6 ja 0,2 pisteen turvin ja nappasi pronssimitalit lopulta lukemin 16-12.

MUUTAMA VIIKKO myöhemmin Kemppi muisteli SM- ja EM-kilpailuja hyvillä mielin, vaikka ampumahousujen vetoketju tuotikin ongelmia. Hamarista vielä selvittiin jotenkuten, mutta Turussa vetoketju repesi auki. Kempillä oli onnea, että finaalin alku

viivästy puolisen tuntia, sillä hän sai tässä ajassa korjattua vetoketjun taustajoukkojen kanssa.

– Uuden puvun mitat otettiin Turussa, ja minun pitäisi saada se kesäksi.

Kemppi ei osaa sanoa mikä mahdollisesti muuttuu uuden puvun myötä:

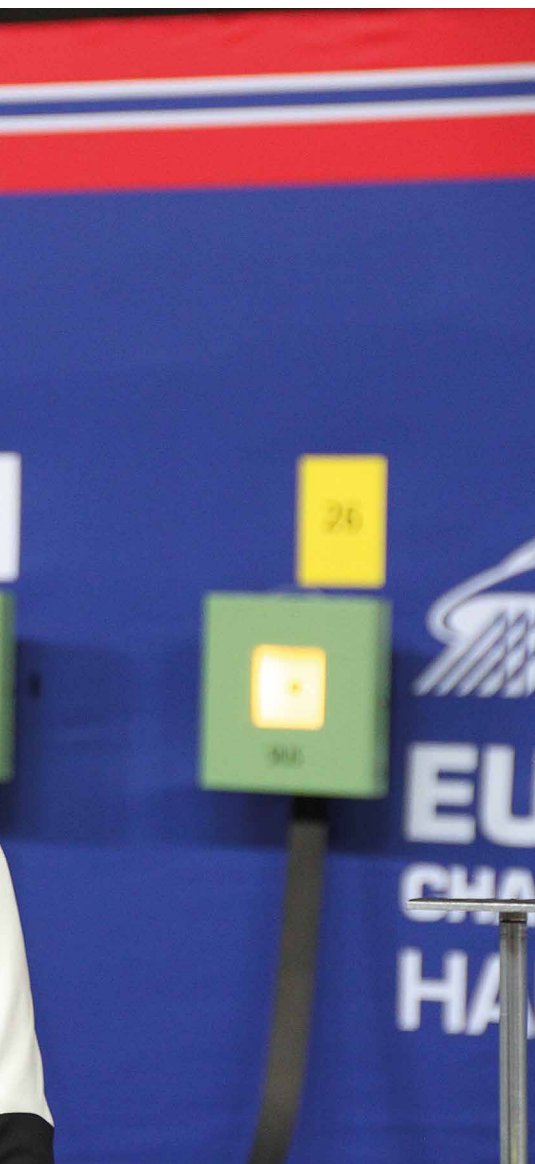
– Vanhalla puvulla on ikää pari vuotta. Uusi on varmasti tukevampi. Minulle ei ole tullut enää pituutta lisää, mutta lihassmassaa kyllä.

Itse kilpailut menivät hyvin niin Hamarissa kuin Turussakin. Kemppi on katsonut kisoja videolta ja on niihin tyytyväinen, vaikkei EM-mitalia tullutkaan. Lähellä se kuitenkin oli etenkin joukkuekilpailussa:

– Tällä kerralla saksalaiset ampuivat paremmin, hän antoi rehdin tunnustuksen kilpakuppaneilleen.

KEMPIN TAVOITTEENA on päästä edustamaan Suomea uudestaan syksyn arvoki-

dollisimman korkealle

ärin kahdeksan parhaan joukossa oli varmistunut.

soissa – ensin Puolan Wroclawissa järjestetyissä EM-kilpailuissa ja sitten muutamaa viikkoa myöhemmin Egyptin Kairossa pidettävissä MM-kisoissa.

– Yritän saada rajat rikki, hän sanoi rauhalliseen tyyliinsä.

– Voin ampua vielä ensi vuonna tyttöjen sarjassa.

Kempin tämä vuosi ei ole yhtä rauhallinen kuin viime vuosi oli. Viime vuoteen vaikutti koronan aiheuttamien rajoitusten ja peruuntumisten lisäksi se, että hän kirjoitti ylioppilaaksi ja osallistui pääsykokeisiin. Esimerkiksi Osijekin EM-kilpailut jäivät väliin.

– Se oli amunnallisesti vähän välivuosi. Harjoittelemassa kuitenkin kävin, ja se oli hyvä treenivuosi. Tänä vuonna asiat ovat toisinpäin, sillä keskityn enemmän ampumaurheiluun kuin kouluun. Käyn lisäksi osa-aikatoissa Voikkaan apteekissa ja teen sijaisuuksia Kymintehtaan koulussa ja voi-

Viivi Kemppi tuuletti N20-sarjan Suomen mestaruuden kunniaksi Turussa huhtikuussa.

”Olympialaiset ovat unelma, ja olympiakultamitali olisi hienoa saavuttaa. Olen haastatteluissa sanonutkin, että Pariisiin olympialaisiin pyritään, mutta ei sitä koskaan voi tietää, pääseekö sinne vai ei. En arkaile tavoitteitani kuitenkaan sanoa ääneen, koska ne eivät ole lupauksia vaan tavoitteita.”

misteluseura Tempossa.

Kemppi myöntää, että hänen kalenterinsa saattaa kuulostaa kiireiseltä, mutta syytä huoleen ei ole:

– Saan apteekista vapaata, kun sitä tarvitsen, ja teen sijaisuuksia, kun ehdin ja jaksan. Urheilun menojen mukaan mennään.

Opiskelupaikkaa ei vuosi sitten vielä tullut, mutta uusi yritys on taas edessä. Kempillä on muutama vaihtoehto, missä hän haluaisi alkaa opiskella: joko Jyväskylän liikuntatieteellisessä tai Lappeenrannan tai Turun ammattikorkeakoulussa fysioterapeutiksi.

– Odottelen muuttoa pois kotoa, hän nauroi.

– Ei kotona mitään ongelmia ole. Kiva täällä on asua, mutta haluaisin jo omaan rauhaan, hän vakavoitui.

KEMPIN LÄHIPIIRIN mukaan nuori nainen on erittäin motivoitunut ampumaurheilija,

joka haluaa edelleen profiloitua huippu-urheilijana. Kemppi myöntää näkemyksen oikeaksi:

– No joo, haluan päästä ampumaurheiluun mahdollisimman korkealle. Olympialaiset ovat unelma, ja olympiakultamitali olisi hienoa saavuttaa. Olen haastatteluissa sanonutkin, että Pariisiin olympialaisiin (2024) pyritään, mutta ei sitä koskaan voi tietää, pääseekö sinne vai ei. En arkaile tavoitteitani kuitenkaan sanoa ääneen, koska ne eivät ole lupauksia vaan tavoitteita.

Ensimmäiset olympiamaapaikat Pariisiin jaetaan jo muutaman kuukauden kuluttua eli syyskuussa Puolan Wroclawissa järjestettävissä EM-kilpailuissa. Pariisin olympialaisiin on enää runsaat kaksi vuotta aikaa.

Kemppi havahtui, että nuorten olympialaisista on vierähtänyt jo neljä vuotta:

– Aika menee ihan supernopeasti, hän huudahti.

Eikä siis aikaakaan, kun Pariisi hämöttää jo nurkan takana.

Aika todellakin rientää, ja haastattelun lopussa nousee esille se, että Kemppi aloitti ampumaurheilukoulussa vuonna 2013. Ohjaajana toimi Jukka Jokinen, jonka kanssa Kemppi on sittemmin tehnyt tiivistä yhteistyötä.

Kemppi havahtui toisenkin kerran siihen, kuinka aika kuluu nopeasti:

– Olen harrastanut ampumaurheilua melkein puolet elämästäni. Ensi vuonna on siis 10-vuotistaitelijajuhlavuoteni, hän nauroi.

– Isot kiitokset Jukalle, jonka tekemää työtä arvostan suuresti. Ilman häntä en olisi nyt tässä ampumaurheilijana eikä minulla olisi näitä saavutuksiani. Onhan tässä tullut pari kertaa radalla käytyä! 🚩

”Tavoitteiden pitää olla korkealla!”

Sari Posiolla on mainio kevät takanaan: hän kilpaili ensin maaliskuussa hienosti para-ammunnan EM-kilpailuissa ja voitti sitten aprillipäivänä Turussa kotiradallaan toisen Suomen mestaruutensa.

Teksti & kuva LASSI PALO

Imakiväärin ja -pistoolin SM-kilpailut alkoivat huhtikuun 1. päivänä Turun Kupittaaan urheiluhallin sisäradalla. Turun Seudun Ampujien (TSA) järjestämiin kisoihin osallistui 270 urheilijaa, jotka edustivat 64 seuraa. Suorituksia oli kolmen päivän aikana kaikkiaan 320.

Yksi avauspäivän urheilijoista oli TSA:n **Sari Posio**, 46, joka voitti sarjan R5 ilmakiväärin. Hänen tuloksensa oli 630,2. Posio käytti ammuntaansa aikaa vain kolmekymmentä minuuttia.

– Minulle eivät sovi pitkät tähtäykset. Alku oli tahmeaa, mutta puolivälin jälkeen ammuttani lähti kulkemaan. Tulokseni oli yli 630 pisteen eli sellainen minimitulokseksi, hän sanoi voitettuaan toisen Suomen mestaruutensa.

Ensimmäinen tuli viime marraskuussa Espoossa järjestetyissä ikäluokkien SM-kilpailuissa, joiden yhteydessä parasarjat järjestettiin. Posion ensimmäinen sarja Turussa oli 103,4 pistettä ja kaksi viimeistä 106,1 ja 106,2.

POSION KISAENNÄTYS on 633,3 pistettä, jonka hän teki maaliskuussa Norjan Hamarissa järjestetyissä para-ammunnan EM-kilpailuissa. Hänen vammaluokituksensa varmistui vasta Hamarissa.

Posio teki sarjassa R5 erinomaisen peruskilpailun tuloksen eli edellä mainitun ennätöksensä, jolla hän sijoittui kuudenneksi ja eteni kahdeksan parhaan ampujan finaaliin. Peruskilpailun paras Serbian **Dragan Ristic** ampui tuloksekseen huimat 639,0.

TSA:n verkkosivuilla kerrottiin, että kovatasoisessa finaaliassa Posion yksi laukaus hieman epäonnistui, ja tuloksena oli kahdeksas sija (124,9). ”Se oli kuitenkin arvokisojen ensikertalaiselta hieno suoritus”, TSA:n sivuilla todettiin.

LIETOLAINEN POSIO on harrastanut ampumaurheilua nyt noin kolmen vuoden

Sari Posio kotiradallaan Turun Kupittaaalla järjestetyissä SM-kilpailuissa.

”Fysioterapeutini vinkkasi, että radalla kaivataan uusia para-ampujia. Kokeilin ensin pistoolia, mutta kovasta kilpailuvietistäni johtuen vaihdoin nopeasti kivääriin.”

Sari Posio

ajan. Ampumaurheilun aloittaminen oli ”sattuman kauppaa”:

– Fysioterapeutini vinkkasi, että radalla kaivataan uusia para-ampujia. Kokeilin ensin pistoolia, mutta kovasta kilpailuvietistäni johtuen vaihdoin nopeasti kivääriin. Siinä voi käyttää avustajaa lataamaan luoteja aseeseen, kun taas pistoolissa ei. Huonon sorminäppäryyden vuoksi tarvitsen tässä avustajaa, Posio kertoo.

Korona-aika kuitenkin hidasti Posion kansainvälisen kilpailu-uran aloittamista.

– Hyödynsin sen ajan harjoittelemalla tiiviisti ja sitkeästi. Se tuntui välillä puuduttavalta, koska ”maalia” ei ollut.

Posio pääsi vihdoin kansainvälisiin kisoihin edellä mainitussa Hamarissa.

POSIO KÄY radalla harjoittelemassa kaksi, kolme kertaa viikossa. Hänen avustajanaan

on toiminut alusta alkaen **Riitta Saastamoinen**. Posiota on kutsuttu himoharjoittelijaksi, mutta hän ei itse allekirjoita näkemystä täysin oikeaksi:

– Onko muutama kerta viikossa himotreeniä, hän kysyi.

– Minun on sovitettava aikatauluni työni ja avustajani mukaan. Teen mielikuvaharjoituksia, kun en pysty tulemaan radalle. Laukauspäästä pystyn lisäämään, mutta en välttämättä treenipäiviä, noin 8000 laukausta vuodessa ampuva Posio sanoi Turun SM-kilpailujen yhteydessä tehdyssä haastattelussa.

Posio työskentelee talouspäällikkönä Li-hastautilittossa, jonka päätoimipaikka sijaitsee Turussa.

POSION TAVOITTEET ovat korkealla, sillä katse on suunnattu runsaan kahden vuoden kuluttua Pariisissa järjestettäviin paralympialaisiin.

– Tavoitteiden pitää olla mahdollisimman korkealla tasolla. Muutama piste lisää täytyy vielä ennätykseeni saada. Pariisi alkaa olla jo aika lähellä, hän sanoi hetki ennen SM-kisojen palkintojenjakoa.

– Ensimmäinen kisamatkani EM-Norjaan oli hieno ja mielenkiintoinen kokemus! Kaikki oli uutta, ja oli upeaa tutustua paitsi Suomen para-ampujiin, myös eri maiden urheilijoihin. Nyt vain seuraavia kisoja kohti. 🌀

Kasa-ammunnan pistelajin moninkertainen maailmanmestari Tomi Korpi opasti Sakari Vornasta aseensa suuntaamisessa.

Mustasta aukosta päivänvaloon

Teksti & kuvat TIMO-HEIKKI VARIS

”Etelä-Karjala on ollut kasa-ammunnan kartalla ’musta aukko’. Harrastajia taitaa olla noin 0,5, jos minut voi edes puolikkaaksi laskea, kun olen lähinnä hang around -persoonaa.”

Näin sanaili **Timo Kokkonen** Lappeenrannassa pidetyssä kasa-ammunnan pistelajien esittelytilaisuudessa maaliskuun lopulla.

Kokkonen tunnetaan kotimaisten kasa-ampujien ja aseseppien yhteyshenkilönä yhdysvaltalaisiin kollegoihin. Hän on mukana tiimissä, jonka monivuotisen työn tuloksena suomalaisten kasa-ampujien pienoiskiväärikalusto on noussut muun maailman tasolle.

KASA-AMMUNNAN esittelytapahtuma liittyi lajin 50 metrin kaksipäiväisiin SM-sisäratakilpailuihin. Positiivinen yllätys oli, että lajiin tutustujia oli paikalla enemmän kuin lajin aktiiveja harrastajia.

Lappeenrannan Urheilutalossa pidetty tapahtuma ei olisi ollut mahdollinen ilman kaupungin merkittävää satsausta sisäampumarataan. Urheilutalon alakertaan remontoitu tila mahdollistaa kasa-ammunnalle 50 metrin kuusipaikkaisen radan.

Timo Kokkonen toimii suomalaisten kasa-ampujien ja aseseppien yhdyshenkilönä yhdysvaltalaisiin asevalmistajiin ja kilpa-ampujiin.

Jatkoharkinnassa on järjestää 50 jaardin kilpailuja, jolloin ampumapaikkoja tulisi yksitoista. Sisäampumarata palvelee ensisijaisesti ilma-aseampujia, joiden käytössä on 30 Sius-laitetta. Tilassa ammutaan myös jousella.

KASA-AMMUNNAN lajiesittelystä vastasivat lajin moninkertainen maailmanmestari **Tomi Korpi** ja kansainvälisesti menestynyt **Tapani Nousiainen**. Esittelyt sisälsivät tietoa lajin kilpailuista, välineistä ja niiden huollosta.

Korpi kertoi perustellusti aseensa puhdis-

tamisen merkityksestä ihmetellen samalla mielipiteitä, joiden mukaan pienoiskivääriä ei tarvitsisi puhdistaa koskaan.

Puheiden jälkeen tutustujat pääsivät itse asiaan eli ampumaan huippuluokan kasapienoiskivääreillä. Kukin ampuja sai taustatukseen ”kummin”, joka opasti sananmukaisesti kädestä pitäen uuden lajin perusteisiin.

Lajiesittelyn lähtökohta-ajatuksena oli tuottaa ampujalle täysin uusi elämys. Tutustujien joukosta suurimmalla osalla oli aikaisempaa kilpa-ampujataustaa, mikä näkyi aitona mielenkiintona uuteen lajiin. Eivätkä tulokset juuri hävenneet lajin harrastajien saavutuksia.

ERÄS TUTUSTUJISTA oli Lappeenrannan Silhuettiampuja edustava **Sakari Vornanen**. Hän on ollut aktivoimassa muun muassa alueen reserviläisampujia kokeilemaan kasa-ammuntaa pienoiskivääreillä. Aloituskynnyksen madaltamiseksi käytössä on ollut aseita, joita kullakin sattuu olemaan.

Kilpailijat ja kisaorganisaatio antavat ison käden kilpailussa toimitsijoina olleille Etelä-Saimaan Ampujien vapaaehtoisille.

Sokerina pohjalla olivat kilpailussa tehdyt kaksi Suomen ennätystä. Ne kertovat paitsi lajin kehityksestä myös olosuhteiden tasosta. 🌱

Tehoannos practicalia Pu

Koronapandemian vuoksi suomalaiset practicalistit ovat parin vuoden ajan joutuneet kisaamaan lähinnä keskenään kotimaassa. Puolassa oli kuitenkin huhtikuussa pitkästä ajasta tarjolla niin herkullinen kisarupeama, että muutamat kärki-ampujat päättivät suunnata sinne mittamaan missä mennään koronan jälkeen.

Teksti MIKA VUOLLE

Läntisessä Puolassa sijaitsevassa Wiechlichessä on suuri ampumaurheilukeskus, jonka omistavat saksalaiset. Hulppeaan ampumaurheilukeskukseen on rakennettu muun muassa peräti mailin mittainen (1600 m) kiväärirata ja rakenteilla on kaikkiaan huimat 70 rataa practical-ammuntaa varten.

Wiechlichen ampumaurheilukeskukseen oli järjestetty maaliskuuhun taitteeseen Polish 360 -practicalkilpailu, joka tarjosi lajin moniosaajille mahdollisuuden testata kevään kuntoaan pistoolissa ja pistoolikarbiinissa. Seuraavana viikonloppuna Wiechlichessä ammuttiin L3-kilpailut kiväärissä ja haulikossa.

KAIKKI NELJÄ KILPAILUA olivat kansainvälistä tasoa ja jopa suurehkoja sellaisia. Esimerkiksi pistoolikilpailun ohjelmassa oli mahtavat 22 asemaa.

Osanottajia kilpailuissa oli yhteensä useita satoja eri puolilta Eurooppaa, suurimman osanoton ollessa tietenkin Puolasta ja Saksasta.

Kilpailuviikonloppujen välillä suomalaisilla oli mahdollisuus käydä myös harjoittelemassa, joten Puolan matkasta muodostui siten keväisissä oloissa ammattu practicalin teholeiri aikana, jolloin Suomessa sai vielä kahlata puolimetrisessä hangessa.

– Kävin ennen lähtöä Puolaan Turussa ampumassa pari L2-tason kilpailua. Kolmen viikonloppun aikana tuli siten urakoitua kuusi kilpailua. Yhteensä niillä oli 84 stagea, Suomen IPSC-jaoston puheenjohtaja ja ahkera kilpa-ampuja **Mikael Ekberg** kuvailee tehorupeamaansa.

Jonkinlaisen käsityksen kilpailu-urakasta saa, kun tietää, että 84 aseman ampumiseen vaaditaan noin puolitoistatuhatta kilpailussa ammuttua laukausta.

Jaakko Viitala vauhdissa Wiechlichessä. Tuloksena voitto.

MIKAEL EKBERGIN ALBUMI

Mailin mittainen kiväärirata Wiechlichessä, Puolassa.

SUOMALAISISTA KOVINTA vauhtia Puolassa piti **Jaakko Viitala**. Puolitoista viikkoa reissussa viettänyt Viitala voitti kahden viikonloppun kilpailuista kolme eli kaikki pitkällä aseilla ammutut. Vain production-luokan pistoolissa tulos jäi täydellisestä, mutta sekin tuotti kelvollisen viidennen sijan.

Viitala voitti ensimmäisenä viikonloppuna pistoolikarbiinin ja toisena viikonloppuna rautatähtäimillä ammutun standard-divisioonan kiväärkilpailun sekä haulikkokilpailussa pumppuhaukoiden manual standard -divisioonan, viimeksi mainitun vieläpä reilun 10 prosentin erolla kakkoseen.

Viitalan kisarupeama Puolassa käsitti 70 stagea eli ammuttavaa riitti parin MM-kilpailun verran ja vähän ylikin.

– Palaan varmasti Puolaan vielä uudel-

JAAKKO VIITALAN ALBUMI

Mikael Ekberg kahmi jälkimmäisenä viikonloppuna värisuoran palkintoja kivääri- ja haulikkokilpailuissa.

JAAKKO VIITALAN ALBUMI

Jaakko Viitala ampui Puolassa neljä L3-tason kilpailua ja voitti niistä kolme. Kuvassa kiväärin ja haulikon palkinnot.

leen. Sen verran hyvä matka oli, Viitala tuumi palattuun Suomeen.

Mikael Ekberg hallitsi pitkien aseiden senior-sarjoja. Ensimmäinen L3-tason kilpailuiden viikonloppu pistoolissa ja pistoolikarbiinissa tuotti neljännen sijat, mutta toisena kisaviikonloppuna Ekberg oli standard-kiväärin yleiskilpailun kolmonen ja voitti senior-sarjan.

Haulikossa itelataavien standard-divisioonassa hän venyi asehäiriöistä huolimatta senior-sarjan kakkoseksi. Pistoolissa ja pistoolikarbiinissa Ekberg sijoittui senioreiden neljänneksi.

Mukana Puolassa oli myös **Petteri Salo**, joka urakoi senior-sarjassa pistoolin production optics -divisioonassa 11. sijan, PCC:ssä 9. sijan, open-kiväärissä 5. sijan ja standard-haulikossa sijan 12. 🛠️

Action Airin SM-kilpailujen järjestelyt loppusuoralla

Suomen Ampumaurheiluliitto on kesällä Olympiakomitean järjestämällä ja YLE:n televisioimalla Salon SM-viikolla mukana lajinaan IPSC Action Air.

Teksti & kuva MIKA VUOLLE

Action Airia ammutaan kaasutoimisilla airsoft-pistooleilla yleensä sisätiloissa. Perinteisistä ruutiaseilla ammuttavista practical-lajeista se poikkeaa vain vähän.

Kilpailun tavoitteena on nyt tuoda practical-ammuntaa ensi kerran suuren yleisön tietoisuuteen television välityksellä.

Kesä-heinäkuun vaihteessa Saloon kokoontuvat 28 eri urheilumuodon harrastajat. Practical-ampujien kokoontumispaikana 2.–3. heinäkuuta on Salon Urheilutalo, jossa ratkotaan Action Airin eli practical-ilmapistoolin tämän vuoden SM-tittelit.

– SM-viikon kilpailu on ollut iso projekti. Suunnittelu alkoi jo syksyllä 2019, kun Salon tapahtuman piti olla jo kesällä 2021, mutta korona siirsi sitä vuodella. Nyt kilpailun järjestelyt ovat jo mukavasti loppusuoralla. Ilmoittautuminen alkoi palmusunnuntaina, ja odotamme kilpailuun uutta osanottajajennätystä. Mukana kannattaa ehdottomasti lähteä, sillä tarjolla on kaksitoista todella hienoa asemaa ja kerrankin suuren urheilujuhlan tuntua, kertoo kilpailunjohtaja **Mika Vuolle** Tampereen Urheiluampujista.

Järjestelyissä ovat Tampereen Urheiluampujien lisäksi mukana myös Poliisien Ampumaseura Helsingistä ja Salon Seudun Ampujat.

ACTION AIRIA harrastetaan jo monissa ampumaseuroissa eri puolilla maata, mutta SM-kilpailuihin osallistuneiden määrä ei ole vielä kukaan kohonnut kovin suureksi. Parhaina vuosina kotimaisia ampujia SM-kilpailuihin, jotka ovat sääntöjen mukaan samalla myös kansainväliset kilpailut, on osallistunut hieman yli 60.

Action Airin virallisia SM-kilpailuita on ammuttu vuodesta 2013 lähtien joka vuosi. Ensimmäiset mestaruuskilpailut järjestettiin Loimaalla jo vuonna 2012, mutta niiltä puuttui virallinen SM-status.

Vuosina 2013–2014 mukana oli kaksi divisioonaa, open ja standard. Vuodesta 2015 lähtien mukana on ollut myös production, joka alkuvuosien vaatimattoman osanoton jälkeen on kasvanut yhtä isoksi kuin jatkuvasti suosituimpana ollut standard-divisioona.

Classic-divisioona tuli mukaan SM-kilpailuihin vuonna 2016. Edelleen sen suosio on pientä.

HUIPPUNSA VIRITETTYJEN kisapistoolien open-divisioonaa – practical-ammunnan nopeinta – ovat vuorollaan hallinneet kolme ampujaa, joilla kullakin on kaksi mestaruutta: **Jani Lehtonen**, **Roy Juurijoki** ja Mika Vuolle. Sukupolvenvaihdoksen myötä uusia nimiä on jatkossa nousemassa esiin. Open-divisioona on viime aikoina alkanut saavuttaa suosiota myös naisten keskuudessa. Siinä kahden mestaruuden nainen on **Jenny Koskimäki**.

Standard-divisioona on aina ollut suosituin, sillä siihen on helposti saatavilla luotettavaa kalustoa. Alkuvuosina Jaakko Viitala hallitsi divisioonaa, mutta viimeiset kolme mestaruutta on kirjattu kaikkiaan neljän mestaruutta keränneen **Kim Leppäsen** nimiin. Standard-divisioona on ollut myös naisten suosikki. Kahden mestaruuden naisia ovat **Tiia Honkaselkä** ja **Janina Tuovinen**.

KAUPAN HYLLYLTÄ saatavien peruspistoolien production-divisioona on lajia aloitavalle helppo valinta, sillä sääntöjen mukaan siinä ei aseita saa virittää lainkaan. Divisioona sinnitteli varsin vaatimattomalla osanotolla vuosia openin ja standardin varjossa, mutta vuoden 2021 SM-kilpailuissa Helsingissä sen suosio nousi suureksi. Divisioonaa on hallinnut **Jesse Nio**, jonka lisäksi mestaruuteen on yltänyt ainoastaan **Roy Juurijoki**. Naisten puolella **Anna-Katriina Salomaa** keräili aikoinaan tässä divisioonassa kolme mestaruutta.

Classic-divisioona on tekniikkataiturien valinta, sillä siinä ammutaan vain M1911-tyyppisillä pistooleilla ja lippaanvaihtoja tulee tiheään. Divisioonassa vain yksi ampuja on yltänyt kahteen mestaruuteen: lajin monitaituri Roy Juurijoki. Naisia tässä divisioonassa ei ole vielä näkynyt.

Action Air -ampujista parivaljakko Roy Juurijoki ja Jesse Nio ovat ainoat, jotka ovat yltäneet mestaruuksiin peräti kolmessa eri divisioonassa. Pitkään lajin kansallisessa kärjessä pysytelleen kaksikon ovat vuosien varrella onnistuneet päihittämään samassa divisioonassa ainoastaan Mika Vuolle ja Kim Leppänen. 🛠️

TaU:n Oskari Sivula kurottelee luukuista vuonna 2019 SM-kilpailuissa.

”Edelleen kaikki pelissä täydellä sydämellä!”

”En tyydy puolivillaiseen tekemiseen, vaan käytän kaikki käytettävissäni olevat resurssit kilpaurheiluun”, pistooliampuja Joonas Kallio sanoo.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Suomussalmen Urheiluampuja edustava pistooliampuja **Joonas Kallio** teki todellisen läpimurtonsa vuoden 2018 tammikuussa, kun hän sivusi Ruotsin Sävsjössä järjestetyn Swedish Cupin ensimmäisenä kilpailupäivänä ennätystään 572 ja ampui toisena päivänä finaalissa silloisen uuden Suomen ennätyksen 240,4.

Viimeisenä kilpailupäivänä rävähti oikein kunnolla, sillä Kallio nakutti peruskilpailussa taululle kovat lukemat 587. Tulos uupuu vain pisteen yhä **Kai Jahnssoonin** nimissä olevasta ja nyt keväällä kymmenen vuotta täyttävästä SE:stä.

KALLIO ON SYNTYNYT Pohjois-Pohjanmaan Pulkkilassa, asui pitkään Kajaanissa ja työskenteli varusmieskouluttajana Kainuun Priikaatin kenttätyökistössä. Hänellä on runsaasti kokemusta kahdesta muustakin lajista, sillä hän kuului hiihdossa ikäluokkansa kärkeen Suomessa ja pelasi sulkapalloa kansallisella tasolla.

Kallio oli edellä mainittuun ennätykseen mennessä harrastanut urheiluammuntaa vasta kolmen vuoden ajan. Hän oli ollut jonkin aikaa Puolustusvoimissa töissä, kun hän meni ampumaradalle suorittamaan vuosittaisia palvelusammuntojaan. Pistooliampujan ura lähti liikkeelle sattumalta paikalla olleen **Jorma Jäntin** innostamana ja opastamana. Ura, joka on nyt johtanut kansalliselle ja kansainväliselle huipputasolle asti.

Vuoden 2018 ensimmäisessä Urheiluampujassa olleen jutun otsikkona oli: ”Kaikki pelissä täydellä sydämellä.”

KALLIO ISTUU NYT Helsingin Santahaminassa sijaitsevan Kaartin jääkäriyrkmentin sotilaskodissa. Eletään huhtikuuta, ja Kallio nauttii kahvia ja vuoden ensimmäistä munkkia. Hän teki ison elämänmuutoksen viime vuoden lokakuussa, kun hän muutti ”ete-

lään” eli Helsinkiin. Uusi työpaikka ja koti ovat nyt maineikkaassa ”Santiksessa”.

Vääpeli Kallio työskentelee taisteluvälinealiupseerina ja vastaa muun muassa taisteluvälineiden kirjanpidosta, jakamisesta ja vastaanottamisesta.

– Onhan siellä aseita... Kaikkia jalkaväen käyttämiä. Varusmiehiä on täällä tuhatkunta, ja heidät kaikki on aseistettava. Jokainen ase on henkilökohtaisesti lainattu, ja ne pitää kirjata järjestelmiin sarjanumeron tarkkuudella. Kovin paljon en tee töitä niin sanotusti kädet rasvassa, hän kertoi.

– Elämme koulutusrytmissä, ja siksi työkiireissäni voi olla isojakin viikoittaisia eroja. Teen töitä kuitenkin pääasiassa puoli kahdeksan ja neljän välillä eikä viikonlopputöitä juurikaan ole.

Aseet ovat siis erittäin tuttuja?

– Kyllä. Sekä urheiluammunnassa käytettävät että Puolustusvoimien taisteluvälineet, Kallio naurahti.

MUUTTO HELSINKIIN on helpottanut Kallion elämää urheiluampujana.

– Pääsen esimerkiksi Kisakallioon vajaan tunnin, ja kun palaan lentokoneella Suomeen, matka lentokentältä kotiin kestää vain puolisen tuntia – sen sijaan, että kotimatka oikeasti vasta alkaisi Helsinki–Vantaan -lentokentältä, kuten silloin, kun asuin Kajaanissa, Kallio nauroi.

Kallio viettää lähes kaiken aikansa Santahaminassa, missä hän harjoittelee Puolustusvoimien radoilla. Treenimatka kestää muutaman minuutin. Santahaminassa voi ampua kaikkia muita pistoolilajeja paitsi 50m pistoolia.

Kallio nauttii myös Santahaminan saaren luonnosta:

– Viihdyn täällä hyvin, enkä harrastanut talvella mitään Helsinki sight seeingiä. Ehkä nyt kesällä. En tunne Helsinkiä vielä pintaa syvemmältä. Metroa olen toki jo käyttänyt. Käyn saaren ulkopuolella oikeastaan vain silloin, kun lähdän harjoittelemaan muualle tai kun käyn kaupassa.

Joonas Kallio kuvattuna uudessa koti- ja työpaikassaan eli Santahaminan saarella Helsingissä.

Kun Kallio asui Kajaanissa, ajoi hän parikymmentä kertaa vuodessa Helsinkiin, Lohjalla sijaitsevaan Kisakallioon tai Turkuun. Ero on nyt valtava, sillä aiemmin hän lähti ajamaan Kisakallioon työviikon päätyttyä Kajaanista ja oli perillä myöhään perjantai-iltana. Harjoitukset alkoivat seuraavana aamuna.

– Pahimpia ajomatkoja olivat nuo ”sivusuunnassa” ajetut Turun-matkat. Paikat tulivat kyllä kipeiksi. Mitä enemmän vietän nyt aikaa auton ulkopuolella, sitä parempi. Käytän kaiken sen ajan hyödykseni joko leppämällä, harjoittelemalla tai ulkoilemalla – eli tekemällä kaikkea sellaista, jossa mieli virkistyy. Treenimääriä en kuitenkaan lisää, koska olen aina treenannut paljon.

KALLIO VOITTI VIIME vuonna kaikki neljä kultamitalia Laukaalla järjestetyissä SM-kilpailuissa: vakiopistoolin, isopistoolin, urheilupistoolin ja 50m pistoolin. Ilmapistoolin Suomen mestaruus tuli Turussa huhtikuun alussa järjestetyissä SM-kilpailuissa.

Ennen SM-kisoja Kallio sijoittui Haminan EM-kilpailujen ilmapistoolissa 35:nneksi ja Kairon maailmancupin parikilpailussa

Joonas Kalliolla oli hauskaa ilma-aseiden EM-kilpailuissa Norjan Hamarissa maaliskuussa.

13:nneksi **Ella Hakalan** kanssa. Kallio oli kymmenes ilmapistoolissa juuri ennen koronapandemian alkua Puolan Wroclawissa pidetyissä EM-kilpailuissa.

Kalliolla on kaikkiaan kolmetoista henkilökohtaista Suomen mestaruutta ja ”jotain kolmekymmentä SM-joukkuekultaa”.

Ei siis mikään ihme, että ilmapistoolin SE-miehen eli Kai Jahnssonin valmennuksessa Kallio haluaa nousta maailman terävimpään kärkeen:

– Kaikki tavoitteeni ovat kansainvälisillä radoilla. Olympiapaikan saavuttaminen vaatii aivan järkyttävän työmäärän. Puolivillaisella tekemisellä saavuttaa ainoastaan keskinkertaisia tuloksia, hän sanoi.

– Minä en tyydy puolivillaiseen tekemiseen, vaan käytän kaikki käytettävissäni olevat resurssit kilpaurheiluun – niin ajallisesti kuin taloudellisestikin.

Kallio jakaakin kiitosta Puolustusvoimille, joka on tukenut häntä monin eri tavoin:

– Saamani apu on ollut korvaamatonta.

PAKKOMIELTEEKSI ASTI olympiapaikan tavoittelemisen ei saa kuitenkaan mennä:

– Totta kai olympialaiset ovat ne suurin tavoite ja päämäärä. En kuitenkaan laske oman urheilu-urani arvoa sen perusteella, johtaako matkani koskaan ”isoihin kisoihin” vai ei. Kilpailemista ei myöskään saa alkaa pelätä. Jos niin tapahtuu, tulee pelko epäonnistumisesta. On vain yritettävä parhaansa eikä voi vaikuttaa siihen, miten muut ampuvat. Sen täytyy riittää – siis sen, että tekee parhaansa.

Kallio sanoi neljä vuotta sitten, että hän-

tä lahjakkaampia ampujia löytyy ”pilvin pimein”, mutta hänellä on kova motivaatio ja hän on saanut huippuvalmennusta alusta lähtien: ”En ole ollut koskaan äärimmäisen lahjakas, vaan tulokset ovat tulleet älyttömällä harjoitusmäärällä ja toistoilla.”

KOVA TYÖNTEKO jatkuu, ja nähtäväksi esimerkiksi jää, milloin Jahnssonin ilmapistoolin Suomen ennätys siirtyy Kallion toimesta historiaan. Jahnsson on viimeisin suomalainen miespistooliampuja olympialaisissa. Hän sijoittui upeasti kahdeksanneksi Lontoon olympialaisten (2012) finaalissa.

Kallio haluaa seurata valmentajansa jalanjälkiä tässäkin asiassa eikä epäröi sanoa tätä ääneen:

– Pariisi ei tule liian nopeasti, vaikka olympiadi on nyt normaalia vuoden lyhyempi. Tässä sai jatkaa Tokion jälkeen samalla vauhdilla kohti Pariisia. Euroopalle jaossa olevat paikat voi melkein laskea sormin ja varpain yhteen eli ei niitä monta ole. Tavoitteenani on kuitenkin kansainvälinen kärki.

Kalliolla on kaikki on edelleen pelissä täydellä sydämellä. 🌸

Koronavuosisista kohti normaalia

Kaksi koronavuotta on näkynyt ja tuntunut myös Ampumaurheiluliiton toiminnassa. Nyt ollaan menossa kohti normaalin vauhdikkaita ja värikkäitä aikoja.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Suomen Ampumaurheiluliiton liittovaltuuston kevätkokous pidettiin lauantaina 23. huhtikuuta. Kokouspaikka oli Vantaa, mutta kokoukseen pääsi osallistumaan myös etäyhteyksin.

Ampumaurheiluliiton toiminnanjohtajan **Anne Laurilan** mukaan vuoteen 2021 lähdettiin koronatilanteen suhteen toiveikkaana, mutta pandemian ja rajoitusten vaikutukset osoittautuivat edelleen merkittäviksi. Suurimpina pettymyksiä Ampumaurheiluliitto joutui perumaan ilma-aseiden EM-kotikilpailut ja para-ammunnan EM-kilpailut alkuvuoden koronatilanteen takia.

Tokion olympialaiset saatiin kuitenkin lopulta pidettyä heinä-elokuussa. **Eetu Kallioinen** oli ilahduttavasti neljäs miesten skeetissä. Ampumaurheilijoiden edustuksen Tokiossa täydensivät **Lari Pesonen** (skeet) ja **Satu Mäkelä-Nummela** (trap). Kivääriampuja **Jarkko Mylly** edusti Suomea Tokion paralympialaisissa.

– Tokiossa tuli erittäin hyvää menestystä. Tämä näkyi myös median kiinnostuksessa ampumaurheilua kohtaan, Laurila sanoi.

– Huolestuttavaa koronarajoitusten seurauksissa on erityisesti nuorille suunnatun toiminnan väheneminen seuroissa, mistä saattaa syntyä varsin kauaskantoisia seurauksia. Esimerkiksi ampumaurheilukouluja järjestettiin selvästi vähemmän kuin vuotta aiemmin.

LIITON TOIMINTASÄÄNNÖT saatiin yli kolme vuotta kestäneen prosessin myötä päivitettyä ylimääräisessä liittokokouksessa kesäkuussa 2021, joskin prosessi jatkui vielä tänä vuonna kahden kokouksen hyväksyntää vaativien sääntöpykälien päivityksellä. Ennen liittovaltuuston kokousta järjestetyssä ylimääräisessä liittokokouksessa sääntömuutokset hyväksyttiin ensimmäisen kerran yksimielisesti ilman äänestystä. Toisen kerran niitä käsitellään syksyllä sääntömääräisessä liittokokouksessa, joka järjestetään Grande Finalen yhteydessä.

Uusien toimintasääntöjen linjassa olevat kurinpitösäännöt hyväksyttiin liittovaltuuston syyskokouksessa marraskuussa. Am-

Jussi Ahomäki (edessä), Markus Ahtiainen, Mikael Kaislaranta ja G-P Björkqvist olivat kokouksen

pumaurheiluliiton vastuullisuusohjelmaan kuuluva rehellisen kilpailun ohjelma hyväksyttiin liittohallituksessa viime vuoden lokakuussa. Ampumaurheiluliitto oli mukana yhtenä pilottiliitoista Suomen urheilun eettisen keskuksen (SUEK) vetämässä antidoping- ja kilpailumanipulaation ehkäisyyn liittyvien ohjelmien pilottiprosessissa, jossa tarkasteltiin myös ohjelmien kriteeristöä.

VIIME VUODEN aikana Ampumaurheiluliitto vaikutti aktiivisesti EU:n lyijyrajotusesitysten parissa. Liiton mukaan ampumaradoilla lyijyä voidaan käyttää turvallisesti, sillä mahdolliset ympäristöriskit voidaan hallita tieteellisesti tutkittujen menetelmien avulla estämällä lyijyn kulkeutuminen ympäristöön. Tässä Suomi on edelläkävijä.

Suomessa kaikki ulkona sijaitsevat ampumaradat kuuluvat ympäristölupajärjestelmän piiriin. Ympäristölupajärjestelmän vaikuttavuus on ympäristön kannalta huomattavasti tehokkaampi ja kokonaisvaltaisempi kuin yksittäisen aineen, lyijyn, kieltämisellä saavutettava vaikuttavuus.

Liiton toimintaa suunnattiin uuden

strategian 2021–2024 mukaisesti, ja Ampumaurheiluliiton johtama viiden järjestön yhteishanke ampumaratojen ympäristölupien parissa jatkui kahdeksan päätoimisen voimin viime vuonna. Hanke jatkuu vielä ensi vuonna, ja näkymät jatkohankkeelle ovat Laurilan mukaan hyvät.

– Strategian mukaisesti yksi painopisteistä on seuratoiminnan elinvoimaisuuden kehittäminen. Pääsimme tässä asiassa isosti liikkeelle vuodenvaihteessa, kun **Marko Keskitalo** aloitti seurakehittäjän työt, Laurila sanoi.

LIITTOVALTUUSTO HYVÄKSYI kokouksessaan vuoden 2021 toimintakertomuksen ja tilinpäätöksen sekä myönsi vastuuvapauden hallitukselle ja muille tilivelvollisille. Viime vuoden tilinpäätös oli ylijäämäinen 314 645,28 euroa. Toiminnan kulut olivat yhteensä 2 261 835,25 euroa ja tulot yhteensä 2 576 480,53 euroa.

Talouselukuihin vaikuttaa suuresti vuonna 2020 käynnistynyt ympäristölupahanke, joka on yhteishanke Suomen Ampumaurheiluliiton, Suomen riistakeskuksen, Suo-

Peruuttamassa toimintaa

...aikalla Vantaalla.

men Reserviupseeriliiton ja Reserviläisliiton kesken. Hanketta hallinnoi Ampumaurheiluliitto, joten hanke näkyy kokonaisuudessaan kirjanpidossa.

Hankkeen osuus on edellisvuotta suurempi, sillä valtaosa hankkeen työntekijöistä aloitti kesken vuotta 1.5.2020, ja hanke sai vahvistuksen 1.1.2021. Siksi henkilöstökuulujen osuus on selvästi kasvanut vuodesta 2020. Ympäristölupahanketta rahoitti hankesuojelun lisäksi maa- ja metsätalousministeriö ja Utlus-säätiö. Hankkeen kokonaiskulut vuonna 2021 olivat 467 647,04 euroa ja tulot samansuuruiset.

LAILAURILA PAINOTTI sitä, että koronavuodella on ollut iso vaikutus edellisten vuosien ylijäämiin, koska esimerkiksi kisamatkoja ja leirejä on jouduttu peruuttamaan. Lisäksi edellä mainittu seurakehittäjän rekrytointi toteutui vasta kuluvan vuoden alussa.

– Yksi merkittävä asia on ollut myös laji- ja ostotuet, joita on jäänyt käyttämättä muun muassa koronan takia. Olemme saavuttaneet oman pääoman tavoitteen ja on hyvä, että meillä on puskuria ja kassavirran suh-

Toiminnanjohtaja Anne Laurila ja puheenjohtaja Vesa Nissinen ylimääräisessä liittokokouksessa.

teen liikkumavaraa, Laurila sanoi.

– On hyvä pitää mielessä myös se, että opetus- ja kulttuuriministeriön myöntämä valtionapu on laskusuunnassa. Liittovaltuusto raamittaa strategiaa, ja nyt aletaan laatia vuoden 2023 budjettia. On hyvä, että suuntaviivoista keskustellaan. Liittovaltuustohan päättää siitä, otetaanko kertyneitä ylijäämiä käyttöön miinusmerkkisen budjetin myötä, Laurila sanoi.

UUDEEN 2023 MAKSUIHIN ei tule muita muutoksia kuin se, että yli 80-vuotiaiden lisenssi muuttuu yli 70-vuotiaiden lisenssiksi. Sen maksu on 20 euroa, kun se on ollut yli 80-vuotiailla 19 euroa.

Jäsenseuroilta kannettavan jäsenmaksun suuruus yli 20-vuotiaista jäsentä kohti on myös ensi vuonna 26 euroa, ja erillisten yhdistysten jäsenmaksu pysyy 400 eurossa. Aikuisten ja nuorten lisenssien hinnat pysyvät myös ennallaan, kuten myös harrastelisen, ylituomarikortin ja I-luokan tuomarikortin hinnat.

MUOVIKORTILLISET LISENSSIT maksavat edelleen 5 euroa. Kilpailulupamaksua ei peritä, jos kilpailun järjestäjä vie tulokset Kiitiin, kuten säännöissä edellytetään. Muussa tapauksessa kilpailulupamaksut laskutetaan kuluvan vuoden kaltaisina. Näin halutaan kannustaa koronavuosista kärsineitä seuroja järjestämään kilpailuja taas aktiivisesti vuoden 2023 aikana, jotta saadaan kilpailutoiminta viriämään vaikeiden koronavuosien jälkeen.

Liittovaltuusto hyväksyi myös muutoksia kilpailutoiminnan yleissääntöihin ja ohjeisiin.

AMPUMAUHEILULIITON kilpailuvaliokunta työstää viime syksyn liittovaltuuston

kokouksen tehtävänannosta parhaillaan liittovaltuustolle tulevaa esitystä tuomarijärjestelmän uudistamisesta. Esitystä ei ollut mahdollista saada valmiiksi kevään liittovaltuuston kokoukseen, joten se on tulossa ensi syksyn kokoukseen. Liittovaltuuston kokouksessa kuultiin kvk:n tilannekatsaus.

Ampumaurheiluliiton liittohallitus on käynnistänyt kuluvan vuoden alussa yhteensä kolme kehittämissuunnitelmaa liiton organisaation tarkasteluun liittyvän johtamisen kehittämisen projektin. Tarkastelu ja tarkoituksenmukaiset korjaukset pyritään tekemään nykyisten toimintasääntöjen puitteissa.

– Tavoitteena on, että uudenmuotoinen toiminta alkaisi vuonna 2024 eli meillä on nyt puolitoista vuotta aikaa kehittää toimintaa, sanoi asian liittovaltuustolle esitellyt Ampumaurheiluliiton varapuheenjohtaja **Mikko Taussi**. Esityksen otsikkona oli ”Virtaviivaisempi Ampumaurheiluliitto”.

LIITTOHALLITUS KYSYI helmi-maaliskuussa avainhenkilökyselyllä näkemyksiä valiokuntien, lajijaostojen ja aluejaostojen tarpeellisuudesta ja tehtävistä. Tarkastelun perusteella tehtävät mahdolliset muutokset liiton organisointiin ovat liittohallituksen, liittovaltuuston tai liittokokouksen päätösvallan alaisia.

Liittohallituksen näkemys organisaation kehittämisestä tuotiin nyt liittovaltuustolle, jotta saadaan ohjausta jatkosuunnittelun pohjaksi. Liittovaltuustolta saatujen ehdotuksien perusteella liittohallitus valmistelee syksyn liittokokoukseen ja liittovaltuuston kokoukseen liiton toimintaa parantavat muutosehdotukset. 🛠️

Vehasen malja Tornionseudun Ampujille

Ampumaurheiluliiton
100-vuotisjuhlavuoden
perintönä saatiin liitolle
uusi pysyvä kiertopalkinto.

Teksti LASSI PALO
Kuva TIMO RAUTIO

Ampumaurheiluliitto vietti 100-juhlavuottaan vuonna 2019. Uudelle palkinnolle on antanut nimensä liiton kunnia-puheenjohtaja **Alpo Vehanen**, joka toimi yhtenä juhlavuoden lahjoittajista liiton nuorisotyöhön. Palkinnon tavoitteena on motivoida seuroja panostamaan nuorisotoimintaan ja kehittämään sitä aktiivisesti.

Vehasen malja jaettiin ensimmäisen keran vuoden 2020 ansioista. Voittaja oli Isonkyrön Metsästys- ja Ampumaseura (IMAS).

Kiertävän pokaalin lisäksi seura saa tuhannen euron stipendin nuorisotyöhön.

Palkinto myönnetään suurimman pistemäärän saavuttaneelle seuralle, kun tarkastellaan seuran koulutettujen valmentajien ja ohjaajien määrää, nuorten osallistumista kilpailuihin, alle 20-vuotiaiden jäsenten määrää ja sen kehitystä, järjestettyjen ampumaurheilukoulujen tai muiden vastaavien alkeiskurssien määrää ja tähtiseurastatusta.

SUURIMMAN PISTEMÄÄRÄN vuonna 2021 saavutti Tornionseudun Ampujat (TorSA). Sen pisteet olivat huikat 156. IMAS sijoittui nyt toiseksi 87 pisteellään. Kauhavan Ampujat oli kolmas (78,6). Neljänneksi sijoittunut Asikkalan Ampumaseura jäi Kauhavasta kaksi pistettä.

Vuoden 2021 voittaja eli TorSA julkistettiin pidetyn Ampumaurheiluliiton liittovaltuuston kevätkokouksen yhteydessä.

TorSA:n verkkosivuilla todetaan, että sen toiminnassa on kiinnitetty erityistä huomiota junioriharrastajiin. Pitkäjänteisen nuorisotyönsä ansiosta TorSA on valittu Tähti-seuraksi. Tähti-seura on Olympiakomitean, lajiliittojen ja liikunnan aluejärjestöjen seurojen laatuohjelma: ”Tähtimerkki on lupaus laadusta nykyisille ja uusille seuran jäsenille sekä heidän lähipiirilleen ja tukijoille. Se on osoitus modernista, ketterästä ja inhimillisestä toimintatavasta, joka sopii kaikille liikkujille.”

TorSA on ainoa Ampumaurheiluliiton seura, jolla on Tähti-seura-status kahdessa luokassa eli lapsissa ja nuorissa sekä aikuisissa.

Pistelaskentaan on otettu ne seurukset, jotka päivittivät seuratietonsa liiton nettisivujen seuroille-osioon ja jäsenensä Suomisportiin 31.12.2021 mennessä. 🌸

TorSA keräsi Vehasen maljan pisteistä huomattavan osan ohjaaja- ja valmentajakoulutetuilla. Kuva on Laivakankaan Ampumaurheilukeskuksessa pidetystä haulikon ohjaajakoulutuksesta viime vuoden joulukuussa.

Vehasen maljan parhaita seuroja 2021

1.	Tornionseudun Ampujat	TorSA	156
2.	Isonkyrön Metsästys- ja Ampumaseura	IMAS	87
3.	Kauhavan Ampujat	KA	78,6
4.	Asikkalan Ampumaseura	AsAs	76,6
5.	Kuusankosken Ampujat	KuusA	73,5
6.	Sibbo Skyttegille	SSG	72,8
7.	Kauhajoen Ampujat	KhjA	71,3
8.	Mikkelin Ampujat	MA	70,7
9.	Turun Seudun Ampujat	TSA	64,5
10.	Poliisien Ampumaseura	PAS	62,4

”Palkinto oli mukava yllätys!”

Vehasen malja otettiin Tornionseudun Ampujissa ilolla vastaan. ”Se oli mukava yllätys”, sanoo TorSA:n hallituksen jäsen **Reijo Alkku**, jonka vastuulla ovat nuoret ja haulikkolajit.

– On aina mukava saada tällaisia muistamisia ja palkintoja. Ne ovat osoitus siitä, että olemme tehneet asioita oikein.

TorSA keräsi Vehasen maljan pisteistä huomattavan osan ohjaaja- ja valmentajakoulutetuilla. Alkun mukaan seuran ohjaajailanne onkin erittäin hyvä.

– Kun meillä on haulikkokoulu käynnissä, meillä on ohjaaja jokaisella kolmella radalla. Näin kaikki saavat henkilökohtaista ohjausta. Meillä ovat nuorten harrastajamäärät kasvussa niin ilma-aseissa kuin haulikossakin. Uudet harrastajat

saavat ampua seuran ilma-aseilla ja myös haulikoilla, joita meillä on kolme.

TorSA:n ilma-aserata sijaitsee Ruotsin puolella. Korona-ajan mukanaan tuomat rajoitukset haittasivat tätä toimintaa, mutta paluu arkeen on taas tapahtunut kahden vuoden tauon jälkeen.

TORSAN VERKKOSIVUILLA kerrotaan, että seuran tavoitteena on luoda puitteet urheiluummuntaharrastukselle ja tätä kautta mahdollistaa ampuijen kehittyminen Suomen ja aina maailman huipulle saakka.

”Ampumaseuran ampujat ovat olleet jo useampana vuonna Tornion kaupungin yksi menestyneimmistä urheiluseuroista arvokisamitaleilla mitattuna”, sivuilla todetaan.

TorSA on perustettu vuonna 1961.

Pohjolan malja jälleen Sipooseen

Sibbo Skyttegille (SSG) saa taas komean pokaalin haltuunsa, kun se voitti vuoden 2021 Pohjolan malja -kilpailun. Malja luovutetaan Ampumaurheiluliiton seuralle, joka on kerännyt eniten pisteitä vuoden

SM-kilpailuista. SSG voitti vuoden 2021 Pohjolan malja -kilpailun jo 14. kerran peräkkäin. SSG keräsi 1170 pistettä. Edellisenä vuonna se voitti kilpailun 1098 pisteellä. Toiseksi eniten pisteitä sai Kuopion Ampuma-

ja Metsästysseura, jonka pistemäärä oli 726. Raseborgs Skyttar sijoittui kolmanneksi ja Satakunnan Ampujat neljänneksi. Kiertopalkinnon on lahjoittanut vakuutusyhtiö Pohjola.

LASSI PALO

POHJOLAN MALJA -PISTEET 2021			Yhteensä 170 seuraa				
1	Sibbo Skyttegille	SSG	1170	86	Kuortaneen Kunto	KuKu	38
2	Kuopion Ampuma- ja Metsästysseura	KAMS	726	86	Heinolan Ampujat	HeiA	38
3	Raseborgs Skyttar	RS	499	88	Tikkakosken Ampujat	TiA	36
4	Satakunnan Ampujat	SA	379	89	Jokelan Eränkävijät	JEK	35
5	Salon Seudun Ampujat	SaSA	373	90	Keski-Suomen Haulikkoampujat	KSHA	34
6	Oulun Metsästys- ja Ampumaseura	OMAS	370	90	Tampereen Seudun Haulikkoampujat	TSHA	34
7	Poliisien Ampumaseura	PAS	360	90	Keuruun Seudun Ampujat	KeuSA	34
8	Etelä-Saimaan Ampujat	ESA	359	90	Haminan Practical Ampujat	HaPA	34
9	Savonlinnan Metsästys- ja Ampumaseura	SMAS	330	94	Ålands Sportskytteförening	ÅSSF	33
10	Pohjois-Hämeen Ampujat	P-HA	317	94	Nivalan Urheilijat	NU	33
11	Orimattilan Seudun Urheiluampujat	OSU	314	94	Tornionseudun Ampujat	TorSA	33
12	Kymppi 64	K-64	313	97	Oulun Seudun Haulikkoampujat	OSH	32
13	Heinolan Ampujat	HeiA	293	97	Lahden Silhouette & Practical Kerho	LS&PK	32
14	Porkkalan Ampujat	Porkka	290	97	Varkauden Ampujat	VarkA	32
15	Nokian Seudun Ampujat	NoSA	284	97	Virtain Ampujat	VirtA	32
16	Vasa Skyttegille-Vaasan Ampujat	VS-VA	262	101	Oriveden Ampujat	OrivA	29
17	Kuusankosken Ampujat	KuusA	259	102	Pielisen Ampujat	PA	28
18	Rauman Seudun Urheiluampujat	RSA	254	103	Varpaisjärven Vire	VarVi	24
19	Keski-Suomen Ampujat	KSA	243	103	Lohjan Ampujat	LoA	24
20	Lahden Ampumaseura	LAS	234	103	Honkajoen Seudun Ampujat	HoSA	24
21	Kokkolan Metsästys- ja Ampumaseura	KokMAS	223	103	Joensuun Ampujat	JA	24
22	Asikkalan Ampumaseura	AsAs	222	103	Kokkolan Urheiluampujat	KOUA	24
23	Säkylän Seudun Ampujat	SäSA	221	103	Isojoen Urheilijat	IU	24
24	Mikkelin Ampujat	MA	202	109	Vihdin Ampumaseura	VihAs	23
25	Vammalan Seudun Ampujat	VamSA	195	109	Raahen Ampujat	RaaA	23
26	Saarijärven Ampujat	SaarA	187	111	Muuramen Yritys	MuurY	22
27	Isonkyrön Metsästys- ja Ampumaseura	IMAS	182	111	Parrikkalan Seudun Ampujat	PSA	22
28	Lempäälän Ampujat	LeA	152	113	Lehtimäen Ampujat	LehA	21
29	Keski-Uusimaan Ampumaseura	K-UAS	150	114	Lappajärven Ampujat	LappjA	20
30	Ruotsalon Metsästysyhdistys	RMV	145	114	Kalajoen Metsästysyhdistys	KaIMY	20
31	Kaustisen Pohjan-Veikot	KP-V	144	114	Kurikan Ampujat	KurA	20
32	Turku IPSC	TIPSC	141	114	Alavuden Ampujat	AlavA	20
33	Hyvinkään Metsästysampujat	HyMA	140	114	Juvan Ampujat	JuvA	20
34	Esbo Skytteförening	ESF	139	119	Ylä-Vuoksen Ampujat	YVA	19
35	Simpeleen Hahlo	Hahlo	138	120	Punkalaitumen Kunto	PuKu	18
36	Lapin Ampujat	LA	135	120	Sotkamon Ampujat	SoA	18
37	Jalasjärven Ampujat	JJA	130	120	Kouvola Metsästys- ja Ampumaseura	KouMAS	18
38	Pieksämäen Seudun Ampujat	PiekSA	128	123	Juuan Ampujat	JuuA	17
39	Jurvan Metsästysseura	JMS	122	124	Mäntsälän Urheilijat	MU	16
40	Hyvinkään Metsästys- ja Ampumaseura	HyMAS	119	124	Oulaisten Ampujat	OulA	16
41	Kankaanpään Ampumaurheilijat	KaA	117	124	Kaakon Hahlo	KaHa	16
42	Turun Seudun Ampujat	TSA	116	124	Sodankylän Ampujat	SodA	16
43	Keitele Ampumaseura	KeAms	112	128	Lounais-Hämeen Ampujat	L-HA	15
44	Ala-Hämeen Ampujat	A-HA	110	128	Ilomantsin Erämiehet	IEM	15
45	Myllykosken Ampujat	MyA	107	130	Längelmäen Seudun Ampujat	LäSA	14
46	Haapajärven Ampumaseura	HaaAS	105	131	Loviisan Ampumaseura	LovAS	13
46	Suomussalmen Urheiluampujat	SUA	105	131	Peräseinäjoen Metsästysseura	PMS	13
46	Haminan Ampumaseura	HAS	105	131	Liedon Riistamiehet	LRM	13
49	Hämeenlinnan Ampumaseura	HIAS	95	131	Pargas Skyttar	PSPA	13
50	Suomen Metsästysyhdistys	SMY	94	131	Pääkaupunkiseudun Practical-Ampujat	PkPA	13
51	Toijalan Urheiluampujat	TUA	91	136	Ylivieskan Kuula	YK	11
51	Suomen Kasa-Ampujat	SKA	91	137	Kiuruveden Erä- ja Urheiluampujat	KEUA	9
53	Sysmän Sisu	SySi	88	137	Outokummun Ampumaseura	OAS	9
54	Loimaan Laukojat	LL	85	137	Porvoon Metsästysyhdistys	PMY	9
55	Härnän Seudun Ampujat	HSA	80	140	Merikarvian Seudun Ampujat	MeSA	8
56	Nurmeksien Ampumaseura	NAS	79	140	Lievestuoreen Ampujat	LievA	8
56	Pohjois-Karjalan IPSC- ja Silhuettiampujat	P-KIPSC	79	140	Nilsin Urheilu ja Metsästysampujat	NUMA	8
58	Borgå Skyttar-Porvoon Ampujat	BS-PA	75	140	Vesilahden Ampujat	VESA	8
59	Karttulan Ampujat	KarttA	74	140	Luumäen Ampujat	LuuA	8
59	Helsingin Varuskunnan Ampujat	HVA	74	140	Luhangan Ampujat	LuhA	8
61	Porin Haulikko Club	PHC	73	140	Teekkariampujat	TA	8
61	Kaakkois-Suomen Haulikkoampujat	K-SHa	73	147	Kauhavan Ampujat	KA	7
63	Ylistaron Metsästysseura	YMS	69	147	Nurmijärven Ampuma- ja Metsästysseura	NAME-88	7
63	Tampereen Urheiluampujat	TaU	69	147	Pielaveden Ampuma- ja Metsästysseura	PAMS	7
65	Pohjanmaa Practical	PoP	67	150	Pihtiputaan Ampujat	PihtiA	6
66	Kyrkslätt Skytteförening	KSF	66	150	Kärkölan Kisa-Veikot	KK-V	6
67	Range Masters	RM	65	150	Rovaniemen Ampujat ja Metsäveikot	RAM	6
68	Haukilahden Urheiluampujat	HAUR	63	150	Kainuun Practical Ampujat	KaPra	6
69	Mäntän Seudun Ampujat	MSA	62	154	Seinäjoen Seudun Ampujat	SsA	5
69	Kontiolahden Urheilijat	KontU	62	154	Trapp-73	Trapp-73	5
69	Kotkan Ampumaseura	KAS	62	154	Kannuksen Ampujat	KannA	5
72	Valkeakosken Rihla	Rihla	60	154	Iisalmen Ampujat	IA	5
73	Kiikalan Metsästysyhdistys	KMY	57	154	Petalax Skytteförening	PSF	5
74	Viitasaaren Ampujat	ViitA	56	154	Omega Team	OmegaT	5
74	Euran Seudun Ampujat	EuSA	56	160	Ähtärin Seudun Ampujat	ÄSA	4
76	Lappeenrannan Siluettiampujat	LaSa	54	160	Ylistaron Ampujat	YA	4
76	Lapuan Seudun Ampujat	LSA	54	162	Keski-Savon Ampujat	KeSA	3
78	Jakobstads Skytteförening	JSF	53	162	Karkkilan Ampujat	Karkka	3
79	Tampereen Silhuettiampujat	TaSA	49	164	Kuusamon Ampujat	KuuA	2
80	Himangan Metsästysseura	HiMS	46	164	Ivalon Urheiluampujat	IvUA	2
80	Suonenjoen Urheilu ja Metsästysampujat	SUMA	46	164	Lohtajan Metsästysseura	LMS	2
82	Mäntsälän Kennel- ja Metsästysseura	MKMS	44	164	Rantasalmen Urheilu- ja Metsästysampujat	RUMA	2
82	Järvenpään Urheiluampujat	JuRy	44	168	ATC Shooters	ATCS	1
84	Siilinjärven Urheiluampujat	SiURa	41	168	Someron Ampumaseura	SomAS	1
85	Riihimäen Ampumaseura	RASSI	40				

Nokialla ampumaurheilua yhteistyöllä ja kannustava

Koronapandemia on koetellut myös Nokian Seudun Ampujia, mutta on se tuonut hyvääkin.

Teksti HEIDI LEHIKONEN
Kuvat ANSSI MÄKINEN

Rajoitusten vuoksi syntynyt ja niiden mukaan toteutettu Action Air Solo Cup on osoittautunut erittäin suosituksi. Nokian Seudun Ampujien (NoSA) vanhassa jalkinetehtaassa sijaitsevalla ilma-aseradalla on Urheilumapujan vierailupäivänä sopivasti porukkaa ja leppoisaa tunnelmaa.

Ilma-aseradalla on kahdeksantoista elektronisilla taululaitteilla varusteltua ampumapaikkaa, joissa osassa kolmiasentoamunta on mahdollista. Liikkuvan maalin ratoja on kaksi, lisäksi samoissa tiloissa toimii action air -rata. Henki on selvästi innostunut.

INNOSTUSTA JA UUTTA ajattelua tarvittiin myös Action Air Solo Cupin syntyyn:

– Kun oli tiukkoja koronarajoituksia, ei voinut porukalla treenata. Sitten tuli idea, että tehdään stage viikoksi, ja jokainen käy siellä yksinään ampumassa koronaturvallisesti. Siitä se lähti, ja cup on nyt ollut kahden talvikauden ajan, NoSA:n puheenjohtaja **Kari Paju** kertoo porukansa aktiivisuudesta.

Stagen on siis saanut käydä ampumassa itselleen sopivana ajankohtana viikon aikana yksin tai pienessä porukassa kokoon-tumisrajoitusten mukaisesti. Jokaisella on yrityksiä rajattomasti, ja ampuja merkitsee tulostaululle vain parhaan suoritusaikansa sakkoineen. Tuloslista julkistetaan viikoittain ja tulokset siirretään koko kilpailun kattavaan tulostaulukkaan.

– Palkinnot arvotaan stagen ampuneiden kesken, niitä ei jaeta paremmuusjärjestyksessä. Palkintolahjoituksia he ovat saaneet aika hyvin. Suuri kiitos cupin yhteistyökumppaneille (Varusteleka, IPSCStore, Atom Airsoft, US Eagle, Lvi-asennus Jarmo Mäkelä Oy, ProAirsoft, Asetalo Oy ja A-Print), Paju sanoo.

TÄLLÄ KAUDELLA syyskuun alkupuolella alkanut cup päättyi maaliskuun lopussa.

Wille Kuutti (vas.), Kari Paju ja Sami Haume kehuvat NoSA:n hyvää yhteishenkeä.

Jesse Nio on yksi seuran aktiivisista action air -harrastajista.

kehitetään lla seurahengellä

Osallistujia on ollut viikoittain 10–15:stä aina 25–30:een henkilöön.

– Kaiken kaikkiaan 78 eri ampujaa, ja suorituksia on yhteensä 460. Toiminta on tosi aktiivista. Se on ollut hyvä idea cupin kehittäneeltä aktiivisten harrastajien porukalta, Paju kehuu seuran action air -väkeä.

Vaikka positiivistakin on tapahtunut, on korona-aika ollut haastava.

– Kilpailuja on peruuntunut, tilaisuuksia emme ole pystyneet järjestämään. Käytännössä yksi tulovirroistamme on ollut tosi heikolla hapella. Kun olemme sisäradan osalta vuokratilassa, olemme joutuneet tilaa ylläpitämään jäsenmaksun kautta. Se on ollut yksi iso haaste. Toivotaan, että nyt korona rupeaisi väistymään.

Kilpailuja seura haluaisi järjestää

enemmänkin, jos vaan osallistujia olisi. Seurassa on nykyään jäseniä 600. Määrä on ollut hienoisessa nousussa viime vuodet.

– Uusia jäseniä tulee koko ajan. Tammikuussa käsitelimme kolmetoista hake-musta. Yleensä kevät on sellainen aika, että uusia rupeaa tulemaan, mutta tammikuun määrä oli yllättävän suuri. Silloin aika moni tuli ilma-asepuolelle. Action air tuo jonkun verran.

AMPUMAUHEILUKOULUSSA osallistujia oli viimeksi 24. Se on paljon. Jopa sitäkin hienompaa on, että osa myös jäi harrastuksen pariin. Ampumakoulu on myös haulikossa.

– Se on lajina sellainen, että pystyy harrastamaan ilman että jää jäseneksi. Turvallisen ampujan kurseja olemme järjestäneet, ja viimeksi siellä oli yhteensä 20–30 ihmistä. Aika monesta kurssin käyneestä uskotaan, että jää jäseneksi.

Yleisesti vetovoimaisimpien lajien osalta Nokialla on havaittu sama kuin monessa muussakin seurassa:

– Practical ja haulikko vetävät eniten, mutta tulee niitä muuallekin. Yleensä kesä-aikaan tulee uusia jäseniä eniten, kun ampumaurheilukouluja ja tämmöisiä järjestetään.

NOKIALLA ON OLLUT ilma-aseradalla elektroniset taulut neljän vuoden ajan. Se on helpottanut harrastamista Pajun mukaan ”aika paljon.” Ulkoradalla seura on tehnyt aktiivisesti toimia, jotka tähtäävät melun pienentämiseen.

– Olemme rakentaneet meluvalleja useammalle radalle, pistooli saa tänä vuonna. Nyt emme ole mitanneet, mutta useampi tuhat kuormaa maata on ajettu. Karkeasti arvioiden viime vuoden aikana kolmesta neljään tuhanteen. Pyrimme siihen, että melun vaikutus ympäristöön pienenee, jota kautta pystyisimme laajentamaan (radan käyttöä), Paju sanoo.

Haasteita on ollut kilpailujen järjestämisen suhteen myös ulkoradalla, mutta viime vuosi oli sen suhteen positiivinenkin.

– Viime vuosi oli haulikkokilpailuiden suhteen aika aktiivista. Meillä oli aika monta kisaa, joita muualla seurat eivät saaneet järjestettyä.

TULEVILLE VUOSILLE NoSA:n toiveet ja tavoitteet ovat selvät:

– Sisäradan osalta meillä on tietynlainen haaste kustannusrakenteen kanssa. Tavoitteena on löytää ratkaisu siihen, että saamme hoidettua asian niin, että se räsittäisi mahdollisimman vähän jäsenen kukkaroa.

– Ulkoradalla työstämme edelleen eteenpäin melutoimenpiteitä. Haluamme tehdä niin, että radan käyttömahdollisuudet paranevat. Ympäristöluvassamme on 650 000 laukausta vuodessa. Ollaan noin 550 000–580 000 tänä vuonna, mutta edelleen työstämme toimia, että saamme melua pienemmäksi. Sen jälkeen ehdotamme lisää kapasiteettia, aikaa, laukauksia ja ratoja enemmän. Ulkoratamme on tosi monipuolinen, Paju sanoo.

Vaikka rata on monipuolinen, sitä yritetään myös kehittää monipuolisesti.

Kehitysajatuksia on muutenkin toiminnassa.

– Meillä on työ käynnissä siinä, miten alamme kehittää ampumisen ja valmennuksen puolta. Yksi merkittävä lähiaikoina eteen tuleva asia on haulikon lyijykielto ja mitä se tarkoittaa radalle. Se on varmaan suurimpia yksittäisiä asioita. Ylipäättään haluamme kehittää rata-aluetta, että pystymme järjestämään isompia kilpailuja ja kilpailuja monipuolisemmin.

NoSA järjestää tulevana kesänä myös ruutiaseiden Kultahippufinaalit. Se on seuralle iso asia ja kunnia järjestää.

KUN PAJU, seuran taloudenhoitaja Wille Kuutti ja pistoolijaoston vastaava Sami Haume miettivät seuran vahvuuksia, kaikki tuntuvat olevan samaa mieltä asiasta, jonka Paju sanoo ääneen:

– Tässä seurassa tosi hyvää on ollut jonkin aikaa jäsenten yhteentoimiminen ja eri jaostoiden yhteentoimiminen. Hallituksen yhteistyö on saumatonta, meillä on hyvä kannustusmeininki. Uskallamme sanoa toisillemme myös haastavia asioita.

Seura haluaa myös kantaa kortensa kekoon siinä, että ampumaurheilu saisi mahdollisimman paljon positiivista kuvaa.

– Nokialla ainakin tuntuu siltä, että olemme hyväksytty seura. Kohtuullisesti olemme arvostettu. Seurana yksi haaste meille on, että vaikka nuoria tulee koko ajan kokeiluun, keski-ikä nousee tässä lajissa. Kuinka saadaan aktivoitua nuorta sakkia, Paju miettii samaa kuin moni muukin seuratoimija. 🛠️

Valmentajapalapeli valmiina

Kaksi vuotta maailmaa hallinnut koronapandemia on tullut vaiheeseen, jossa rajoitukset on poistettu ja maskisuositukset myös. Palailemme ainakin toistaiseksi uuteen normaaliin, askel kerrallaan.

Mutta varuillaan saa olla myös jatkossa pandemian suhteen, sitä ei parane unohtaa. Voisi kuvitella, että nyt kaikki on hyvin ja elämää voidaan jatkaa, kuten vielä vuonna 2019. Uusi normaali on saanut kuitenkin uuden ulottuvuuden, kun maailmaa ravistuttanut tapahtuma alkoi 24.2.2022 Venäjän aloittaessa sodan Ukrainassa.

Media on meille sitä, mitä meille kirjoitetaan sekä näytetään, ja suomalaisten medialukutaitoa kysytään, kun kaikki tieto ei olekaan tiktokissa. Ukrainalaisille urheilijoille tulivat aivan muut tavoitteet ja muun muassa ampumahiihtäjät ja hiihtäjät lopettivat kilpailukautensa ja lähtivät puolustamaan kotimaataan.

Huippu-urheilijoiden merkitys maanpuolustustahdon edistäjinä on myös nostettu mediassa korkealle, kun **Klitschkon** veljekset johtavat joukkoja esimerkiksi maan pääkaupungissa Kiovassa.

SUOMESSA HUIPPU-URHEILIJOIDEN merkityksen maanpuolustukselle on huomannut myös 41 kansanedustajaa, jotka allekirjoittivat kirjallisen kysymyksen liikunta-aliupseerien määrän huomattavasta lisäämisestä. Näin haluttaisiin tukea kansallista huippu-urheilua ja tuoda esikuvia sekä tavoitteita nuorille.

Nykyisten liikunta-aliupseerien joukossa on neljä ampujaa, joka on kolmasosa kaikista liikunta-aliupseereista. Meidän osuutemme on siis loistava, muttei itsestäänselvyys. Pidettäköön siis huoli, että ampumaurheilijoiden joukosta riittää jatkossakin riittävän kovatasoisia hakijoita kyseiseen tehtävään.

NÄIN LÄHELLÄ olevan sodan aikana on pakko todeta, että ampumalajien harrastajilla on ainakin henkilökohtainen ase-

HENNA TORPO
Ampumaurheiluliiton
valmennuksen johtaja

käsittelytaito riittävällä tasolla, tosin kukaan meistä ei missään olosuhteissa toivo noiden taitojen käyttötarvetta muuhun kuin maalitaulun mustaan keskikohtaan osumiseen harjoituksissa ja urheilukilpailuissa.

Tässä maailmantilanteessa toimintakyvyn ja osaamisen ylläpitäminen on korostetun merkityksellistä. Toimintakyvynä ei pidä ymmärtää pelkästään fyysistä toimintakykyä vaan muut osa-alueet

(psykkinen, sosiaalinen ja eettinen) on myös säilytettävä. Lukijoissa on iso osa asevelvollisissä olevaa reserviä ja muistutankin teidän ylläpitävän tehtävänne edellyttämää toimintakykyä.

AMPUMAUURHEILUN kevättä on myös puhuttanut alkuperäisesti Venäjällä suunniteluksi pidettävien EM-kilpailujen (25/50/300/

Tarkkuuslajit (ammunta, curling, jousiammunta ja keilailu) jatkavat yhteistyötä valmentajakoulutuksessa. Lajit järjestävät perinteisen yhteisen 1-tason valmentajakoulutuksen syksyllä 2022.

Koulutus sisältää yhteensä kolme lähijaksoa (pe-su), joista kaksi on yleisjaksoa ja kolmas toteutetaan lajikohtaisesti erillisenä. Koulutus sisältää lähijaksojen lisäksi oppimistehtäviä.

Tarkkuuslajien yhteinen 1-tason VALMENTAJAKOULUTUS 2022

Lähijaksot alkavat perjantaisin klo 17.00 ja päättyvät sunnuntaisin klo 15.00

YHTEISET JAKSOT

Harjoittelun perusteet

16.-18.9.2022 KUORTANE

- Valmentajana kehittyminen
- Fyysiset ominaisuudet ja harjoittelu
- Yksittäisen harjoituksen suunnittelu ja ohjaaminen
- Lasten ja nuorten kehittyminen ja harjoittelu

Valmentamisen periaatteet

7.-9.10.2022 PAJULAHTI

- Valmentajan ominaisuudet
- Taitovalmennus
- Oppiminen ja opettaminen
- Psykkinen valmennus
- Paraurheilijoiden valmentaminen

Kahden yhteisen jakson lisäksi kullekin tarkkuuslajille järjestetään yksi lajitaitojen oppimisen perusteisiin liittyvä koulutusviikonloppu. Niiden ajankohdat ilmoitetaan syksyllä 2022 koulutukseen ilmoittautuneille.

Koulutuksen hinta

Koulutuksen hinta on 255 euroa/jakso sisältäen koulutuksen ja majoituksen täysihoidolla (2 hh). Koulutus sisältää yhteensä kolme jaksoa. Lisähinnasta on mahdollista majoittua yhden hengen huoneessa sekä ostaa iltapala.

Ilmoittautumiset

Mukaan mahtuu kaikista tarkkuuslajeista enintään 10 valmentajaa/tarkkuuslaji ja paikat täytetään ilmoittautumisjärjestyksessä. Mikäli osallistujia tulee yli kiintiön, lajielit valitsevat osallistujat.

Ilmoittautuminen koulutukseen

päättyy 31.8.2022

Kaikkien lajien ilmoittautumiset samalla lomakkeella:

<https://forms.gle/QbQVBvLnz8SSGHMV6>

Kurssikirja
Lasten ja Nuorten
Hyvä Harjoittelu (35€)
laskutetaan ensimmäisen
laskun yhteydessä.

Kenkien merkitys ammunnessa

Satu Luoto on ammuntaa harrastava fysiatrian erikoislääkäri ja lääketieteen tohtori, joka on perehtynyt ihmiskehon liikkeiden säätelyyn liittyvään tutkimukseen 1990-luvun alkupuolelta lähtien.

Teksti SATU LUOTO

Kuva LASSI PALO

ONKO VÄLIÄ, millaisia jalkineita käyttää ampuessaan?

Päädyn tähän aiheeseen vähän kiertokautta. Pistoolin päävalmentaja **John Leighton-Dyson** on esittänyt toiveen, että saisi valmennuksen tueksi pohjallispainemittauslaitteiston. Innostuin selvittämään, mitä tutkimustietoa pohjallismittauksista ampumaurheilussa löytyy.

Kyse on siis pohjallisista, joissa on paineanturit. Laitteisto tuottaa saman kaltaista dataa kuin voimalevykin, mutta erikseen kummankin jalkapohjan tasosta mitattuna. Bonuksena saa jalkapohjien painejakaumasta visuaalisen kuvan. Tätä menetelmää on kehitetty 1970-luvulta lähtien, ja nykyiset ohuet anturipohjalliset voi sijoittaa kenkiin niiden häiritsemättä suoritusta.

Tutkimustietoutta on pohjallisantureiden käytöstä karttunut varsin paljon ihmiselon eri sektoreilta, mutta nopealla avoimella kirjallisuushaulla löysin ampumaurheiluun liittyen aiheesta vain yhden tutkimusartikkelin. Siinä mielenkiinnon kohteena oli kenkien merkitys ilmakivääriammunnassa – mistä aasinsilta päivän otsikkoon.

Jalkineiden ja ampumatuloksen välistä yhteyttä ei ole mittavammin ampujilla tutkittu (yhden aiemman kongressijulkaisun sentään löysin), mutta kenkien vaikutus yleisesti ottaen tasapainoon on tutkijoita kiinnostanut, ja tulokset tukevat ampumaurheilijolla tehtyjä havaintoja.

VAIKUTTAA SILTÄ, että staattiseen seisomatasapainoon, ja (ilmakivääri)ampumatulokseen, ei juurikaan vaikuta, pidätkö jalassasi (ampuma)kenkiä vai et. Suurin osa ampuu paljain jaloin yhtä hyviä tuloksia kuin kengät jalassa. Jotkut toki voivat kengistä hyötyä ja kengät saattavat toisilla auttaa jalvoja kestämään pitkäkestoisempaa staattista kuormitusta.

Tärkein viesti onkin, että kannattaa käyttää ampuessaan sellaisia jalkineita, jotka tuntuvat mahdollisimman mukavilta. Mainittakoon, että ainakin yksi mitali Tokion olympialaisissa ammuttiin paljasjalkakengät jalassa (haulikkolajeissa).

VALMENNUS TYÖKALUNA pohjallispainemittaus vaikuttaa kiinnostavalta. Paineekeskustien sijainnin sekä sen X- ja Y-suuntaisen liikkeen merkityksen arviointi ampumasuorituksen näkökulmasta on yhtä

Fysiatrian erikoislääkäri Satu Luoto.

lailla kimuranttia kuin voimalevylläkin. Konkreettisesti painonjakaumasta saa pohjallisilla kuitenkin huomattavasti täsmällisemmän käsityksen.

Suurimman käytännön hyödyn näen siinä, että laitteesta saa ulos visuaalisen kuvan jalkapohjan eri osiin kohdistuvasta paineesta vaikkapa laukaisun kannalta strategisena ajan hetkenä, tai halutessaan videonomaaisesti koko suorituksen ajalta. Tämä tieto on siinä mielessä merkityksellinen, että ampuja pystyy suorituksensa aikana tiedostamaan jalkapohjiin kohdistuvan paineen, toisin kuin koko kehon ja aseensa yhdessä muodostaman paine- tai massakeskipisteen sijainnin, jonka tiedon voimalevy tuottaa. Jos siis kuva näyttää, että vaikkapa huonojen laukausten aikana paino on oikeassa jalassa ulkosyrjällä, ja hyvien laukausten aikaan paino jakautuu tasaisesti jalkapohjan alueelle, pystyy ampuja kiinnittämään tähän asiaan tietoisesti huomiota ammunnan aikana.

JÄRJESTELMÄN KUN saisi vielä integroida ampumateknisten antureiden tuottamaan tietoon samaan malliin kuin Coachtch on räätälöity kivääriampujille, niin siinä olisi oiva ja helposti mukana kulkeva valmennuksen työkalu useammassakin ampumaurheilulajeissa hyödynnettäväksi. ⚙️

VIITE: ALGHADIR A.H., ZAFAR H., ANWER S. EFFECT OF FOOTWEAR ON STANDING BALANCE IN HEALTHY YOUNG ADULT MALES. JMNI 18(1):71-5, 2018.
BLACKWELL J., LEE D. EFFECT OF FOOTWEAR ON CENTER OF PRESSURE MOVEMENT AND PERFORMANCE IN RIFLE SHOOTING. ISBS CONGRESS PROCEEDINGS. BEIJING, CHINA. 2005.
KIM S.E. THE INFLUENCE OF SHOE ON POSTURE AND PERFORMANCE OF RIFLE SHOOTERS – A COMPARATIVE STUDY. IJERT, 12(8):1205-9, 2019.

haulikko) uudet järjestelyt. Maailman nykyhetken tilanne heijastelee hyvin vahvasti myös järjestettäviin urheilukilpailuihin. Pitkän epävarmuuden ja huhujen jälkeen päätös EM-kilpailujen uusista järjestäjistä ilmoitettiin; haulikko suuntaa Kyprokselle ja Puola valikoitui pistoolin sekä kiväärin kilpailuisännäksi.

Myös kilpailujen ajankohdat muuttuivat hieman alkuperäisestä, joten taas kerran niin urheilijat, henkilökohtaiset valmentajat, lajivalmentajat, päävalmentajat ja valmennuksen johto joutuvat sopeutumaan uusiin annettuihin aikamääreisiin.

Hallinnollista humpkaa pystytään jumppaamaan, vaikka se hetkittäin kovin työlästä onkin, mutta kaikkein epäkiitollisimpaan asemaan joutuivat jälleen kerran urheilijat. Monella meni vuosisuunnitelma leirityksineen hyvinkin uusiksi. Tilanne on kuitenkin kaikille sama, ja sopeutuvat urheilijat pystyvät suhtautumaan muutoksiin säilyttäen suorituskykynsä.

LOPPUUN KEVYEMPÄÄ liiton asiaa. Moni asia menee sitkeästi eteenpäin, vaikka hetkittäin tuntuu, että varsin hitain ja lyhyin askelin. Oman tehtäväni näkökulmasta iloitsen suunnattomasti siitä, että vihdoin ja viimein koko huippu-urheilun valmennustiimi on kasassa, kun trapin uusi päävalmentaja **Lesley Goddard** aloitti tehtävässään huhtikuun alussa. Goddardin ajatuksia voit lukea tarkemmin tämän lehden henkilöhaastattelusta.

Iloitsen siitä, että vihdoin ja viimein meillä on kaikissa olympialajeissa päävalmentajat ja valmentajapalapelit on valmiina, jotta voimme tarjota huippu-urheilun alla oleville maajoukkueurheilijoillemme laadukasta valmennusta. Mutta tuudittautua ei saa, sillä työtä on paljon tehtävänä niin minulla kuin sinullakin, jotta huippuammunnan tulevaisuus loistaisi kirkaampana!

Haastavista ajoista huolimatta haluan toivottaa lukijoille valoisaa kevättä ja hikiä paitoja eli reilusti treenitunteja kaikille!

"Hallinnollista humpkaa pystytään jumppaamaan, vaikka se hetkittäin kovin työlästä onkin, mutta kaikkein epäkiitollisimpaan asemaan joutuivat jälleen kerran urheilijat."

Henna Torpo

Puolet elämästä ampumaurheilun parissa

Emma Malinen on viettänyt puolet elämästään hyvän harrastuksensa eli ampumaurheilun parissa. "Olen tykännyt", hän sanoo.

Teksti & kuva LASSI PALO

Emma Malinen aloitti ampumaurheilun vuonna 2013 isoveljensä jalanjäljissä ja innostamana. Hän meni veljensä perässä Kyrkslätt Skytteförening -seuran (KSF) ampumaurheilukouluun, mutta ei voinut aloittaa silloin, kun hän oikeasti halusi, vaan joutui odottamaan jonkin aikaa. Syy oli se, että pöydät olivat liian korkealla.

– Olin liian pieni, Malinen naurahti.

Veli keskittyy nykyään opiskeluun, mutta pikkusiskon matka on jatkunut ampumaurheilun parissa. Malinen on nauttinut matkastaan:

– Ampumaurheilu on hauskaa, ja sen parissa tutustuu uusiin ihmisiin ja kokee uusia asioita ja erilaisia tilanteita. Olen tykännyt!

MALINEN KUULUU Ampumaurheiluliiton tehoryhmään. Hän on saavuttanut kaksi SM-joukkuepronssia ja kirjannut ennätyskseen ilmakiväärillä 609,8 (60 ls) ja 405,8 pistettä (40 ls). Pienoiskiväärillä hän on tähdännyt parhaimmillaan 599,4 pistettä. Harjoituksissa ennätykset ovat hivenen parempia.

– Olen tehnyt ilmakivääriennätökseni tällä kaudella. Saa nähdä, milloin siirryn ilmakiväärissä uudelle kymmenluvulle.

Malisen valmentajina toimivat hänen isänsä **Pekka Malinen** ja **Ari Mäkelä**, joka on Etelä-Suomen kiväärin tehoryhmän valmentaja. Malisella on selkeä näkemys vahvuuksistaan ja kehittämisen kohteistaan ampumaurheilijana:

– En jännitä kovinkaan paljon ennen kilpailuja. Heikkouteni sen sijaan on se, että keskittymiseni voi herpaantua kilpailun aikana. Hyvän sarjan jälkeen voi tulla heti perään huono sarja.

Malinen on osallistunut aktiivisesti tehoryhmän leireille, joissa hän kertoo saaneensa paitsi hyviä neuvoja myös hyviä kavereita.

MALINEN OLI mukana huhtikuun lopussa Virossa järjestetyssä Euroopan nuorten liigan (EYL) osakilpailussa. Hän kuului Suomen joukkueeseen, mutta oli varalla

Emma Malinen Turun SM-kilpailuissa huhtikuun alussa.

"En jännitä kovinkaan paljon ennen kilpailuja. Heikkouteni sen sijaan on se, että keskittymiseni voi herpaantua kilpailun aikana. Hyvän sarjan jälkeen voi tulla heti perään huono sarja."

Emma Malinen

molempina kisapäivinä eikä päässyt ampumaan itse kilpailussa. Se ei kuitenkaan nuorta naista haitannut, sillä Viron-matka oli "erittäin hauska":

– Pääsin seuraamaan uutta kilpailua ja tutustuin uusiin ampujiin. Matka oli oikein rento ja mukava. Meillä oli hyvä ryhmähenkki.

Ampumaurheiluliiton uusi nuorten kiväärivalmentaja **Joni Stenström** saa Maliselta kehuja:

– Sain Jonilta hyviä vinkkejä, ja hän osasi auttaa meitä. Jonilla on paljon omaa kokemusta ampumaurheilijana, joten hän tietää erilaisia asioita.

Malinen osallistui myös huhtikuun alussa Turussa järjestettyihin ilma-aseiden SM-kilpailuihin. Hän sijoittui N18-sarjan ilmakiväärissä seitsemänneksi (597,9) ja

naisten ilmakiväärissä 19:nneksi (606,9).

– En ollut avauspäivääni lainkaan tyytyväinen. Se meni heikosti. Toinen päivä oli omaa tasoani.

MALINEN ON LUKIOLAINEN, joka aikoo kirjoittaa ylioppilaaksi kahden vuoden kulluttua. Hän täyttää 18 vuotta kesäkuussa. Kun Maliselta kysyy, mitä hän aikoo tehdä lukion jälkeen, hän naurahtaa:

– Minulla ei ole mitään unelma-ammattia. Katsotaan mitä tulevaisuus tuo tullessaan!

Lähitulevaisuudenkaan tapahtumista ei ollut haastatteluhetkellä eli huhtikuun viimeisellä viikolla tarkkoja suunnitelmia:

– Ei aavistustakaan, ei minkäänlaisia suunnitelmia, hän vastasi kysymykseen, miten hän aikoo juhlia 18-vuotissynttäreitään.

– Tällä hetkellä treenaan ampumaurheilua ja käyn salilla. Ammuntatreenejä on kolme kertaa viikossa, kuten myös salitreenejä. Minulla on siis yksi lepopäivä viikossa.

Malinen aloittaa kesäkuussa kesätyöt Kirkkonummen seurakunnan hautausmaalla puustotyöntekijänä.

ENTÄ SITTEn Malisen tulevaisuuden tavoitteet ampumaurheilijana? Hän haluaa päästä ensin nuorten maajoukkueeseen ennen kuin ryhtyy puhumaan mistään sen suuremmista tavoitteista. 🌱

KULTAKESKUS

**KULTAKESKUS ON VAHVASTI
MUKANA TUKEMASSA
SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITON
TOIMINTAA**

Kultakeskus Oy • Paroistentie 2 • 13600 Hämeenlinna • Puh (03) 65 711 • tilaukset@kultakeskus.fi

 @kultakeskus • Kultakeskus

**Tutustu toimintaamme:
www.kultakeskus.fi**

Missä mennään ampuma ympäristöasioiden kanssa

Ympäristölupahanke on kahden ensimmäisen vuoden aikana osoittanut tarpeellisuutensa.

Teksti & kuva LOTTA LAITINEN

Ampumaratojen hyväksi tehtävä laajamittainen ympäristötyö on vuosia sitten lähtenyt liikkeelle kentältä esille tulleesta tarpeesta auttaa seuroja ja yhdistyksiä ampumaratojen ympäristölupa-asioissa. Uuden ympäristönsuojelulain voimaoloaikana 2000-luvulla ampumaratojen ympäristölupaprosessit ovat vaikeuttaneet monien ratojen toimintaa tai ratoja on suljettu.

Ongelmana on valtaosassa tapauksista ollut tiedon ja osaamisen puute, joka on johtanut siihen, ettei ampumaratatoiminnan todellista riskiä ole osattu arvioida.

VIIMEKSI KULUNEIDEN vuosien aikana on ymmärretty, että ainoa mahdollinen keino selvittää muuttuvassa maailmassa on kaikkien asealaa ja ampumaharrastajia edustavien tahojen yhteistyö, mistä ampumaratojen ympäristölupahanke on konkreettinen esimerkki.

Maa- ja metsätalousministeriön sekä Urhus-säätiön rahoittaman Suomen Ampumaurheiluliiton, Suomen Metsästäjäliiton, Suomen riistakeskuksen, Reserviläisliiton, Suomen Reserviupseeriliiton ja kuluvan vuoden alusta mukaan liittyneen Suomen Ampumahiihtoliiton yhteishanke on ollut käynnissä kaksi vuotta.

Työtä on tehty paljon, ja edistystä on myös tapahtunut. Vuonna 2017 aloitettaessa hankkeen valmistelua tiedossa oli, että toistaiseksi voimassa oleva ympäristölupa on 80 ampumaradalla 670 ampumaradasta. Huh- tikuussa 2022 vastaava luku oli 261.

Hankkeen ympäristöasiantuntijat ovat työskennelleet vähän vajaan kahden vuoden aikana yli 120 ampumaradan ympäristölupien ja -asioiden parissa. Tämän lisäksi noin 60 ampumarataa on neuvottu erilaisissa ympäristöasioihin, maanomistukseen tai rahoituskysymyksiin liittyvissä kysymyksissä.

Ratojen ja niiden erityispiirteiden kirjo on ollut suurempaa kuin mitä hanketta aloitettaessa arvioitiin. Ratojen kanssa tehtävän perustyön lisäksi hankkeen työntekijät ovat

Ympäristöasiantuntijat perehtymässä ampumahiihdon erityiskysymyksiin Suomen Ampumahiihtoliiton kenttäpäällikkö Lauri Elon johdolla.

osallistuneet yhteis-, kehitys- ja vaikuttamistyöhön niin kansallisella kuin kansainväliselläkin tasolla, jotta ampumaratatoiminnan perusedellytykset turvataan myös tulevaisuudessa.

ENTÄ YMPÄRISTÖLUPAHANKKEEN laajemmat vaikutukset? Ampumaharrastuksen kohtaamien haasteiden takana on käytännössä tietämättömyys tai virheellinen ja vanhentunut tieto, mistä syystä erittäin tärkeä osa ympäristötyötä ollut oikean tiedon jakaminen ja sen varmistaminen, että päätökset perustuisivat ajantasaisimpaan tieteelliseen tietoon eivätkä vanhentuneisiin käsityksiin asenteista puhumattakaan.

Myös lainsäädännössä ja hallinnon tuottamissa ohjeistuksissa on merkittäviä päivitämistarpeita, muun muassa ampumamelun ohjeistuksen ja vuodelta 1999 peräisin olevan ampumamelun mittaamisohjeen osalta.

Vaikka kehittämiskohteissa ja ampumaratojen BAT-oppaan jalkauttamisessa on vielä paljon tehtävää, on kuluneiden vuosien aikana yhteistyö ympäristö- ja muiden viranomaisten sekä toimijoiden kanssa niin Suomessa kuin Euroopassakin on tiivistynyt ja kehittyneet positiiviseen suuntaan.

Ympäristötyö on osoittautunut myös ar-

vokkaaksi neuvoteltaessa Euroopan talousaluetta koskevista rajoituksista käyttäen lyijy- ammuksissa.

VAIKUTTAMISTYÖTÄ ON tehty ja tullaan tekemään tulevina vuosina, jotta ampumaradoilla voidaan jatkossakin käyttää lyijy- ammuksia, kun lyijyn aiheuttama riski on hallittavissa parhaan käyttökelpoisen tekniikan periaatteita noudattaen.

Kaavaillun rajoituksen lopputuloksesta ei kenelläkään ole vielä tietoa, mutta Euroopan kemikaalivirastolle on esitetty lyijyn käytön rajoittamista parempana vaihtoehtona ampumaradoilla ympäristölupaa ja riskiperusteisia haitta-aineiden hallintakeinoja.

Lyijyvaikuttamisessa on Suomessa jo vuosien ajan toteutettu BAT-strategiaa. Tavoitteena on, että strategia tulee olemaan yhtenäinen koko Euroopassa. Suomessa tehty ympäristötyö onkin ollut esillä muun muassa maailman ampumaharrastusfoorumissa, Kansainvälisessä ampumaurheiluliitossa (ISSF) ja Euroopan ampumaurheiluliitossa (ESC).

TÄMÄN KEVÄÄN aikana on myös tiedostettu lyijyrajotusesitysten aiheuttama uusi uhka, joka kohdistuu Euroopan talousalu-

ratojen a?

een huoltovarmuuteen ja puolustuskykyyn.

Kemikaaliviraston rajoitusesitys esityksessä muodossaan vähentäisi jyrkästi tai lopettaisi kokonaan lyijyluotien käytön siiviliampumaradoilla kaikilta käyttäjryhmiltä. Tämä tulisi heikentämään Suomen ja EU:n puolustuskykyä ja huoltovarmuutta sotilastuotteiden valmistukseen soveltuvien tuotantolinjojen vähenemisen kautta.

AMPUMARATOJEN TARPEeseen on vihdoin herätty. Kuluneiden kahden vuoden aikana hanke on osoittanut niin ampumaratojen ympäristölupiin kuin laajemmin ympäristöasioihin liittyvän tarpeellisuutensa. Hanke jatkuu nykyisellä rahoituksella huhtikuun 2023 loppuun saakka.

Koska ampumaratamaailma ei ympäristöasioiden osalta ole vielä vuoden päästä valmis, on hankkeen jatkon suunnittelu aloitettu.

Mikä tahansa lopputulos parhaillaan käynnissä olevissa lyijyn käyttöä rajoittavissa esityksissä tuleekaan olemaan, on oletettavaa, että ampumaradoilta tullaan jatkossa vaatimaan nykyistä parempaa ympäristönsuojelullista tasoa.

Olemassa oleva ympäristölupajärjestelmä, jossa arvioidaan kohdekohtaisesti erittäin tarkasti toiminnan aiheuttamat riskit ja suunnitellaan tarvittaessa suojaustoimenpiteet, voi jatkossa olla tekijä, joka mahdollistaa lyijyn käyttämisen kontrolloiduissa oloissa.

Tämä kuitenkin tarkoittaa sitä, että ampumaradan toiminnanharjoittaja on sitoutunut ympäristöluvan edellyttämiin toimenpiteisiin ja kehittämään radan toimintaa pitkällä tähtäimellä. Toisaalta ampumaradan, jolla ei lain vaatimaan ympäristölupaa ole, toiminta voidaan lopettaa – tapahtui lyijyrajoituksissa mitä vain.

KEVÄÄN AIKANA yhteiskunnassa on herätty ampumaratojen tarpeellisuuteen, ja muun muassa puolustusministeri **Antti Kaikkonen** (kesk) on tuonut asiaa esille julkisuudessa. Hankkeen asiantuntijoiden toive olisikin, että seurat ja yhdistykset hyödyntäisivät tarjolla olevaa apua ja lähtevät turvaamaan radan toimintaa tiiviissä yhteistyössä kaikkien ampumaharrastajien ja myös ammatissaan ampumataitoa tarvitsevien kuten poliisien kanssa. 🚩

Kirjoittaja on Ampumaurheiluliiton ympäristö- ja osuudepäällikkö.

”Nyt vahvoihin askelin eteenpäin!”

Valmentajat pohtivat urheilijan kehityspolkuja kohti Tokion vuoden 2020 olympialaisia.

Teksti LASSI PALO

Ampumaurheiluliiton valmentajat kokoontuivat kesän alussa Olympiakomitean lajiryhmävastaavaan **Kimmo Yli-Jaskarin** johdolla Valo-talolle pohtimaan pian alkavaa uutta olympiadia, joka huipentuu Tokion olympialaisiin 2020.

Valmentajaryhmä alkoi laatia toimintatapaan lajin urheilutoiminnan kehittämiseksi. Tämä tehdään, jotta urheilijan arjessa tapahtuisi oikeita asioita. Kokonaisuus on liiton strategian kanssa linjassa, painotti puheenjohtaja **Pia Nybäck**.

Yli-Jaskari puolestaan korosti sitä, että prosessia viedään eteenpäin, jotta koko lajille olisi selkeää ”mitä lähdetään tekemään”.

– Myös seurat otetaan talkoisiin mukaan. Nyt on se aika, jolloin pitää ottaa vahvoja askeleita eteenpäin. Ekat paikat Tokioon

minen sitten pitää sisällään? Se kuvaa viiden tason ja viiden pääkysymyksen kautta kehittämisen etenemisen syy-seuraussuhteita. Toimintatavan keskiössä on urheilija. Kansainvälistä vaatimustasoa, urheilijan polkua, lajin toimintaympäristöä, lajin yhteistyön tekijöitä sekä lajin kulttuuria tarkastellaan, jotta tehtäisiin oikeita asioita urheilijan arjen ja valmennusprosessin kehittämiseksi. Taustalla on koko ajan kansainvälinen vaatimustaso.

Toimintatavalla pyritään myös jatkuvaan kehittämiseen nopeamman oppimisen, yhteisymmärryksen lisääntymisen, säännöllisen arvioinnin ja ennakkoinnin sekä ”ketterän kehittämisen” kautta.

Toimintatavalla pyritään tukemaan sparrauksen ja kysymysten kautta muun muassa lajin omaa kehitystyötä ja sisäistä yhteistyötä. Toimintatapa voidaan myös toteuttaa monella eri tavalla, lajeittain tai lajiryhmissä.

– Taustatekijöinä ovat lajin ja suomalaisen urheilun yhteiset strategiset tavoitteet ja lajin kansainvälinen menestys, Yli-Jaskari avasi prosessia.

ENSIMMÄISEN TAPAAMISEN aikana keskustelu oli vilkasta. Siellä todettiin, että

treenataan oikealla tavalla kovaa, ei saa huiputtaa itseään, tilanne otetaan haltuun rehellisesti ja tärkeintä on, että pystyy tekemään kilpailussa sen, minkä harjoituksissakin.

Fyysisestä harjoittelusta keskusteltiin myös paljon. Kysyttiin, mikä on urheilijaluampujalle riittävä taso. Kysyttiin myös, osataanko urheilijat ohjeistaa oikein. Miten harjoitellaan laadukkaasti niin, että kestää kymmenen tunnin kilpailupäivän kovassa helteessä? Jotkut olivat sitä mieltä, ”ettemme me tiedä, miten ampumaurheilijan pitää harjoitella fyysisesti”. Laivaa ollaan kuitenkin kääntämässä esimerkiksi Kisakallion testien myötä.

”ONE MISSION, ONE TEAM.” Suomalaisen urheilun palapelin halutaan toimivan paremmin, ja sille halutaan luoda yhteinen tapa toimia. Yli-Jaskarin mukaan kyseessä on jatkuvan kehittämisen periaate, jolla haetaan toimintatapoja, jotka vievät eteenpäin.

– Parhaat urheilijat halutaan hakea mukaan parhaiden urheilijoiden ja valmentajien kanssa parhaissa olosuhteissa. Kun aikaisemmin oltiin omassa ”siilossa”, sieltä halutaan nyt pois ja jakaa osaamista, hän linjasi.

RADOILTA KERÄTTYÄ

KUUSI VUOTTA SITTEEN...

Seuraamme historiasarjassa Urheiluampujan vaiheita eri vuosikymmeniltä.

Urheiluampujan numerossa 3/2016 kerrottiin, että Ampumaurheiluliiton valmentajat kokoontuivat Olympiakomitean lajiryhmävastaavaan **Kimmo Yli-Jaskarin** johdolla pohtimaan pian alkavaa uutta olympiadia, joka huipentui Tokion olympialaisiin 2020.

Valmentajaryhmä alkoi laatia toimintatapaan lajin urheilutoiminnan kehittämiseksi. Tämä tehtiin, jotta urheilijan arjessa tapahtuisi oikeita asioita. Kokonaisuus oli liiton strategian kanssa linjassa, painotti silloinen puheenjohtaja **Pia Nybäck**.

Yli-Jaskari puolestaan korosti sitä, että prosessia viedään eteenpäin, jotta koko lajille olisi selkeää ”mitä lähdetään tekemään”.

– Myös seurat otetaan talkoisiin mukaan. Nyt on se aika, jolloin pitää ottaa vahvoja askeleita eteenpäin. Ekat paikat Tokioon jaetaan jo runsaan kahden vuoden kuluttua.

LAJIN URHEILUTOIMINNAN kehittäminen kuvasi viiden tason ja viiden pääkysymyksen kautta kehittämisen etenemisen syy-seuraussuhteita. Toimintatavan keskiössä on urheilija. Kansainvälistä vaatimustasoa, urheilijan polkua, lajin toimintaympäristöä, lajin yhteistyön tekijöitä sekä lajin kulttuuria tarkastellaan, jotta tehtäisiin oikeita asioita urheilijan arjen ja valmennusprosessin kehittämiseksi. Taustalla oli koko ajan kansainvälinen vaatimustaso.

Toimintatavalla pyritään myös jatku-

vaan kehittämiseen nopeamman oppimisen, yhteisymmärryksen lisääntymisen, säännöllisen arvioinnin ja ennakkoinnin sekä ”ketterän kehittämisen” kautta.

Toimintatavalla pyritään tukemaan sparrauksen ja kysymysten kautta muun muassa lajin omaa kehitystyötä ja sisäistä yhteistyötä. Toimintatapa voidaan myös toteuttaa monella eri tavalla, lajeittain tai lajiryhmissä.

– Taustatekijöinä ovat lajin ja suomalaisen urheilun yhteiset strategiset tavoitteet ja lajin kansainvälinen menestys, Yli-Jaskari avasi prosessia.

ENSIMMÄISEN TAPAAMISEN aikana todettiin, että mittarina on kilpailun tulos. Muutkin kommentit olivat selkeitä: lajille annetaan kaikki, treenataan oikealla tavalla kovaa, ei saa huiputtaa itseään, tilanne otetaan haltuun rehellisesti ja tärkeintä on, että pystyy tekemään kilpailussa sen, minkä harjoituksissakin.

Fyysisestä harjoittelusta keskusteltiin myös paljon. Kysyttiin, mikä on urheilijaluampujalle riittävä taso. Kysyttiin myös, osataanko urheilijat ohjeistaa oikein. Miten harjoitellaan laadukkaasti niin, että kestää kymmenen tunnin kilpailupäivän kovassa helteessä? Jotkut olivat sitä mieltä, ”ettemme me tiedä, miten ampumaurheilijan pitää harjoitella fyysisesti”. Laivaa oltiin kuitenkin kääntämässä esimerkiksi Kisakallion testien myötä.

”ONE MISSION, ONE TEAM.” Suomalaisen urheilun palapelin haluttiin toimivan paremmin, ja sille haluttiin luoda yhteinen tapa toimia. Yli-Jaskarin mukaan kyseessä on jatkuvan kehittämisen periaate, jolla haetaan toimintatapoja, jotka vievät eteenpäin.

– Parhaat urheilijat halutaan harjoittelemaan parhaiden urheilijoiden ja valmentajien kanssa parhaissa olosuhteissa. Kun aikaisemmin oltiin omassa ”siilossa”, sieltä halutaan nyt pois ja jakaa osaamista, hän linjasi.

Caesar Guerini

Temper Sporting 12/76 – "kaksitoiminen" haulikko

Teksti
PEKKA SUURONEN

Kuvat
CAESAR GUERINI & PEKKA SUURONEN

Haulikot maksavat suhteellisen tukevan tukon rahaa. Aselupakin maksaa tällä hetkellä 105 euroa. Voisiko yhdellä haulikolla sekä metsästää että ampua kiekkoja?

Jos yllä olevaa kysytään lajien erikoisosaajilta, niin vastauksena saattaa tulla kylmä ei.

"Ratahaulikko on radalle ja metsästyshaulikko on metsälle. Piste." Toisaalta ainakin eräs "ammattilainen" on toista mieltä. Katso asiantuntijan mielipide seuraavalta aukeamalta.

Mutta maailma ei ole musta eikä valkoinen, se on harmaa. Ehkä sopiva kompromissi löytyisi sporting-haulikosta. Onhan sporting alunperinkin tehty metsästyksen simulaatioksi. Kattojärjestön nimi on Fédération Internationale de Tir aux Armes Sportives de Chasse (FITASC, "International Shooting Federation of Hunting Sport Weapons"), kansainvälinen metsästysseiden ammunnan järjestö. Siis alun perin puhuttiin metsästyksestä. Sportingista on evoluution kautta tullut oma urheilulajinsa.

Tällä logiikalla sporting-haulikon pitäisi sopia myös metsästykseseen.

Siksi otettiin tarkasteluun italialainen Caesar Guerini.

HAULIKKO TOIMITETAAN mustassa, kovassa Negrinin ABS-laukussa, jonka ulkomitat ovat 880x250x100 mm. Laukussa on kaksi kolmedigittistä numerolukkoa salpo-

Varmistin ja vaihdin ovat tavanomaisella paikalla. Punaiset pallukat kertovat tilanteesta. Tyylielty "S" ei ole kovin selkeä.

"Otan käyttöohjeen poikkeuksellisen voimakkaasti esille, koska 84-sivuisessa ohjekirjassa on kielet IT, EN, FR, ES, DE, EL ja – istu ja pala – FI eli suomi!"

jen yhteydessä. Esimerkiksi lentomat kustusta varten kantokahvoihin voi panna riippulukon, jossa on tarpeeksi iso sanko. Laukulle on annettava arvosana hyvä.

Laukku on osastoitu ja pääosin pehmustettu. Sisältä löytyvät haulikon puolikkaiden lisäksi: veluuripussit perälle ja piipuille, käyttöohje (myös suomeksi), takuutodistukseen rinnastettava "Manufacturer's certificate", kahdeksan supistinta "Maxis Choke", suuhisavain, jossa mukana kierteenpuhdistin, AV 5,0x250 T-kahvainen kuusiokoloavain (perän irrotusta varten), T-kahvainen monitoimiavain, AV 3,0 ja 2,5 mm, TX6 Torx-avain, piipputarra "CAESAR GUERINI" ja kangasmerkki ampujan liiviin.

OTAN KÄYTTÖOHJEEN poikkeuksellisen voimakkaasti esille, koska 84-sivuisessa ohjekirjassa (210x148 mm = A 5) on kielet IT, EN, FR, ES, DE, EL ja – istu ja pala – FI eli suomi!

Kokenut päällekkäispiippuisen haulikon konkarikäyttäjä tietysti tuhahtaa, että "haulikko on haulikko". Totta. Mutta aina joskus ase voi olla ensikertalaisen ostos. Suomesahan ei aseluvan edellytyksenä ole mitään tutkintoa aseiden tekniikan tuntemisesta.

Muun muassa kilpailu- ja kuluttajavirasto edellyttää suomen- ja ruotsinkielisten käyttöohjeiden saataville antamista laitteiden (myös aseiden) osalta, mutta sääntöä rikotaan yleisesti.

Guerinin opus on yleisohje kaikille Guerinin päällekkäispiippuisille haulikoille, ei spesifisesti Temper Sporting -mallille. Mutta hyvä näinkin.

KIRJOITUSASEEN PUUT olivat kaunita mutta melko suorasyistä öljyttyä pähkinä-

Schabel-muotoinen etutukin pääty ja Anson-painonappisalpa.

Rasvaroiskeitako? Ei vaan Guerinin harkittu viimeistely. Monoblokin uurteet kuljettavat voiteluaineita, joita tarvitaan haulikkoaitettaessa.

Temperin suuhsytyökalu on koneistettu umpiteräksestä ja huolellisesti karhennettu.

Asetoimitetaan peräti kahdeksalla supistimella.

puuta. Perä- ja etutukin karhennukset ovat runsaat, tiheäjakoiset ja riittävän terävät, jotta ne toimivat.

Etutukin muotoilu on Schnabel eli etupäässä on paha estämässä käden luistamista sen yli. Näin ainakin teoriassa.

Etutukin salpa on mallia Anson eli painonappi etutukin etupäässä. Se oli kirjoitusaseessa uutuudenjäykkä ja vaati kunnon näppivoimia. Kaikki muukin oli jäykkää, koska ase oli täysin ampumaton. Käytössä asiat hioutuvat ja korjaantuvat.

Takatukin poskipakka on säädettävissä 2D eli korkeus edestä ja takaa sekä siirto ja kallistus vaakatasossa. Sivukallistuksen mahdollisuutta pystyakselin suhteen ei ole.

Perälevy on umpinainen mutta pehmeä. Sen paksuus on 15–18 mm.

Vetopituutta voidaan säätää liipaisimen asentoa muuttamalla. Säätovara on 11 mm.

PIIPPUPARIN PITUUDEKSI on ilmoitettu 76 cm eli noin 30". Asetta saa myös 28" piipuilla. Piiput on huolellisesti kiillotettu ja kauniisti mustatut. Pintakäsittelyn kauppa-

Baskyylin pohja on hillityn tyylikäs.

nimi on Invisalloy.

Piiput vaikuttavat olevan sisäpuolelta kovakromatut.

Pesitys on 12/76 ("magnum"). C.I.P.-koeammunta on tehty "S"-moodilla, 1320 bar, eli korkeapainepatruunoille. Ase on myös koeistettu teräshauleille, joten siitä on merkintä monoblokissa. Supistimissa ei ole merkintöjä millä supistusasteella saa ampua terästä. Ohjekirjasta kuitenkin löytyy tieto, että terästä ei saa ampua supistimilla F, LF ja IM, vain näitä väljemmillä (S, IC, LM, M).

Lyijyhaukikielto saattaa tulla Suomenkin radoille (tällä kirjoittamalla tästä ei ole varmuutta). Metsästyksessä lyijykielto on todennäköisempi. Guerinin ostaja on turvattu molemmissa tapauksissa.

Välikisko on ventiloitu. Tähtäinkisko on sekin ventiloitu ja matalaa mallia. Se kapeenee 10 mm > 8 mm. Keskijyvä on pieni kiiltävä nuppi, nokalla on valkoinen jyvä.

ENTÄ SUPISTIMET? Guerini käyttää kaupanimeä Maxis Choke. Ne ovat 80 mm pituiset, josta 60 mm on piipunsisäistä osuutta. Piipun ulkoneva osuus on karhennettu, joten alkukiinnityksen voi tehdä sormin. Kiinnittäminen (ja irrotus) vaatii 10 1/4 kierrosta.

Supistimia tulee peräti kahdeksan kappaletta. Ne on merkitty S (Skeet), C (Cylinder),

IC (Improved Cylinder), LM (Light Modified), M (Modified), IM (Improved Modified) LF (Light Full), F (Full).

Merkinnät ovat näkyvissä, kun supistin on kiinnitetty. Merkkilovia ei ole. Ulkopuolisen merkinnän lisäksi supistimissa on kaverus, joka jää piipun sisään, kun supistin on kiinnitetty.

Supistimet ovat erikseen ostettuina arvokkaita, joten tässä kokoelmassa on "rahaa kiinni".

Supistinavain on teknisen oloinen ja varmasti kallis valmistaa. Se toimii vain näiden Guerini Maxis Choke Competition-supistinten kanssa, joissa on vastaava kolo. Avaimella saa tarvittaessa paljon voimaa. Kiinnityksessä kannattaa välttää tarpeettoman tiukkaa kiristämistä.

Joskus voi tuotteesta sanoa, että se on "over engineered" (ylisuunniteltu). Tämä suuhisavain kuuluu siihen kategoriaan.

VARMISTIN ON ei-automaattinen niin kuin rata-aseelta toivotaan. Jotkut taas toivovat metsästyshaukikkoon automaattivarmistinta, siis

jatkuu

sellaista, joka siirtyy SAFE-asentoon asetta taittoviikseä käytettäessä. Tällaista ei siis tämä malli tarjoa. Varmistaminen jää ampujan (metsästäjän) huolellisuuden varaan.

"S"-merkintä (varmistettu asento) on hie-man huomaamaton. Parempiakin merkintö-jä on nähty. Toiminta on tavanomainen eli se ikivanha seksistinen sanonta.

Vaihdin on sivusuunnassa liikkuva nappula varmistinnupissa. Se on merkitty yhdellä tai kahdella punaisella pallukalla. Kumpi olisi mielestäsi mikä piippu?

Ohjekirja kertoo: Yksi punainen palluk-ka = alapiippu ensin. Kaksi punaista palluk-kaa = yläpiippu ensin. Kaipa tässäkin jotain logiikkaa on, mutta mielestäni merkintä "U" = alapiippu ensin, "O" = yläpiippu ensin, oli-si loogisempi ja kansainvälisempi.

Temperin vaihdin on rekyylitoiminen. Jos laukaus ei lähde (nykyisin erittäin har-vinaista), ei lähde toinenkaan ennen kuin varmistinta on ensin käytetty "S"-asennossa ja sitten takaisin tuliasentoon.

KIRJOITUSASE PAINOI 3641 g tyhjänä. Kaksi sporting-patruunaa toi noin 80 g lisää, eli paino metsästyskunnossa menee yli 3,7 kilon. Jos joku pitää tätä liian korkeana, on käännettävä katse alumiinirunkoisten hauli-koiden suuntaan. Kiekkohaulikoissa alumii-nirunkoiset ovat harvinaisempia. Katsotaan, että ratahaulikoiden suuret laukausmäärät kaipaavat teräsbaskyyliä.

Kantohihnan kiinnitys on neuvottu oh-jekirjassa. Hihnan takakiinnitys on pysyvä nastan osalta. Lenkin tulisi olla pikairrotet-tava. Takakiinnityskohdan mittapiirros löy-tyy ohjekirjasta. Varoitetaan, että piirroksen mittoja on ehdottomasti noudatettava.

Etukiinnityskohtaan suositellaan kahta puolikuun muotoista klipsiä, jotka puriste-taan alapiippuun. Sen on oltava vähintään 60 mm päässä Anson-salvan nupista. Ilmei-sesti katsotaan, että jos tämä klipsi luistaa, niin se saattaa osua Anson-salpaan. Tällöin on (erittäin teoreettinen) mahdollisuus, että ase ikään kuin katkeaa.

CAESAR GUERINI ON nuori valmistaja. Se aloitti vasta vuonna 2002. Kiinnitin huo-

Guerini Temperin baskyyli on tyylikäs vailla turhaa "pröystäilyä".

SPP-mallissa on säädettävä poskipakka. DTS-järjestelmän säädöt ovat monipuoliset.

mioni tähän "korttelin uuteen kaveriin" jo alussa Nürnbergin IWA-messuilla. Työn laatu, puiden valinta ja terhakka henkilökunta kai vetosivat. Tietysti uuden asemerkin syn-

tyminen on aina tapaus.

Maailman vaativimmilla haulikkomarkkinoilla eli Yhdysvalloissa Guerini on otettu hyvin vastaan. Yritys ei hukannut aikaa perustaessaan oman maahantuontiyhtiön Yhdysvaltoihin. Se on ainoa oikea tapa päästä noille lihaville markkinoille. Sen on muun muassa Sako todennut.

Kirjoitushaulikko on silmälle kaunis. Puut ovat sievät, mutta eivät ylelliset. Baskyylin koristelu on sievää, mutta ei ylellistä. Kultaan ei ole haaskattu rahaa. Kultahan ei paranna osumista mitenkään.

Jotkut toiminnat olivat uutuudenjäykkiä, kuten taitto ja varmistin, mutta tämä on täysin normaalia ampumattomalle aseelle.

VASTINETTA RAHALLE? Casar Guerini Temper Sporting SSP maksaa maahantuohan sivustolla 2935 euroa (svh). Jos arvioidaan hintaa metsästyshaulikkona, niin se on ylempää keskiluokkaa. Jos taas ratahaulikkona, hintaa voisi pitää keskiluokkaisena. On muistettava säädettävä perä, kauniit puut ja kahdeksan supistinta. Ilman säätöperää haulikko maksaisi 2490 euroa. Guerinit eivät ole halpisaseita, mutta eivät toisaalta ökyaseitakaan. ⚙️

www.ase.fi

Asiantuntijan mielipide

Petri Palo, 60, on sekä sporting-ampuja että metsästäjä. Metsästysura on kestänyt yli 45 vuoden ajan. Hän on moninkertainen Suomen mestari sekä sportingissa, English sportingissa, compact-sportingissa että ikäluokkatrapissa.

SSG:tä edustava Palo tuntee Guerinin hyvin, sillä hänen ratatyökaluksensa on Caesar Guerini Summit -haulikko.

Vielä parempaa, hänellä on joskus ollut täsmälleen kirjoitusasetta vastaava haulikko käytössään, jolla hän on ampunut muun muassa Suomen mestaruuden English sportingissa. Lisäksi hän on myös metsästä-

nyt juuri kirjoitusaseen mallilla.

Voiko sinun mielestäsi tätä haulikkoa käyttää hybridinä, siis sekä radalla että metsästyksessä?

– Ehdottomasti! Ase on kohtuuhintainen, sen perä on säädettävissä sivu/korkeusuunnassa ja lisäksi vielä liipaisimen etäisyyttä voi säätää. Ase myös kestää aktiivisemmankin rataharjoittelun laukausmäärät.

– Mielestäni on myös tärkeää, varsinkin vähemmän ampuneilla, että harjoittelee ja metsästää samalla aseella, jolloin riistatilan-teissa voi toimia harkitusti ja turvallisesti.

Miten sinä ratkaisit kantohihnaongelman?

– En laittanut hihnaa ollenkaan. Minun metsästykseni on nykyään enimmäkseen passiivisempää ja kuljetan aseensa yleensä paikalle suojakotelossa, jolloin hihna ei ole tarpeellinen. Myöskään rata-ammunnoissa hihna ei turvallisuussyistä saa olla kiinnitettyä.

– Mutta jos hihnan haluaa laittaa, niin sekä hihnan, nastojen että lenkkien olisi syytä olla laadukkaita ja kannattaa käyttää pikakiinnitteisiä tuotteita, jotka on tarpeen tullen helppo irrottaa.

Kari Lakka – kaikessa mu

Valokuvaajan ammatti vaikutti siihen, että Kari Lakan päälajiksi tuli olympiapistooli.

Teksti & kuva MATTI ERKKILÄ

Kotkalainen valokuvaaja **Kari Lakka** on ollut ampumaurheilussa kait kaikessa mukana. Hän on kilpaillut, järjestänyt kilpailuja, valmentanut, johtanut seuraa, puurttanut talkoissa, kerännyt rahaa ja palkintoja, korjannut pulaan joutuneiden aseita – jopa kesken oman kilpailunsa.

Seuramiehen ampumaharrastuksen tuoma ystäväpiiri ulottuu Euroopan ulkopuolellekin.

Varusmiesaikansa jälkeen Lakka etsi itselleen harrastusta ja reserviläisten ampumatoiminta alkoi kiinnostaa. Sitten löytyi Kotkan Ampumaseura (KAS) ja sen moninaiset tehtävät. Puheenjohtajanakin hän on ollut kymmenkunta vuotta.

Aivan kansainväliselle huipulle mies ei kilpailijana yltänyt, mutta kansallisella tasolla hänen menestyksensä oli mainio. Olympiapistooli oli päälaji, mutta menestystä tuli myös 10m olympiapistoolilla ja ilmapistoolilla.

Komea saavutus on myös 45 SM-voittoa Y- ja ikämiessarjoissa henkilökohtaisissa lajeissa ja joukkuekilpailuissa.

KAS:SSA OLI 1990–2010-luvuilla useita kansallisen tason pistoolilajien kärkimiehiä: **Petri Federley, Arvo Kokkola, Ville Nousiainen, Tuomas Strömberg**, veljekset **Tuomas** ja **Juha Valjus** sekä Kari Lakka.

Naisia edusti menestyksekkäästi **Martta Mustamaa**, ja kiväärissä kunnostautui olympiahopeamitalisti **Juha Hirvi** seuranaan muun muassa **Mika Ahola, Juha Peltonen, Antti Puhakka** ja **Sami Remes**. Naisten sarjassa kymppiin nakutti **Heidi Lähdesmäki**.

Lakan päälajiksi tuli valokuvaajan ammatistaan johtuen olympiapistooli. Se oli aina kisojen järjestäjien ohjelmassa perjantaisin. Lauantaisin ja sunnuntaisin oli hankittava rahaa elämiseen ja lajin suuriin patruunakuluihin. Pyhän seutuina etusormi oli pidettävä kameran liipaisimella. Tähtävät silmät näkivät torkkuvien pahvitaulujen sijaan onnellisia hääpareja.

NYKYISTEN SÄÄNTÖJEN mukainen olympiapistoolin joukkueiden Suomen ennätys 1676 pistettä on edelleen kotkalaisten ni-

Kotkan Ampumaseuralla on Mussalon kalliosuojassa tilava 10m ilma-aserata. Hyvä yhteistyö Haminan, Inkeröisten ja Myllykosken ampumaseurojen kanssa tarjoaa kotkalaisille mahdollisuuden naapurien ruutiratojen käyttöön, Kari Lakka kertoo.

Kari Lakan ennätykset

- ✘ Olympiapistooli 587
- ✘ 10m olympiapistooli 576
- ✘ Ilmapistooli 388 (Y50 SM)
- ✘ Vakiopistooli 569
- ✘ Vapaapistooli 546
- ✘ Urheilupistooli 587
- ✘ Sot. pikap. res. 589 (SE)

missä. Vuonna 2006 sen laukoivat Lakka, Federley ja Nousiainen. Uuden lajin eli 10m olympiapistoolin kehittämisessä Lakka oli keskeisesti mukana.

Kotkalainen edusti Suomea kilpailijana monissa maaotteluissa. Maajoukkueen lajivalmentajana hän toimi vuosina 1998–2007. Valmentajan pestiin hän haki oppia suorittamalla edustusvalmentajan tutkinnon. SAL on myöntänyt hänelle Kultaisen ansiomerkin vuonna 2002.

Kilpaileminen jatkuu edelleen, nyt 75-vuotiaiden sarjassa.

kana

"Voisimme kokeilla yhteistyötä muiden lajien kanssa, ainakin ampumahiihdon."

LAKAN MIELESTÄ ampumaurheilun suosio on vähentynyt. Uudet ja perinteisetkin lajit ovat suhahtaneet suosiossa ampumaurheilun ohi. Kun lapselle etsitään harrastusta, ampumaurheilu tulee kyseeseen lähinnä silloin, kun toinen vanhemmista harrastaa tai on harrastanut lajiamme.

– Liiton, alueiden, seurojen ja yksittäisten ampujienkin tulee pohtia ongelmaa. Pitää löytää jotain uutta, jolla saadaan enemmän erityisesti nuoria ja naisia lajin pariin, Lakka toteaa.

Niin, missä muissa lajeissa nainen pystyy kilpailemaan tasavertaisesti miehen kanssa?

Teemu Anttilan jäynä

KOTKAN (KAS) JA HAMINAN (HAS) ampumaseurat järjestivät yhteistuumin 1980- ja 1990-luvuilla kansainvälisiä kilpailuja, joihin osallistui esimerkiksi Ruotsin, Saksan, Sveitsin, Viron ja etäisempienkin maiden ampujia. Illalla vieraat saivat tutustua yöttömään yöhön purjehduksella Itäsaaristossa.

Saunominen kuului ohjelmaan. Se hetki oli haminalaisen jäynämies **Teemu Anttilan**. Hän antoi kylpijille saunomisohjeensa: "Kiukaalle heitetään kuumaa vettä. Jos heitetään erehdyksessä liikaa, pitää nopeasti heittää kylmää vettä perään."

Lokakuussa pois nukkuneen haminalaisen ohje naurattaa vieläkin **Kari Lakkaa**.

Olipa tämän jutun kirjoittajakin mukana purjehduksella ainakin kerran. Silloin ihastelimme kolmea hirveä, jotka uivat aivan veneen edestä saaresta toiseen – kilometrien päässä rannasta.

– Olisiko apua siitä, jos esimerkiksi alueet ja seurat hankkisivat innostavia valmentajia ja heille maksettaisiin palkkaa työstään? Voisimme kokeilla yhteistyötä muiden lajien kanssa, ainakin ampumahiihdon.

Onneksi vaarallisen lajin viitta on poistunut yltämme. Televisio pystyisi näyttämään

kilpailujamme kiinnostavasti ja "mikkohan-nulat" taiteilisivat innostavan selostuksen. Mutta miten päälliköt ja tuottajat muistaisivat, että urheilulajeja on useampia kuin kolme, neljä? Kyllä he varmaan muistavat räväkän **Satu Mäkelä-Nummelan**, jotkut ehkä olympiavoittajan lajinkin. ⚙️

Mis sie tarvitset hyvää ase-kaappia

Corrosafe-asekaappien turvallisuusluokka SSF3492 täyttää reilusti aselain vaatimukset turvakaapille, yli viiden aseensa ja/ tai ERVA-aseiden säilytykseen.

PS. Tuemme Kultahipputoimintaa 35,- eurolla jokaisesta SAL:n jäsenen ostamasta Corrosafe-asekaapista.

Corrosafe CS16R

Hinta alk. 2375,-

50,-/kk

Corrosafe 16K

Hinta alk. 1150,-

Corrosafe 6K

Hinta alk. 905,-

SAL:n jäsenille
**koodilukko
ilman lisähintaa**

Edun arvo
**180,-
euroa**

Tutustu uusittuun mallistoomme!

www.corrosafe.fi

Corrotech Oy, PI131, 95401 Tornio

Erkki 0400 391 725, Tapio 0400 635 179

corrotech@corrotech.fi

Strategiat – mitä hyötyä

Joskus törmää sellaiseen keskusteluun, jossa strategiaa ei ajatella kovinkaan tärkeäksi asiaksi. Olen tällöin kysynyt, onko urheilussa harjoittelemisen tärkeää?

Harjoitteluhan on urheilijalle perustointia, ja siinä on taustalla usein harjoitus-suunnitelma eli toimintasuunnitelma. Usein vastataan tämän jälkeen, että harjoittelu on tärkeää urheilijalle.

Kyllä, ja siksi pitäisi myös strategian olla tärkeä osa seuran tai minkä tahansa organisaation toimintaa. Ai miksi? Minäpä kerron.

OVATKO STRATEGIOIDEN sisällöt vain hienoja sanoja, joilla ei ole kosketuspintaa todellisuuden kanssa?

Siltä voi helposti tuntua, jos seuran toimintasuunnitelmaa eli strategiaa ei ole mietitty hyvin. Joskus suunnitelmat voivat olla kopioita toisesta seurasta tai aiemmilta vuosilta.

Aivan kuten urheilijakin vaihtaa harjoitussuunnitelmaansa uransa eri vaiheissa, on seuran ja seurantoimijoidenkin hyvä tarkastella sitä, mikä olisi omalle seuralle tähän hetkeen paras toimintasuunnitelma, jotta hetken päästä oltaisiin hyvässä iskussa.

Strategiahän ei ole tärkeintä, vaan tärkeintä on tavoite, jota kohti sen toteutuksella ollaan menossa. Jos ei ole tavoitetta tai suuntaa toiminnalle, niin maaliin pääseminen on erittäin haastavaa, vaikka vauhti olisi kuinka kovaa tahansa...

MIKSI HALUAN kirjoittaa strategian merkityksestä? Siksi, että haluan urheilijoidenkin harjoittelevan parhaalla mahdollisella tavalla. Haluan, että seurat miettivät miten ne voivat toimia muuttuneessa maailmassa parhaiten – nyt ja tulevaisuudessa.

Olette ehkä nähneet ja kuulleet liittomme strategiasta, mutta oletteko pysähtyneet miettimään, mitä hyötyä siitä myös teidän seurallenne olisi? Olen harvoin nähnyt näin selkeää strategiaa, jossa kaikki oleellinen on nähtävissä yhdessä kuvassa (ohessa).

Ampumaurheiluliiton tavoite on selkeästi kehittää edelleen lajiamme ja seurojamme, jotta saavuttaisimme tulevaisuudessakin menestystä. Ja kuten urheilussakin, harjoittelun tulokset nähdään parhaiten vasta tulevaisuudessa. Niin mekin näemme parhaiten vasta tulevaisuudessa, miten hyvin olemme pystyneet toteuttamaan omaa suunnitelmaamme.

Toki tilannetta on hyvä tarkastella useamminkin kuin vain lopussa. Ainakin me liiton työntekijät tarkastelemme toiminnan kehittymistä jatkuvasti. Koska vaihtoehtoiset tulevaisuuden visiot sille, ettemme

SAL strategiat

Kehittyvä ja menestyvä

Elinvoimainen ja kasvava seura

1. Seuratoiminnan laatu paranee
2. Seuran toimintaan on helppo tulla mukaan
3. Seura toimii uudistumiskykyisesti ja tavoitteellisesti

SAL:n onnistumisen edellytykset:

Tiivis vuorovaikutus ja yhteistyö liiton ja seurojen välillä

Menestyvä huippu-urheilu

Suomen Ampumaurheiluliiton strategia tähtää kehittyvään ja menestyvään urheilulajiin, myös

onnistu tavoitteessamme, eivät ikävä kyllä ole kovinkaan miellyttäviä lajille.

MITÄ HYÖTYÄ LIITON strategiasta on seurallasi? Ja tärkeintä: mitä hyötyä siitä on seurasi jäsenille?

Kun liiton strategia tarkastellaan, voi helposti havaita, että kaiken ydin toiminnassamme on hyvin toimiva seura. Oleellista on, kuinka hyvin se saa uusia harrastajia mukaan, miten hyvin se pitää nykyiset mukana laadukkaassa ja tavoitteellisessa toiminnassaan ja että seuralla on käytössään olosuhteet, jotka mahdollistavat sen tavoitteiden mukaisen toiminnan, oli se sitten harraste- tai huippu-urheilutason toimintaa.

Nykytilanteen arviointi on oleellista, koska matkan kohti tavoitteitaan voi aloittaa vain sieltä, missä on tällä hetkellä. Ei sieltä, missä on joskus ollut, tai sieltä, missä haluaisi olla.

Mutta millainen toimintasuunnitelma

"Erittäin herkästi kuuntelisin niitä, jotka eivät vielä ole seuran toiminnassa kovinkaan syvällä, koska he voivat kertoa miltä seuran toiminta näyttää ulospäin ja miten helppoa seuran toimintaan on tulla mukaan."

auttaisi esimerkiksi nuorisotoiminnassa? Uskon vahvasti, että sellainen toiminta, jota seuran jäsenet haluavat olla mukana toteuttamassa. Tämä tosin vaatii avointa keskustelua ja kyselyitä seuran toimijoilta. Näin karotetaan heidän toiveensa ja niiden parhaat toteutusmuodot.

Erittäin herkästi kuuntelisin niitä, jotka eivät vielä ole seuran toiminnassa kovinkaan

niistä on?

egia 2024

estyyvä urheilulaji

Mahdollistavat olosuhteet

1. Seuroilla on käytössään riittävät ja ympäristövastuulliset rataolosuhteet, joilla harrastajat viihtyvät
2. Ampumaurheilun arvostus harrastuksena ja huippu-urheiluna kasvaa
3. Monipuoliset harrastamisen tavat ja mahdollisuudet innostavat kasvamaan ja kehittymään

Tehokas ja monipuolinen viestintä

Nykyteknologian ja digitalisaation hyödyntäminen

tulevaisuudessa.

syvällä, koska he voivat kertoa miltä seuran toiminta näyttää ulospäin ja miten helppoa seuran toimintaan on tulla mukaan. Seuran tulevaisuuden tekevät uudet toimijat. Heidän mielipiteensä ja mukaan saaminen toimintaan on oleellista sitoutumiselle ja kehittymiselle.

MITKÄ OVAT TOIMINTANNE arvot, joiden päälle olette rakentaneet tavoitteenne? Ovatko ne jossain esillä, josta uudet toimijat voivat ne lukea? Vai tietävätkö edes nykyiset toimijat niitä?

Jos toimintakulttuuri seurassa on vahvaa, niin arjesta varmasti huokuu seuran arvot. Joskus seuroissa, joissa on monia erilaisia lajeja, voi näkyä vahvasti lajin oma toimintakulttuuri, eikä niinkään seuran. Seuran tulee kaikessa tekemisessään osoittaa omia arvojaan ja yhtenäistä toimintakulttuuria. Vain siten päästään parhaiten kohti yhteisesti asetettuja tavoitteita.

Arvot ohjaavat jokapäiväistä toimintaan ja helpottavat valintojanne. Ne tulisi olla kaikkien toimijoiden tiedossa ja mielessä eivätkä vain taulussa seinällä, paperissa kansiossa tai tiedostossa muistitikulla. Sieltä ne eivät pääse vaikuttamaan toimintaan.

Ovatko arvojenne mukaiset tavoitteet realistisia? Ne eivät luonnollisesti saa olla liian helppoja eivätkä liian vaikeita mutta ehdottomasti tavoittelemisen ja työn arvoisia. Jos seuran tavoitteena on olla valtakunnan paras nuorisoseura, mutta kunnassa ei ole enää kovinkaan suurta syntyvyyttä, voi tuon tavoitteen saavuttaminen tulevaisuudessa olla vähintäänkin haastavaa, oli valittuna millaiset strategiat tahansa.

Valitkaa siis sellainen tavoite ja riittävän kunnianhimoinen määränpää, jota kohti kuljetaan, ja juhlietaan, kun se saavutetaan. Jos tavoitetta ei tulisikaan saavutettua täysin siihen varattuun aikaan mennessä, saadaan matkalla sitä kohti varmasti paljon hyvää ai-

kaiseksi ja tavoite on silloin paljon lähempänä kuin alussa. Tavoitteen taustalla on myös toiminnan syvempi merkitys.

MIKÄ ON TOIMINTAMME tarkoitus eli miksi teemme tätä toimintaa? Ampumaurheiluseuran toiminnan tarkoitus liittyy varmasti ammuntaan ja turvalliseen aseiden käsittelyyn, mutta on paljon muitakin: millaisia elämyksiä ja kokemuksia seuran kautta saadaan ja millaista oppia seurasta saadaan eväiksi elämään? Urheiluseura kasvattaa ja kehittää ihmistä enemmän kuin urheilun ulkopuolella voidaan edes kuvitella. Meistä jokainen saa olla ylpeä kuuluessaan seuraansa ja harrastaessaan omaa lajiaan. Ja meistä jokainen voi myös antaa paljon yhteiseen ammuntaperheeseen, johon kuuluukin lähes joka kahdeksas suomalainen.

Voidaanko yhteisellä tekemisellä ja voimien suuntaamisella saada enemmän aikaiseksi? Ehdottomasti kyllä! Köydenvedossa-kin saadaan enemmän aikaiseksi, kun sitä vedetään samaan suuntaan. Liiton strategia tarvitsee avukseen kehittyviä seuroja, kuten myös seurat saavat apua liiton toimenpiteistä.

JOKU FIKSU ON joskus kirjoittanut: ihmiset ovat tärkeämpiä kuin strategia. Etenkin koska kaikki seurassa lähtee ihmisistä. Ihmiset seurassa valitsevat yhteiset tavoitteensa ja miten niitä kohti mennään. Myös se, ettei aseta mitään tavoitteita, vie kohti jotakin tulevaisuuden tilaa, tahtoi sitä tai ei.

Suosittelen siis lämpimästi vaikuttamaan seuran, sen jäsenten harrastukseen ja liitomme lajiemme ja niiden tulevaisuuden mahdollisuuksiin tekemällä hyödyllisiä toimenpiteitä tässä hetkessä.

KUN KIRJOITAN TÄTÄ, on piakkoin pääsiäinen ja vappuna näenkin toivottavasti monia uusia harrastajia nuorten Kultahippufinaaleissa Kauhavalla. Lehden ilmestytyä ovatkin käsillä uusille ja tulevaisuuden harrastajille tärkeät Ampumaratapäivät, jotka pidetään 16.–29. toukokuuta. Toivon mukaan moni seura onkin huomionnut tapahtumat omassa strategiassaan ja että niiden kautta saadaan uusia harrastajia mukaan seuraan. 🌱

Marko Keskitalo
seurakehittäjä

puh 040 8484 201

marko.keskitalo@ampumaurheiluliitto.fi

PS. Autan seuroja mielelläni muun muassa seuran strategian laadinnassa ja tavoitteiden asettelussa. Ottakaa rohkeasti yhteyttä!

Kultahippujen ruutifinaalit elokuussa

KULTAHIPPUJEN ruutifinaalit pidetään 6. elokuuta Nokialla.

Tutustu finaaleihin tarkemmin NoSA:n kotisivuilta <https://nosa.fi/>

Lisenssin ostajille alennus Polarin tuotteista

MUISTATHAN POLARIN tarjoaman alennuksen vuoden 2022 lisenssin ostajille? Saat 15 % alennuksen lähes kaikista tuotteista Polarin verkkokaupassa <https://www.polar.com/fi>. Alennuskoodi lähetetään lisenssin ostaneille joko sähköpostitse tai muovikortillisen lisenssin ostaneille lisenssin saatekirjeen mukana.

Tarkennuksia Benelli-artikkeliin

L ehdessä 1/2022 on juttu Benelli 828U Sport mallista. Jutussa on ikävä kyllä muutama sellainen asiavirhe, joihin toivoisin oikaisua mahdollisimman pian.

Sivun 48 oikeanpuoleisen palstan viimeinen kokonainen kappale: "Kaikissa lukee STEEL SHOT OK"... El ole oikein. Vain Benellin Raffaello-sarjan Power Bore piipuilla varustetuissa aseissa on viisi supistajaa, joilla kaikilla voi ampua terästä ja joissa kaikissa teksti STEEL SHOT OK. 828U Sport mallissa Full ja Imp.Mod - supistajilla ei saa ampua terästä ja niissä lukee NO STEEL SHOT.

Sivun 49 "TUKKIEN MUOTOILU" lukee: Perätukissa ei ole säädettävää poskipakkaa, mutta se on vaihdettavissa."

Kommentti: Sport-mallissa ei ole vaihdettavaa poskipakkaa. Tämä ominaisuus löytyy vain 828U metsämalleista. 828U Sportissa kaikki takatukin säädöt tehdään peränsäätöpalojen avulla.

Suvun 49 "TUKKIEN MUOTOILU" lukee: "Tämä oli kirjoitusaseessa jäykkä, mutta parantunee käytön tai voitelen myötä". Oikea tapa käyttää tätä salpaa on puristaa etutukkia piippuja vasten ja sitten painaa salpaa. Näin toimien salpa painuu kevyesti ja etutukki on helppo irrottaa. Salpa on tarkoituksellisesti suunniteltu näin, jottei etutukki vahingossa aukea ja irtoa.

Sama sivu ja heti seuraava kappale: Perätukissa on integroitu rekylynvaimennin... Kommentti: tämä ominaisuus löytyy 828U metsäversioista. 828U Sport mallissa takatukin sisällä on tasapainon säätöyksikkö = Progressive Balancing. Tästä kirjoittaja on laittanut kuvan sivulle 48 ja kirjoittaa kuvatekstissä ihan oikein. Mutta tekstissä asiat ovat menneet sekaisin. Sitten myös sivulla 50 on oma kappaleensa tästä Progressive Balancing asiasta.

Tässä Progressive Balancing kappaleessa kirjoittaja kirjoittaa aseeseen pintakäsittelystä: "Viimeistelyn nimike on BE.S.T. jne"... tämä kappale on totaalisen väärin. Tässä mallissa ei ole BE.S.T. viimeistelyä!!!! Tätä viimeistelyä ei toistaiseksi vielä löydy mistään 828U mallista. Se on käytössä muutamissa Benellin tuotteissa mm. pulttilukkoisessa kiväärissä eli Luossa, parissa puoliautomaattihaukissa: Raffaello Be Diamond ja Ethos Cordoba sekä puoliautomaattikiväärissä mallinimeltään Endurance.

Sivu 50 "KIRJOITUSASEEN KALIIPERI" Toistamiseen kirjoittaja kirjoittaa että "teräshaukkelipoisuus on jopa täyssuppealla supistimella." Näin ei ole! Kahdella suppeimmalla supistajalla ei saa ampua terästä!

Tässä vielä linkki tuotteen tietoihin kotisivuillamme: <https://www.teuvelouhisola.fi/fi/tuote/aseet/haulikot/BA0478700/benelli-828u-sport-magnum-30-interchoke>

Ystävällisin terveisin, Nina Holmberg, Teuvo Louhisola Oy

"JUHO KURKI AJOI muuttokuormaa Turusta Jyväskylään. Urheilijaura vaihtui työelämään Jyväskylässä. - Uusi elämä ilman urheilijan arkea - 'Ehkä sitä jo kesällä tekee mieli lähteä ampumaan' - Juho Kurki lopetti menestyksekkään uransa. Nyt mies panostaa täysillä työelämään."

✳ Satakunnan Kansan 30.1.

PALVELUHAKEMISTO

Vakio- ja irtovuoroja

Pienoispistoolirata 25 m: ampumapaikkoja 5 kpl, maksimikalperi 22
50 m rata: ampumapaikkoja 3 kpl, ampuva voi 9 mm aseella, kohdistuspyötyä
 Ampumaratoja voi käyttää vain, jos on oma ase ja siihen hallussapitolupa.
Helsingin Urheilutalo Helsinginkatu 25, puh. 09 3488 6419

urheiluhallit.fi/kallio

VIRKISTÄVÄN MUKAVA.

ASEET JA AMPUMATARVIKKEET

Liikkeemme avoinna ma-pe 9.00-17.00
 la sopimuksen mukaan
 Maahantuonti-, tukku- ja vähittäismyyntiliike

Asetalo Oy

Keskustie 5, 34800 VIRRAT
 Puh. 03-4755371
 Kotisivumme: www.asetalo.com
 Sähköposti: asetalo@asetalo.fi

Kotisivut: www.asetalo.com
 Sähköposti: asetalo@asetalo.fi

www.ampumaurheiluliitto.fi

Vuoden 2022 kolmas
 Urheiluampuja ilmestyy 13.7.

TAVARAPÖRSSI

MYYDÄÄN FEINWERKBAU P44 Tarkka ja hyväkuntoinen peli uusien harrastusvälineiden tieltä uuteen kotiin. Pakettiin kuuluu laukku, kaksi kahvaa, kaksi uutta säiliötä, säiliöiden täyttöadapteri sekä ohjekirja. Kahvat ovat M-kokoisia ja toinen niistä on kitattu alkuperäiskahva ja toinen uusi ja upea Rink. Säiliöt ovat Prelutecin valmistamat ja väreiltään hopea ja sininen (leimaa 2031 asti). Halutessaan mukaan saa myös kuvassa näkyvät alkuperäissäiliöt, mutta niissä leima on vanhentunut. HP 1200€/tarjoa Ilmoittaja: Mikael Viitakoski, mikael.viitakoski@gmail.com, 0404115308 Ilmoitus jätetty: 13.04.2022

MYYDÄÄN KILPAILMAKIVÄÄRI FEINWERKBAU 800 W + LISÄOSIA Myydään harrastuksen loputtua vuonna 2019 ostettu kilpailmakivääri Feinwerkbau 800 W oikeanpuolisella kahvalla. Kivääri on virheetön eikä sillä ole ammuttu kertaakaan koronan aikana. Yli 4000 euron pakettiin kuuluu kaksi säiliötä joissa leimat II/19 ja I/21, oikeanpuoliset M- ja L-kokoiset kahvat, korokesarja, kuljetuslaukku, AHG 89079 ULM takatähtäin, Gehmann 835 etutähtäin, Gehmann 835 Butt Plate, 160g piipunpaino, FX 3-12x44 kiikaritähtäin. Ostajan niin halutessa voidaan diopterit laittaa takaisin. Lisäksi saa mukaan Gehmann 391 vapaan silmän peitelevyn ja käyttämättömän M-kokoisen Gehmann kilpa-ampujan hanskan sekä RWS R10 Match panoksia. Tällä hetkellä kivääriä kiinni kiikaritähtäin, koska oli tarkoitus siirtää 10m:stä riistamaaliin. Nouto Loviisan Ruotsinkylästä jolloin kokeilumahdollisuus, voidaan myös tuoda erikseen sovittaessa korvausta vastaan. Lisää kuvia saa pyydettyä. Ilmoittaja: Michael Carlsson, carlsmi1@gmail.com, 0406713232 Ilmoitus jätetty: 04.04.2022

MYYDÄÄN SWAROVSKI TÄHTÄINKIIARI Swarovski kiikari PV 3-12 x 50 Habicht, täysin uudenveroinen, ei punapistettä. Mukana myös jalat. Hintapyyntö 500€ tai eniten tarjoavalle. Laite nähtävänä Espoossa, en lähetä postitse. Ilmoittaja: Johannes Holmsten, johannes.holmsten@welho.com, 0445155520. Ilmoitus jätetty: 09.03.2022

MYYDÄÄN ANSCHUTZ Ilmakiväärin teräs säiliö pituus 43 cm paino 900 g käyttöaikaa 4/31 Hinta 220 euroa. Ilmoittaja: Pekka Valtonen, pekka60@kympp.net, 0503273630 Ilmoitus jätetty: 06.03.2022

MYYDÄÄN KURT THUNE KANGAS APUJANPUKU Asento puku, 52 (173, 80kg). Kunto 80%. Kurt THUNE kengät 45, sopiva 42-44. Ilmoittaja: Touko Heino, heino.touko@gmail.com, 0443300243 Ilmoitus jätetty: 01.03.2022

OSTETAAN AMPUMATAKKI Naisten ampumatakki koko 4 Oikeakätinen Ilmoittaja: Tarja Tiainen, Tintti2@outlook.com, 0400553905 Ilmoitus jätetty: 07.03.2022

Tavarapörssi on tarkoitettu yksityishenkilöille ja ampumaseuroille. Hinta 10 euroa. Voit täyttää sähköisen ilmoituspohjan osoitteessa: www.ampumaurheiluliitto.fi/myy-ja-osta/ilmoitukset/lisaa-ilmoitus Ilmoituksen voi lähettää myös sähköpostitse osoitteeseen urheiluampuja@ampumaurheiluliitto.fi tai postitse osoitteeseen Ampumaurheiluliitto, Lassi Palo, SAL, Valimotie 10, 00380 Helsinki.

Urheiluampuja 2022

Lehden numero	Varaus-päivä	Aineisto-päivä	Ilmestymis-päivä
3/2022	13.6.	23.6.	13.7.
4/2022	30.8.	9.9.	5.10.

ONNITTELUT

80 VUOTTA

Esa Savioja TSA 8.6.
Antero Blomberg TSA 22.6.
Matti Seppänen HVA 26.6.

75 VUOTTA

Aarre Valtonen TSA 22.5.
Matti Koivusalo TSA 30.6.
Auvo Nurmi TSA 12.7.

70 VUOTTA

Olavi Holla TSA 10.5.
Pekka Pasanen TSA 9.7.

60 VUOTTA

Ari Poutiainen SiURA 21.4.
Lars Winter HVA 13.5.
Jari Laaksonen TSA 14.5.
Kimmo Iljin SäSA 7.6.
Tarvo Rantala TSA 11.7.

50 VUOTTA

Ilpo Petäjä SäSA 20.5.

40 VUOTTA

Heikki Lehto SäSA 4.6.
Ilkka Auramaa SäSA 29.6.
Tino Laaksonen SäSA 16.7.

Urheiluampuja-lehti julkaisee vain ne syntymäpäivönnittelut, jotka seurat toimittavat Ampumaurheiluliittoon LEHDEN AINEISTOPÄIVÄÄN MENNESSÄ. Seurojen pitää varmistaa, että syntymäpäiväsanarit suostuvat merkkipäivätietojensa julkaisemiseen.

Merkkipäivätiedot voi toimittaa sähköpostitse osoitteeseen urheiluampuja@ampumaurheiluliitto.fi tai postitse osoitteeseen Ampumaurheiluliitto, Lassi Palo, SAL, Valimotie 10, 00380 Helsinki.

lauottua

"ETELÄ-KARJALA ON OLLUT kasa-ammunnan kartalla 'musta aukko'. Harrastajia taitaa olla noin 0,5, jos minut voi edes puolikkaaksi laskea, kun olen lähinnä hang around -persoona."

Timo Kokkonen Lappeenrannassa maaliskuussa pidetyssä kasa-ammunnan pistelajien esittelytilaisuudessa. ✨ sivu 17

ENNÄTYSKELPOISTEN TAULUJEN VALMISTAJA

– JANAKKALAN RESERVILÄISET RY –

- 50 m pistoolin nauhataulu
- 25 m pistoolin tarkkuusosa ja keskiö
- 25 m pistoolin pikaosa ja keskiö (olympiataulu)
- 25 m pistoolin tarkkuusosa, paksumpi laminoitu
- 25 m pistoolin pikaosa, paksumpi laminoitu (olympiataulu)

- 300 m kivääritaulu 130 x 115 cm, laminoitu
- 300 m kivääritaulun keskiö
- 150–300 m reserviläisten kivääritaulu 130 x 115 cm, laminoitu
- 150-300 m reserviläisten kivääritaulun keskiö
- 150 m reserviläisten kenttätaulu m-2018 ja keskiö

Kari Sivonen
puh. 0400 210 983 (iltaisin)
kari.sivonen@pp3.inet.fi

Jari Hirvimäki
puh. 050 434 9922

JANAKKALAN
RESERVILÄISET RY

Vapaaehtoisen maan-
puolustustyön hyväksi

Alexandra Rosenlew kom in på en 15:e plats i sin världstävlingdebut och kämpande om medaljer i lagtävlingen.

Många SFS-skyttar på EM

mars sköts EM på luftvapen i norska Hammar. Fyra SFS-skyttar var på plats för att tävla i seniorklasserna och en i juniorklasserna.

Förväntningarna var riktade mot Raseborgs Skyttars **Krister Holmberg** och **Niklas Hyvärinen**, tyvärr uteblev framgångarna för dem. **Sebastian Långström** från Kyrkslätt Skytteförening var nära att nå en medalj. Det var också Esbo Skytteförenings **Alexandra Rosenlew**.

I varken blandloppet eller normalloppet på 10 meter lyckades Holmberg och Hyvärinen nå upp till sin normala nivå. I hela EM-tävlingarna deltog inga skyttar från Ryssland, Belarus och endast en från Ukraina. Det här ledde till ett klart mindre deltagar-antal än i normala fall i rörligt måls grenarna.

Normalloppet öppnade tävlingarna. Hyvärinen kom där in på en åttonde plats och Holmberg på en nionde plats. Hyvärinen sköt 562 poäng och Holmberg 554 poäng. Till medaljmatcherna skulle det ha krävts 567 poäng. Tävlingen vanns av Emil Martinsson från Sverige.

I blandloppet fortsatte RS-duon på rätt så samma nivå. Holmberg var nu bäst av de två när han sköt 373 poäng, detta gav honom en sjunde plats. Hyvärinen sköt 371

poäng och med det så knep han en åttonde plats. **Emil Martinsson** segrade här också och i överlägsen stil när han var sju poäng bättre än landsmannen, **Jesper Nyberg**.

Långström med i medaljkampen

KYRKSLÄTT Skytteförenings Sebastian Långström och **Henna Viljanen** deltog i luftgevärstävlingarna. I lagtävlingen i herrklassen var det finländska laget nära att knipa en medalj.

Laget som kom in på en fjärde plats bestod av **Alexi Leppä**, **Riku Koskela** och Långström. I den första kvalomgången varifrån de åtta bästa gick vidare så var det finländska laget just åttonde.

I den andra kvalomgången höjde de sedan sig och var fjärde, detta betydde att de gick till bronsmatchen, var de mötte Kroatien. Kroatien med ett mycket erfaret lag var sedan lite för svåra för det finländska laget och de fick nöja sig med en fjärde plats. Tjeckien segrade och Österrike var andra. I damernas lagtävling var det finländska laget bestående av **Emmi Hyrkäs**, **Marianne Palo** och Viljanen 18:e.

Långström och Viljanen tävlade också

individuellt. I herrarnas luftgevär kom Sebastian Långström in på en 36:e plats med 622,7 poäng. Till final skulle det ha krävts 627,7 poäng. Till Europamästare korades **Patrik Jany** från Slovakien. I damernas motsvarande tävling sköt Henna Viljanen 620 poäng. Med det resultatet kom Viljanen in på en 59:e plats. Till final skulle det ha krävts 628,1, **Teodora Vukojevic** från Serbien segrade i tävlingen.

Rosenlew sköt bra på EM

ESBO SKYTTEFÖRENINGEN Alexandra Rosenlew gjorde bra ifrån sig i sina första världstävlingar. I den individuella tävlingen nådde hon en 15:e plats med 622,8 poäng, med det blev hon endast 1,9 poäng från en plats i finalen. En mycket bra debut av den unga Rosenlew.

I lagtävlingen tävlade Rosenlew tillsammans med **Viivi Kemppi** och **Essi Heiskanen**, de lyckades ta sig till bronsmedaljmatchen var de sedan förlorade mot de sedan mot Tyskland efter en mycket jämn match och de placerade sig på en fjärde plats. Flickorna sköt jämnt hela vägen, i första omgången var de femte och i den andra omgången var de tredje, det berättigade dem alltså till en plats i bronsmatchen. 🌀

Rosenlew suverän på FM

I början av april sköts det om FM-medaljer på luftgevär och luftpistol i Åbo. Framgångarna för SFS-föreningarna var inte så stora denna gång, två FM-guld kom till SFS dessa bärgades av Esbo Skytteförenings **Alexandra Rosenlew**.

Rosenlew var den absolut mest framgångsrika skytten under tävlingarna överlag. Rosenlew inledde tävlingarna med att segra i klassen D18 på luftgevär när hon sköt 615,4 poäng, hon segrade med 0,8 poäng till tvåan **Sonja Myllys**. I följande tävling var det dags att skjuta i klassen D20. Där gjorde Rosenlew en mycket bättre grundserie när hon sköt 623,6 poäng, med det var hon 0,5 poäng efter **Viivi Kemppi**. I finalen var det jämnt mellan topp-trion, Kemppi, Rosenlew och **Essi Heiskanen**. Finalen slutade i samma ordning som grundserien, Kemppi segrade, Rosenlew var tvåa och Heiskanen tredje.

Följande dag i damklassen skruvade Rosenlew upp takten ännu mera. Då sköt hon mycket fina 627,3 poäng i grundserien, med det var hon andra 3,2 poäng efter Emmi Hyrkäs som sköt nytt finländskt rekord.

I finalen var rollerna sedan ombytta, Rosenlew lyckades under sista skottet gå förbi Hyrkäs och hon korades till finländsk mästare. Det första finländska mästerskapet i damklassen för den blott 16 åriga Rosenlew.

Silver för Koota

LUUKAS KOOTA från ESF knep ett silver i herrarnas luftgevärstävling. Koota var femte i grundserien med 609 poäng, bäst var **Lauri Syrjä** med 621,6 poäng. Finalen var sedan jämn och Koota gick en hård kamp med **Riku Koskela** och Syrjä.

Koskela segrade till slut med en poäng före Koota och Syrjä slutade tredje. Koota tävlade också i klassen H20, där kom han in på en femte plats i en tävling som vanns av **Alexsi Kasi**. I grundserien var Koota nu fjärde med 609,5 poäng, Syrjä var bäst med 619,4 poäng.

Lasse Kurkela från Raseborgs Skyttar var tredje på luftpistol i klassen H20. I finalen var **Arttu Laulainen** och **Leevi Intonen** bättre.

I grundserien var Kurkela också tredje när han sköt 541 poäng, Laulainen hade nu 557 poäng och Intonen 545 poäng.

Långström och Viljanen deltog i världscupen

Årets första världscup i skytte ordnades i månadsckiftet februari-mars. Tävlingarna ordnades i Kairo, Egypten och på plats var Kyrkslätt Skytteförenings **Sebastian Långström** och **Henna Viljanen**.

Långström deltog i herrarnas gevärgrenar och Viljanen i samma på damsidan. Långströms bästa placering blev en sjunde plats i herrarnas lagtävling på tre ställningar. I laget ingick förutom Långström, **Alexsi Leppä** och **Riku Koskela**. I den individuella tre ställningstävlingen, som numera är 3x20 skott och inte 3x40 skott var Långström 52:a efter att han först gått vidare från kvalet med 576 poäng och i grundserien sköt han 573 poäng.

Tävlingen sköts i mycket blåsiga förhållanden, finalgränsen var 584 poäng. I luftgevärstävlingen var Långström 61:a efter att han skjutit 621,8 poäng, här krävdes det 629,6 poäng till finalen.

Långström deltog också i två andra tävlingar före de tidigare nämnda. I lagtävlingen på luftgevär var Finlands lag 15:e och i mixedtävlingen på 50 meter tävlade Långström med klubbkamraten Henna Viljanen och de kom in på en 30:e plats.

Viljanen hade en uppåtgående trend

HENNA VILJANEN deltog i fyra olika tävlingar under världscupen.

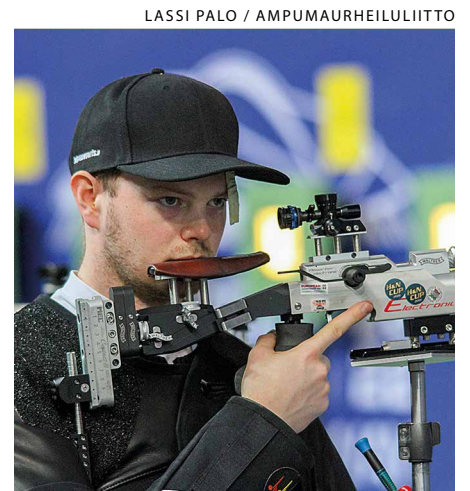
Många medaljer för Raseborgs Skyttar på FM

I början av mars ordnades det FM på rörligt mål på 10 meter i Åbo. På plats fanns ett rätt så stort gäng från RS. De lyckades ta hem en hel del medaljer.

William Wilkman tävlade i sina första FM-tävlingar och direkt hade han god framgång. Wilkman knep ett mästerskap och en andra plats i klassen H16. Wilkman segrade på normalloppet med 501 poäng, segermarginalen var stor, eftersom tvåan **Frans Laukka** sköt 445 poäng. På blandloppet sköt Wilkman 308 poäng och det räckte denna gång till en andra plats, avståndet till segraren Laukka var endast tre poäng.

Lag-guld för herrarna

I HERRKLASSEN hade RS lag i det sköt: **Niklas Hyvärinen**, **Krister Holmberg** och **Henrik Holmberg**. Detta lag bärgade hem två lagmästerskap i den allmänna klassen. På normalloppet var det jämnt när K-64 förlorade med endast en poäng på blandloppet var

Sebastian Långström har redan tävlat mycket utomlands i år.

Först ut var damernas luftgevär var Viljanen hade en dålig dag och hon kom in på en 104:e plats efter att hon skjutit 612,9 poäng, till finalen krävdes 629,6 poäng.

I damernas 3x20 skott var Viljanen 50:e efter att hon skjutit 576 poäng i kvalet sköt hon 569 poäng och gick alltså vidare till grundtävlingen.

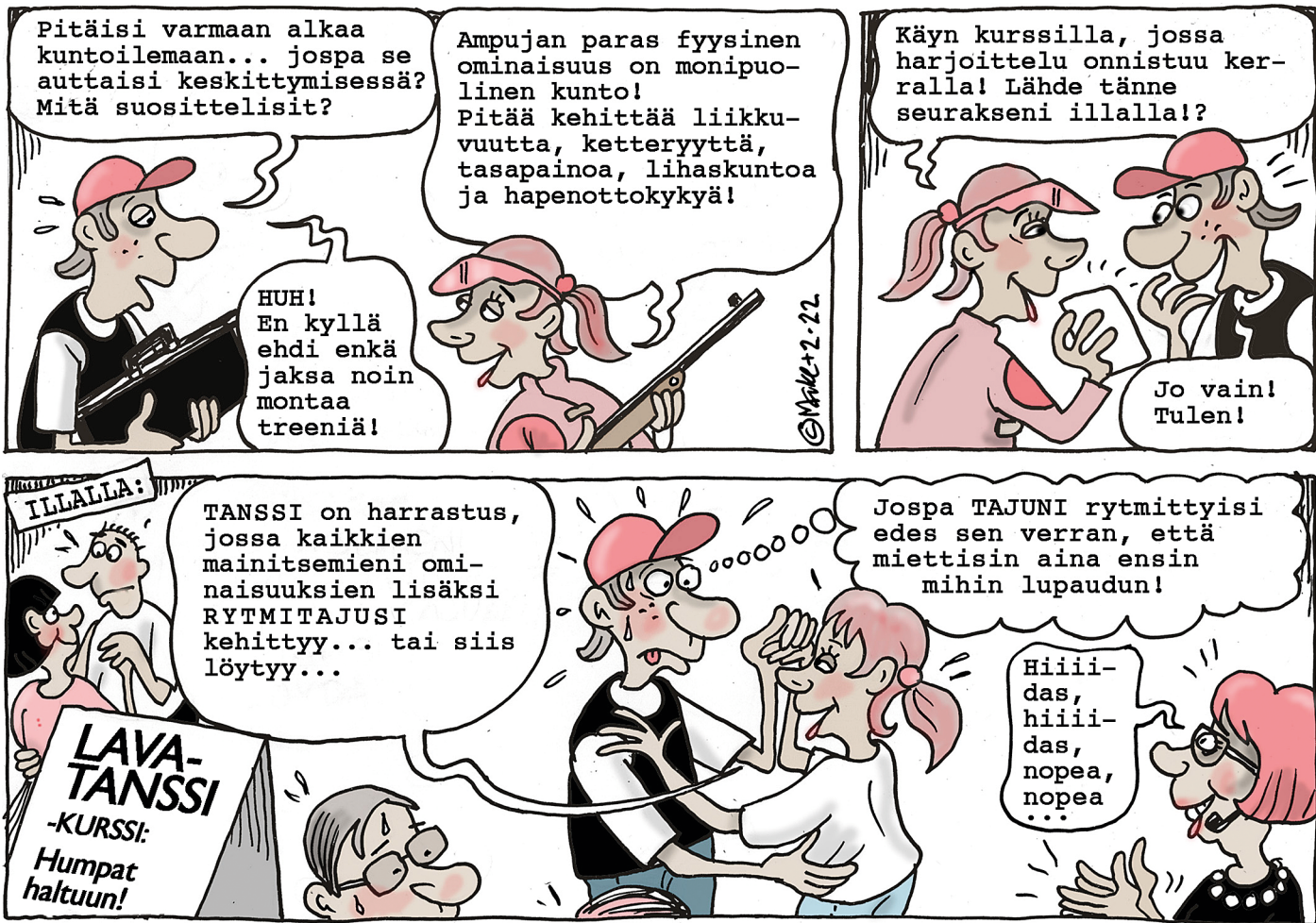
Till final krävdes 585 poäng i denna tävling. I mixedtävlingen på luftgevär tävlade Viljanen med Riku Koskela där kom de in på en 37:e plats.

avståndet 13 poäng.

Individuellt var Hyvärinen tredje på blandloppet med 379 poäng. **Heikki Lähdekorpi** var bäst med 384 poäng. Krister Holmberg var här femte med 370 poäng och **Henrik Holmberg** nionde med 344 poäng. På normalloppet var Hyvärinen fjärde efter att han i grundserien varit andra på 572 poäng. I medaljmatcherna gick det alltså lite sämre sedan. Heikki Lähdekorpi segrade här också. Nu var Krister Holmberg sjätte och Henrik Holmberg sjunde.

Lag-guld i par FM

UNDER SAMMA helg ordnades det också par FM på luftgevär och luftpistol i Härmä. RS hade ett lag i klassen A20, i laget sköt **Lasse Kurkela** och **Lumi Saikkonen**. De sköt jämnt och fint genom hela tävlingarna och de korades till slut till mästare. Efter att de segrat över Kokkolan Metsästys ja Ampumaseura i finalen.

10 napakkaa

LASSI PALO

Vastaajana on Härmän Seudun Ampujien (HSA) varapuheenjohtaja Jussi Ahomäki, 38. Hän on Ampumaurheiluliiton liittovaltuutettu, pistoolijaoston ja aluejaoston jäsen sekä aktiivinen ylituomari.

1 EKA ENNAKOIVA:

Miltä tuntuu nyt, kun pahimmat korona-ajat alkavat toivottavasti olla takana?

Toivottavasti harrastajamäärät kasvavat ja saisimme ampumaurheilukoulut ja muutkin asiat taas käyntiin sekä nuorille lisää harrastusmahdollisuuksia.

2 TOKA TUNKEILEVA:

Mikä ampumaurheilussa viehättää?

Se on reilu ja kiva harrastus. Aloitin pienenä poikana kiväärillä ja siirryin myöhemmin pistooliin. Se on kivaa toimintaa!

3 KOLMAS KOVISTELU:

Kuinka paljon aikaa käytät lajin parissa?

Useita tunteja... Ja vuositasolla kymmeniä viikonloppuja.

4 NELJÄS NALLITUS:

Luonnehdi seuraasi kolmella adjektiivilla?

Reilu, reipas ja aktiivinen.

5 VIIDES VARMISTAVA:

Entä sama Ampumaurheiluliitosta?

Vastuullinen toimija ja luotettava yhteistyökumppani.

6 KUODES KUJEILEVA:

Entä oma ampumaurheilusi – kuinka paljon ehdit ampuja?

Se jäi korona-aikana vähälle, sillä en koskenut pyssyyn pitkiin aikoihin. Normaalisti ammun pari kertaa viikossa.

7 SEITSEMÄS SIHTAUS:

Mitä muuta teet elämässäsi? Teen töitä rekakuskina ja metsästäjän nimimäkeen hirviä.

8 KAHDDEKSAS KULTAHIPPU:

Nähdäänkö Pariisin olympialaisissa (2024) suomalaista pistooliampujaa?

Toivottavasti!

9 YHDEKSÄS YRITYS:

Viihdyt it-asioiden parissa ja hankit aina viimeisintä tekniikkaa. Mistä tämä juontaa?

Tykkään, että laitteet pelaavat. It-asiat ovat minulle harrastus, pyöritän esimerkiksi hyväntekeväisyystyönä tulospalvelua.

10 NAPAKYMPPI:

Mikä voisi olla tämän vuoden napakymppi? Joonas Kallion tai Karri Turusen olympiapaikka pistoolissa.

LASSI PALO

Vuosi kerrallaan vuosikymmenestä toiseen

Teksti & kuva LASSI PALO

Liikkuvan maalin ampuja **Krister Holmberg** täyttää 50 vuotta toukokuun 17. päivänä. Ikä ei miestä paina, sillä 1990-luvulla alkanut ura kansainvälisellä huipputasolla jatkuu edelleen.

Holmberg (Raseborgs Skyttar) on erittäin kokenut ja menestynyt liikkuvan maalin ampuja. Hän on voittanut lukuisia ja kaikenvärisiä EM- ja MM-mitaleja sekä edustanut Suomea viimeksi maaliskuussa järjestetyissä ilma-aseiden EM-kilpailuissa Norjan Hamarissa.

Kilometrin pituiselta meriittilistalta löytyy muun muassa kuudes sija vuonna 1996 järjestetyissä Atlantan olympialaisissa, joissa liikkuva maali oli vielä mukana.

– Työni takia en enää ehtisi urheilla samaan tahtiin kuin tuolloin. Se oli toki erittäin mielenkiintoista, eikä sitä olisi viitsinyt muuten tehdä, hän sanoi Urheiluampujan haastattelussa vuonna 2015.

Nykyään Holmberg pyrkii harjoittelemaan kaksi, kolme kertaa viikossa. Käy hän useammin Inkoon kotiradallaan, mutta aina hän ei ehdi ampua.

– En välttämättä pääse siellä töistä eroon, mutta se on samalla yhdessäoloa seuraimien kanssa. Kun on seuratoiminnassa mukana, tietää, että hommat eivät lopu. Välillä tuntuu, että niitä töitä on liikaa, mutta on vaikea löytää tilalle ketään.

HOLMBERG ON sanonut uransa jatkosta jo vuosien ajan, että ”katsotaan vuosi kerrallaan”. Näin hän sanoi muun muassa seitsemän vuotta sitten – vienosti hymyillen.

Holmberg valmistui rakennusteknikoksi vuonna 1994 ja perusti samana vuonna yrityksensä, jonka nimi on Barö Byggservice. Hän tekee kaiken alusta loppuun – laitureista huviloihin. Inkoon saaristo on Holmbergille erittäin tuttu, sillä hänen sukunsa juuret ovat vahvasti alueella.

Holmberg nauttii, kun hän voi tehdä töitä ja liikkua 1980-luvulla valmistuneella kalastajaveneellä luonnonkauniissa Inkoon saaristossa.

Talvisin hän liikkuu sitten autollaan mantereella ja laajemmalla säteellä. Mutta kesät – ne hän haluaa ”täyteen saaristohommia”!

OLEN VIIHTYNYT AMPU-MAURHEILUN PARISSA,

koska se on tullut elämäntavaksi. Alussa se oli ehkä totisempaa, kun liikkuva maali oli olympialaji. Välillä on hyviä ja välillä huonompia hetki, mutta aina on ollut mukavaa!

OLEN ERITTÄIN TYYTYVÄINEN SIIHEN, että olen ollut näissä hommissa näin pitkään mukana.

PETTYNYT OLEN SIIHEN, ETTÄ liikkuvan maalin tulevaisuus näyttää huonolta. Ampumaurheilua ei aina kehitetä urheilun kannalta, vaan muiden intressien perusteella. Toivottavasti

jotain olisi vielä tehtävissä, mutta fakta on, että lajin tilanne on huono.

KUN EHKÄ JOSKUS LOPETAN, JÄÄN KAIPAAMAAN varmasti kilpailemista, koska se on harrastuksen suola! Kilpailujen takia tätä harrastetaan ja harjoitellaan.

MATKAPÄIVIÄ ON KERTYNYT PAHIMMILLAAN vuodessa noin 115, kun liikkuva maali oli olympialaji. Kotimaan jutut tulivat vielä päälle.

NOSTAN PARHAAKSI HETKEKSI ehkä ensimmäiset arvokisamitalini, jotka saavutin vuonna 1994. Ne ovat jääneet mieleen. Joukkuekavereita on tullut ja menneet, mutta joukkueitalit ovat myös hyvin muistissani.

NAUTIN HUIPPU-URHEILUSSA ERITYISESTI SIITÄ, että pääsee kilpailemaan ja nauttimaan ”toisen perheen” eli ampumaurheiluperheen seurasta. Kisareissuilla eletään tiiviisti yhdessä ja aina sattuu ja tapahtuu mielenkiintoisia juttuja!

HUOMATTAVASTI NUOREMPIEN MAJOUKKUEAMPUJEN KANSSA on hauskaa olla. Varmasti heillä on ollut hauskaa minunkin kanssa – etenkin urani alussa, kun suomen kieli oli minulta hukassa. Olemme jälkeensä kyllä nauraneet niille jutuille.

ATLANTAN OLYMPIALAISET olivat hieno kokemus. Ne olivat isoin tapahtuma, missä olen ollut koskaan mukana. Oli hienoa olla kisoissa mukana, ja olen suorituskeni melko tyytyväinen.

ELÄMÄ INKOSSA ON leppoisa ja rauhallista. Meillä on täällä suurinpiirtein kaikki mitä tarvitaan. Inkoossa on myös hieno ampumarata. Joku hullu veti sen projektin loppuun asti. Se ei voi olla kukaan täysjärkinen. (Toim. huom. Holmberg oli itse rakentamassa rataa.)

JUHLIN 50-VUOTISSYNTTÄREITÄNI varmaankin työn merkeissä. En ole vielä päättänyt millaiset juhlat järjestän, koska nyt on niin kiireinen aika vuodesta. Minulta on jo kysytty kutsuja juhliin, mutta kutsut lähtevät sitten kun lähtevät. Syntymäpäivääni en voi siirtää, mutta juhlaa tarvittaessa kyllä. 🍷

ME TÄHTÄÄMME TEILLE
PARHAAT SEURA-ASUT!

noname

SEURA- JA ORGANISAATIOASUT

nonamesport.com

Yhteydenotot:

Kari Arponen

040 5527 988

kari.arponen@nonamesport.com